

ราชการอ้างอิง

ภาษาไทย

กรรณิการ์ พวงเกษม. การสอนเขียนเรื่องโคลงใช้จินตนาการทางสร้างสรรค์ในระดับ
ประถมศึกษา. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช, 2531.

จิตติภา ศรีไสย์ และอัจฉิมา เทวกุล. "ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเขียนของนักเรียนระดับ
มัธยมศึกษาตอนปลาย." รายงานการวิจัย. กรุงเทพมหานคร: คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2526.

ฉัตร บุนนาค และคณะ. ศิลปะการใช้ภาษาไทยในชีวิตประจำวันและทางธุรกิจ. พิมพ์
ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร: ประกาชพริก, 2529.

ชัยนันทน์ นันทพันธ์. ศิลปะการเขียนเรียงความและรวบรวมเรียงความรางวัลพระราชทาน.
กรุงเทพมหานคร: ประกาชพริก, 2526.

ถนนอมศรี เหลลาหา. การเปรียบเทียบความสามารถทางการเขียน แรงจูงใจในการ
เรียนภาษาอังกฤษและมนุษยสัมพันธ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการ
สอนด้วยวิธีกระบวนการเขียนของเฮย์นส์กับการสอนด้วยวิธีตามคู่มือครู.
วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2535.

ทัศนีย์ ศุภเมธี. วิธีสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา. กรุงเทพมหานคร: ธนะการพิมพ์,
2527.

นางนุช ทองเนียม รายงานวิชาการสัมมนาการเรียนการสอนเรื่องการสอนโคลงใช้สิ่งเร้า.
ภาควิชามัธยมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2528.

นางเยาว์ แข่งเพ็ญแข. "ลักษณะการเขียนผิดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1" จุลสาร
การประถมศึกษา. กองการประถม กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ,
ธันวาคม 2522.

- บุญศิริ ม่วงอักษร. "การเขียนสำหรับสาขาวิชา (Writing English for Academic Purpose.--WEAP)." วารสารภาษาปริทัศน์ 2. (ภาคปลาย ปีการศึกษา 2524) : 41 - 54.
- ประคอง กรรณสุด. สถิติเพื่อการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2535.
- ประคอง สุกชสาร, โสภภาพรณ ชยสมบัติ และแรมสมร อยู่สถาพร. การเขียนการสอนการเขียนความเรียงในระดับประถมศึกษา. รายงานการวิจัยเงินอุดหนุนเพื่อเพิ่มพูนและพัฒนาประสิทธิภาพทางวิชาการ เนื่องในโอกาส 700 ปี ลายสือไทย คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2527.
- พิมพ์นัฐ เวสสะโกศล. การพัฒนาแบบการสอนการเขียนภาษาอังกฤษแบบเน้นกระบวนการสำหรับนักศึกษาไทยระดับอุดมศึกษา. วิทยานิพนธ์ปริญญาตรีบัณฑิต คณะครุศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2532.
- นิศวาท ลัดดากุล. การสร้างแบบฝึกทักษะการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์เพื่อการเรียนการสอนภาษาไทยระดับมัธยมศึกษาตอนต้น. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต คณะครุศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524.
- รสริน วรธนะกัญ. ระดับความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต คณะครุศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530.
- สมพร มินตะสูตร. การสอนภาษาไทย. กรุงเทพมหานคร: โอเดียนสโตร์, 2526.
- สมศรี ธรรมสารโสภณ. การเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบเน้นกระบวนการและแบบเน้นผลงาน. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2534.
- สุจริต เพ็ชรชอบ และสาธิใจ อินทร์พรชัย. วิธีสอนภาษาไทยระดับมัธยมศึกษา. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช, 2523.
- สุทธิวงศ์ พงศ์ไพบูลย์. การเขียน. พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช, 2531.

ภาษาอังกฤษ

- Arapoff, Nancy. "Writing : A Thinking Process." In Teaching English as a Second Language. p 199-219. Edited by Harold B. Allen and Russell N. Campbell. 2nd ed. New York: Mc Graw-Hill, 1972
- Bruno, Donald David. "The Writing Process Method Bersus the Traditional Textbook-Worksheet Method in the Teaching of Composition Skills to Third, Fourth and Fifth Grade Pupils." dissertation Abstracts International. 42 (March 1984): 2663-A.
- Chaudron, C. "The Effects of Feedbook of Student' Composition Revisions," RELC Journal. 15 (2): 20-25; 1984.
- Cox, Alan and Jones Millicent. "What Pricipals want to know about Process Writing." Principal. 69: 26-29; 1989.
- D' Angelo, Frank J. Process and Thought in Composition. 2nd ed. Massachusettes: Winthrop Publishers, Inc., 1980.
- Dixon, Carol N. and Denise Nessel. Language Experience Approacn to Reading (and Writing). California: The Alemany Press, 1983.
- Finocchiaro, Maryy. English as a Second Language : From Theory to Practice. New York: Regents, 1974.
- Flower, L and Hayes, J. "The Cognition of Discovery Defining a Rhetorical Problem." College Composition and Communication. 31 (Feb. 1980): 21-8.

- Freedman, Avita et al., eds. Learning to Write : First Language/ Second Language. London: Longman Group Ltd., 1987.
- Gothammasan, Punarat. "Applying Cooperative Learning in EFL (English as a foreign Language) Secondary Class." University of Missouri-Columbia, 1989.
- Harris, David P. Testing English as a Second Language. New Delhi: Tata McGraw-Hill Publishing Co., 1974.
- Heaton, J.B. Writing English Language Tests. London: Longman Group Ltd., 1977.
- Hughey, Jane B. et al. Teaching ESL Composition : Principles and Techniques. Massachusettes: Newbury House Publishers, Inc., 1983.
- Irmischer, William F. Teaching Expository Writing. New York: Holt, Rinehart and Winston, 1979.
- Jacobs H.L. et al. Teaching ESL Composition: A Practical Approach. Rowley, Mass: Newbury House Publishers, Inc., 1981.
- Keh, Claudial. "A Design for a Process Approach Writing Course." Forum. 19 (1) 10-12; January, 1990.
- Kelly, P.G. "Teaching Writing to Tertiary Level ESL Students." RELC Journal. 16: 80-94, December, 1984.
- Kopple, William J. Vanda. "Functional Sentence Perspective, Composition and Reading." College Composition and Communication. 33 (February 1982): 50-52.
- Krashen, Stephen D. Principles and Practices in Second Language Acquisition. Elmsford, New York: Pergamon, 1984.

- Lackstorm, John et al. "Technidial Rhetorical Principles and Grammatical Choice." TESOL Quarterly. 7 (1973): 127-136.
- Lapp, Ronald E. "The Process Approach to Writing: Towards a Curriculum for International Students." Occasional Paper Series 2. Honolulu: University of Hawaii at Manoa 1985.
- Murray, Donald M. Learning by Teaching. Montclair: Boynton/Cook Publishers, Inc., 1982.
- Paulston, Christina Bratt. "Teaching Writing in the ESOL Classroom: Techniques of Controlled Composition." TESOL Quarterly. 6 (March 1972): 33-34.
- Pritchard, Ruie Jane. "Effects on Student Writing of Teacher Training in the National Writing Project Model." Written Communication. 4 (January 1987): 51-67.
- Raines, Ann. Technique in Teaching Writing. New York: Oxford University Press, 1983.
- Rivers, Wilga M. and Temperly, Marry S. A Practical Guide to the Teaching of English as a Second or Foreign Language. New York: Oxford University Press, 1978.
- Schumacher, Gary M. et al. "Cognitive Activities of Beginning and Advanced College Writers: A Pausal Analysis." Research in Teaching of English. 18 (May 1984): 169-186.
- Scribner S. and Cole M. "Literacy without Schooling: Testing for Intellectual Effects." Howard Educational Review. 48 (1987).

- Taylor, Barry P. "Content and Written Form: A Two-Way Street."
In Composing in a Second Language, P 1-15. Edited by Sanda
Mc Kay Mass.: Newbury House Publishers, Inc., 1984.
- Valette, Rebecca M. Modern Language Testing: A Handbook. New York
Harcourt Brace and World, Inc., 1977.
- White, Ronald V. "Approach to Writing" In Guidelines for Writing
Activities. Edited by Rosemary Khoo et al. Singapore:
SEAMEO Regional Language Center, 1981.
- White, Ronald V. Teaching Written English. London: George Allen
Allen and Unwin Ltd., 1980.
- Zamel, Vivian. "Writing: The Process of Discovering Meaning."
TESOL Quarterly. (June 1982).

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุพร วงศ์สุนทรเลิศ
โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฝ่ายประถม) คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2. อาจารย์เริ่งชัย ทองหล่อ
โรงเรียนจิตรลดา กรุงเทพมหานคร
3. อาจารย์สมกุล ถาวรกิจ
ศึกษานิเทศก์ กรมการฝึกหัดครู กระทรวงศึกษาธิการ
4. อาจารย์พานิ อ่อนสุภาพ
ศึกษานิเทศก์ สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ
กระทรวงศึกษาธิการ
5. อาจารย์บุรพาทีศ พลอยสุวรรณ
นักวัดและประเมินผล สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ
กระทรวงศึกษาธิการ

ภาคผนวก ข

แผนการสอนการเขียนความเรียงภาษาไทยแบบเน้นกระบวนการ

แผนการสอนที่ 1

"ท่องไปในโลกกว้าง"

ความคิดรวบยอด

การเขียนบันทึกเหตุการณ์ ทำให้ผู้เขียนได้รู้จักระลึก และลำดับเหตุการณ์ต่างๆ ที่ผ่านไป ตลอดจนเขียนเรียบเรียงเป็นเรื่องราวได้อย่างน่าสนใจ

วัตถุประสงค์ หลังจากเรียนบทเรียนนี้แล้ว นักเรียนสามารถ

1. บอกลักษณะวิธีการเขียนความเรียงบันทึกเหตุการณ์ได้อย่างถูกต้อง
2. บอกประโยชน์ของการเขียนความเรียงบันทึกเหตุการณ์ได้
3. เขียนความเรียงบันทึกเหตุการณ์ได้

ระยะเวลาที่สอน

ใช้เวลาสอน 2 ชั่วโมง (ชั่วโมงละ 3 คาบ คาบละ 20 นาที)

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม

ขั้นก่อนเขียน (Prewriting)

1. ครูสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับการท่องเที่ยวตามสถานที่ต่างๆ พร้อมทั้งคิดภาพสถานที่ที่น่าท่องเที่ยวบนกระดาน จากนั้นครูสนทนาเข้าสู่การเขียนความเรียงบันทึกเหตุการณ์ หลังจากนั้นครูให้นักเรียนบอกประโยชน์ของการเขียนความเรียงบันทึกเหตุการณ์
2. ครูให้นักเรียนที่เคยไปท่องเที่ยวตามสถานที่ต่างๆ จำนวน 10 คน เล่าประสบการณ์ของตนให้เพื่อนๆ ฟังที่หน้าห้องเรียน โดยครูจะพยายามถามคำถามเพื่อช่วยให้นักเรียนดึงเอาประสบการณ์เดิมที่มีอยู่ออกมา ครูเขียนกิจกรรมต่างๆ ที่นักเรียนเล่าบนกระดาน
3. ครูถามนักเรียนคนอื่นๆ อีก เกี่ยวกับกิจกรรมต่างๆ ที่สามารถกระทำได้ในขณะท่องเที่ยวไปตามสถานที่ต่างๆ เพิ่มเติม ตลอดจนความรู้สึกและความคิดเห็นต่างๆ ต่อ

เหตุการณ์และสถานที่นั้นๆ ครูเขียนกิจกรรมต่างๆ และความคิดเห็นที่นักเรียนบอกบนกระดาน

4. ครูสมมติสถานการณ์ให้นักเรียนเพิ่งกลับจากการไปเที่ยวตามสถานที่ต่างๆ เช่น ภูเก็ต เชียงใหม่ เขาใหญ่ หรือสถานที่อื่นๆ ตามที่นักเรียนได้รับประสบการณ์มา เพื่อเป็นข้อมูลสำหรับเขียนความเรียงบันทึกเหตุการณ์

ขั้นสื่อความหมาย (Communicating)

1. ครูแบ่งนักเรียนออกเป็น 6 กลุ่ม กลุ่มละ 5 คน ตามสถานที่ท่องเที่ยวที่นักเรียนต้องการจะเขียนบันทึก

2. นักเรียนแต่ละกลุ่มตั้งวัตถุประสงค์ของการเขียนความเรียงบันทึกเหตุการณ์ โดยคำนึงถึงผู้อ่าน ช่วยกันสร้างโครงเรื่อง และวางแผนการเสนอความคิดเห็น

ขั้นเขียน (Writing)

นักเรียนเขียนความเรียงบันทึกเหตุการณ์ โดยอาศัยข้อมูลในขั้นก่อนเขียน และจากการวางแผนในขั้นสื่อความหมาย

ขั้นปรับปรุง (Revising)

เมื่อนักเรียนแต่ละกลุ่มเขียนความเรียงบันทึกเหตุการณ์เสร็จเรียบร้อยแล้ว ให้นักเรียนคนหนึ่งคนใดในกลุ่มอ่านความเรียงบันทึกเหตุการณ์ของกลุ่มคนให้เพื่อนๆ อีกกลุ่มหนึ่งที่เขียนเสร็จแล้วเช่นกันฟัง เพื่อให้เพื่อนๆ แสดงความคิดเห็นต่อความเรียงว่า สามารถตอบสนองวัตถุประสงค์ และสื่อความหมายได้ชัดเจนหรือไม่ ตลอดจนการใช้สำนวนภาษาเป็นอย่างไรบ้าง

ขั้นแก้ไข (Rewriting)

นักเรียนแต่ละกลุ่มแก้ไขความเรียงบันทึกเหตุการณ์ตามคำแนะนำ หรือความคิดเห็นของเพื่อนในขั้นปรับปรุง

ขั้นวิจารณ์ (Criticizing)

ครูให้ตัวแทนนักเรียนแต่ละกลุ่มอ่านความเรียงบันทึกเหตุการณ์ของกลุ่มตนที่แก้ไขเสร็จเรียบร้อยแล้วที่หน้าห้องเรียน เพื่อให้นักเรียนคนอื่นๆ ในห้องเรียนได้ฟังตัวอย่างความเรียงที่ดีแต่ละรูปแบบ และแสดงความคิดเห็นต่างๆ เพิ่มเติม หากยังมีข้อบกพร่องอยู่ ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มนำไปแก้ไขอีกครั้ง

ขั้นประเมินผล (Evaluating)

นักเรียนแต่ละกลุ่มส่งความเรียงบันทึกเหตุการณ์ที่ปรับปรุงแก้ไขเสร็จเรียบร้อยจนเป็นที่พอใจของทุกคนในกลุ่มแล้วให้ครูประเมินผล และแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติม

สื่อการสอน

1. ภาพสถานที่ท่องเที่ยว

การประเมินผล

1. การสนทนาและตอบคำถาม
2. ความตั้งใจในการฟัง
3. การร่วมกิจกรรมกับเพื่อนในกลุ่ม
4. ความเรียงบันทึกเหตุการณ์ที่นักเรียนแต่ละกลุ่มเขียนส่งครู

แผนการสอนที่ 2

"ตราไว้ในดวงจิต คิดตรงไว้ในดวงใจ"

ความคิดรวบยอด

การเขียนเรื่องจากประสบการณ์ที่ประทับใจจากสิ่งที่ดีในชีวิต ทำให้ผู้เขียนรู้จักลำดับ และบันทึกเหตุการณ์ที่ประทับใจจากสิ่งที่ดีในชีวิตได้อย่างเป็นเรื่องราว และน่าสนใจ

วัตถุประสงค์ หลังจากเรียนบทเรียนนี้แล้ว นักเรียนสามารถ

1. บอกลักษณะวิธีการเขียนความเรียงจากประสบการณ์ที่ประทับใจจากสิ่งที่ดีในชีวิตได้อย่างถูกต้อง
2. บอกประโยชน์ของการเขียนความเรียงจากประสบการณ์ที่ประทับใจจากสิ่งที่ดีในชีวิตได้
3. เขียนความเรียงจากประสบการณ์ที่ประทับใจจากสิ่งที่ดีในชีวิตได้

ระยะเวลาที่สอน

ใช้เวลาสอน 2 ชั่วโมง (ชั่วโมงละ 3 คาบ คาบละ 20 นาที)

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม

ขั้นก่อนเขียน (Prewriting)

1. ครูเล่าประสบการณ์ที่ประทับใจจากสิ่งที่ดีในชีวิตของครูให้นักเรียนฟัง ครูตีภาพประกอบการเล่า จากนั้นร้องเข้าสู่การเขียนความเรียงจากประสบการณ์ที่ประทับใจจากสิ่งที่ดีในชีวิต หลังจากนั้นให้นักเรียนบอกประโยชน์ของการเขียนความเรียงจากประสบการณ์ที่ประทับใจจากสิ่งที่ดีในชีวิต
2. ครูเปิดเทปให้นักเรียนฟังบุคคลต่างๆ เล่าประสบการณ์ที่ประทับใจจากสิ่งที่ดีในชีวิต เพื่อให้นักเรียนได้ศึกษาแนวคิดที่หลากหลาย การเรียบเรียงความคิด การใช้สำนวนภาษาและคำศัพท์

3. ครูสนทนากับนักเรียนเพิ่มเติม เพื่อให้นักเรียนดึงเอาประสบการณ์เดิมของคนที่อยู่ออกมา และเพื่อเป็นข้อมูลสำหรับเขียนความเรียง

ขั้นสื่อความหมาย (Communicating)

ครูให้นักเรียนแต่ละคนตั้งวัตถุประสงค์ของการเขียนความเรียงจากประสบการณ์ที่ประทับใจจากสิ่งที่ดีในชีวิต โดยคำนึงถึงผู้อ่าน สร้างโครงเรื่องและวางแผนการเสนอความคิด

ขั้นเขียน (Writing)

นักเรียนเขียนความเรียงจากประสบการณ์ที่ประทับใจจากสิ่งที่ดีในชีวิต โดยอาศัยข้อมูลในขั้นก่อนเขียน และจากการวางแผนในขั้นสื่อความหมาย

ขั้นปรับปรุง (Revising)

นักเรียนที่เขียนความเรียงจากประสบการณ์ที่ประทับใจจากสิ่งที่ดีในชีวิตเสร็จเรียบร้อยแล้ว อ่านความเรียงของตนให้เพื่อนคนหนึ่งคนใดในห้องที่เขียนเสร็จแล้วเช่นกัน ฟัง เพื่อให้เพื่อนแสดงความคิดเห็นต่อความเรียงว่าสามารถตอบสนองวัตถุประสงค์ และสื่อความหมายได้ชัดเจนหรือไม่ ตลอดจนการใช้สำนวนภาษาเป็นอย่างไรบ้าง

ขั้นแก้ไข (Rewriting)

นักเรียนแก้ไขความเรียงจากประสบการณ์ที่ประทับใจจากสิ่งที่ดีในชีวิตตามคำแนะนำ หรือความคิดเห็นของเพื่อนในขั้นปรับปรุง

ขั้นวิจารณ์ (Criticizing)

ครูให้นักเรียนจำนวน 10 คน อ่านความเรียงจากประสบการณ์ที่ประทับใจจากสิ่งที่ดีในชีวิตของตนที่หน้าห้องเรียน เพื่อให้นักเรียนคนอื่นๆ ได้ฟังตัวอย่างความเรียงที่ดีแต่ละรูปแบบ พร้อมทั้งแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติม หากยังมีข้อบกพร่องอยู่ ครูให้นักเรียนนำ

ไปแก้ไขอีกครั้ง

ขั้นประเมินผล (Evaluating)

นักเรียนส่งความเรียงจากประสบการณ์ที่ประทับใจจากสิ่งที่ดีในชีวิตที่ปรับปรุงแก้ไขสำเร็จเรียบร้อยจนเป็นที่พอใจแล้วให้ครูประเมินผล และแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติม

สื่อการสอน

1. เครื่องบันทึกเสียงและแถบบันทึกเสียงที่บุคคลต่างๆ เล่าประสบการณ์ที่ประทับใจจากสิ่งที่ดีในชีวิตของตน

การประเมินผล

1. การสนทนาและตอบคำถาม
2. ความตั้งใจในการฟัง
3. ความเรียงจากประสบการณ์ที่ประทับใจจากสิ่งที่ดีในชีวิตที่นักเรียนเขียนส่งครู

แผนการสอนที่ 3
"ความผิดพลาดที่ฉันทึ่งใจ"

ความคิดรวบยอด

การเขียนเรื่องจากประสบการณ์ที่ประทับใจในสิ่งที่ผิดพลาด ทำให้ผู้เขียนรู้จักลำดับ และบันทึกเหตุการณ์ที่ประทับใจในความผิดพลาดที่เกิดขึ้นได้เป็นอย่างดี เป็นเรื่องราว และน่าสนใจ

วัตถุประสงค์ หลังจากเรียนบทเรียนนี้แล้ว นักเรียนสามารถ

1. บอกลักษณะวิธีการเขียนความเรียงบันทึกเหตุการณ์ที่ประทับใจในสิ่งที่ผิดพลาดได้อย่างถูกต้อง
2. บอกประโยชน์ของการเขียนความเรียงบันทึกเหตุการณ์ที่ประทับใจในสิ่งที่ผิดพลาดได้
3. เขียนความเรียงบันทึกเหตุการณ์ที่ประทับใจในสิ่งที่ผิดพลาดได้

ระยะเวลาที่สอน

ใช้เวลาสอน 2 ชั่วโมง (ชั่วโมงละ 3 คาบ คาบละ 20 นาที)

ขั้นตอนการดำเนินงานกิจกรรม

ขั้นก่อนเขียน (Prewriting)

1. ครูสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับการเขียนความเรียงจากประสบการณ์ที่ประทับใจจากสิ่งที่คิดในชีวิตจากการเรียนในชั่วโมงที่ผ่านมา จากนั้นครูสนทนานำเข้าสู่การเขียนความเรียงเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่ประทับใจในเรื่องความผิดพลาด
2. ครูให้นักเรียนช่วยกันระดมสมองว่า คนเรามีความผิดพลาดในเรื่องใดบ้าง พร้อมทั้งหาสาเหตุของความผิดพลาดในเรื่องนั้นๆ ครูเขียนสิ่งที่นักเรียนเสนอบนกระดาน ครูพยายามถามคำถามเพื่อให้นักเรียนดึงเอาประสบการณ์เดิมที่มีอยู่ออกมา และเพื่อเป็น

ข้อมูลสำหรับเขียนความเรียงบันทึกเหตุการณ์ที่ประทับใจในสิ่งที่ผิดพลาด

3. ครูให้นักเรียนจำนวน 5 คน เล่าประสบการณ์ของตนเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่ประทับใจในสิ่งที่ผิดพลาดที่หน้าห้องเรียน

4. ครูให้นักเรียนช่วยกันบอกประโยชน์ของการเขียนความเรียงบันทึกเหตุการณ์ที่ประทับใจในสิ่งที่ผิดพลาด

ขั้นสื่อความหมาย (Communicating)

ครูให้นักเรียนแต่ละคนตั้งวัตถุประสงค์ของการเขียนความเรียงจากประสบการณ์ที่ประทับใจในสิ่งที่ผิดพลาด โดยคำนึงถึงผู้อ่าน สร้างโครงเรื่อง และวางแผนการเสนอความคิด

ขั้นเขียน (Writing)

นักเรียนเขียนความเรียงบันทึกเหตุการณ์ที่ประทับใจในสิ่งที่ผิดพลาด โดยอาศัยข้อมูลในขั้นก่อนเขียน และจากการวางแผนในขั้นสื่อความหมาย

ขั้นปรับปรุง (Revising)

นักเรียนที่เขียนความเรียงบันทึกเหตุการณ์จากประสบการณ์ที่ประทับใจในสิ่งที่ผิดพลาดเสร็จเรียบร้อยแล้ว อ่านความเรียงของตนให้เพื่อนคนหนึ่งคนใดในห้องที่เขียนเสร็จแล้ว เช่นกันฟัง เพื่อให้เพื่อนได้แสดงความคิดเห็นต่อความเรียงว่าสามารถตอบสนองวัตถุประสงค์ และสื่อความหมายได้ชัดเจนหรือไม่ ตลอดจนการใช้สำนวนภาษาเป็นอย่างไรบ้าง

ขั้นแก้ไข (Rewriting)

นักเรียนแก้ไขความเรียงบันทึกเหตุการณ์จากประสบการณ์ที่ประทับใจในสิ่งที่ผิดพลาดตามคำแนะนำ หรือความคิดเห็นของเพื่อนในขั้นปรับปรุง

ขั้นวิจารณ์ (Criticizing)

ครูให้นักเรียนจำนวน 10 คน อ่านความเรียงบันทึกเหตุการณ์จากประสบการณ์ที่ประทับใจในสิ่งที่ผิดพลาดของตนที่หน้าห้องเรียน เพื่อให้ นักเรียนคนอื่นๆ ได้ฟังตัวอย่างความเรียงที่แต่ละรูปแบบ พร้อมทั้งแสดงความเห็นเพิ่มเติม หากยังมีข้อบกพร่องอยู่ ครูให้นักเรียนนำไปแก้ไขอีกครั้ง

ขั้นประเมินผล (Evaluating)

นักเรียนส่งความเรียงบันทึกเหตุการณ์จากประสบการณ์ที่ประทับใจในสิ่งที่ผิดพลาดที่ปรับปรุงแก้ไขเสร็จเรียบร้อยจนเป็นที่พอใจแล้วให้ครูประเมินผล และแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติม

สื่อการสอน

การประเมินผล

1. การสนทนาและตอบคำถาม
2. ความเรียงบันทึกเหตุการณ์จากประสบการณ์ที่ประทับใจในสิ่งที่ผิดพลาดที่นักเรียนเขียนส่งครู

แผนการสอนที่ 4

"บันทึกลับ"

ความคิดรวบยอด

การเขียนบันทึกประจำวัน ทำให้ผู้เขียนรู้จักเล่าเหตุการณ์ที่พบเห็นตามลำดับก่อนหลัง และสามารถแสดงความรู้สึก และความคิดเห็นได้อย่างมีเหตุผล

วัตถุประสงค์ หลังจากเรียนบทเรียนนี้แล้ว นักเรียนสามารถ

1. บอกลักษณะวิธีการเขียนบันทึกประจำวันได้อย่างถูกต้อง
2. บอกประโยชน์ของการเขียนบันทึกประจำวันได้
3. เขียนบันทึกประจำวันได้

ระยะเวลาที่สอน

ใช้เวลาสอน 2 ชั่วโมง (ชั่วโมงละ 3 คาบ คาบละ 20 นาที)

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม

ขั้นก่อนเขียน (Prewriting)

1. ครูสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับกิจกรรมที่กระทำในแต่ละวันของเรา โดยครูยกตัวอย่างกิจกรรมที่ครูกระทำในแต่ละวัน ครูเขียนกิจกรรมที่ครูสนทนากับนักเรียนบนกระดาน จากนั้นสนทนาเข้าสู่การเขียนบันทึกประจำวัน หลังจากนั้นครูให้นักเรียนช่วยกันบอกประโยชน์ของการเขียนบันทึกประจำวัน
2. ครูอ่านบันทึกประจำวันของเด็กชายโมตรี มีน้ำใจ ให้นักเรียนฟัง และทำความเข้าใจเกี่ยวกับแนวคิด การเรียบเรียงความคิด การใช้สำนวนภาษา และคำศัพท์
3. ครูสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับกิจกรรมที่นักเรียนกระทำในแต่ละวัน ตลอดจนความรู้สึก และความคิดเห็นต่อกิจกรรมนั้นๆ เพื่อให้นักเรียนดึงเอาประสบการณ์เดิมที่มีอยู่ออกมา และเพื่อเป็นข้อมูลสำหรับเขียนบันทึกประจำวัน

ขั้นสื่อความหมาย (Communicating)

ครูให้นักเรียนตั้งวัตถุประสงค์ของการเขียนบันทึกประจำวัน โดยคำนึงถึงผู้อ่าน สร้างโครงเรื่อง และวางแผนการเสนอความคิด

ขั้นเขียน (Writing)

นักเรียนเขียนบันทึกประจำวัน โดยให้นักเรียนกำหนดวันที่จะเขียนบันทึกประจำวัน เช่น วันหยุด แต่ละคนไปทำอะไรบ้าง ไปเที่ยวที่ไหน ทำกิจกรรมใดบ้าง โดยอาศัยข้อมูลในขั้นก่อนเขียน และจากการวางแผนในขั้นสื่อความหมาย

ขั้นปรับปรุง (Revising)

เมื่อนักเรียนเขียนบันทึกประจำวันเสร็จเรียบร้อยแล้ว ให้นักเรียนอ่านบันทึกประจำวันของตนให้เพื่อนคนหนึ่งคนใดที่เขียนเสร็จแล้วเช่นกันฟัง เพื่อให้เพื่อนแสดงความคิดเห็นต่อความเรียงว่า สามารถตอบสนองวัตถุประสงค์ และสื่อความหมายได้ชัดเจนหรือไม่ ตลอดจนการใช้ภาษาเป็นอย่างไรบ้าง

ขั้นแก้ไข (Rewriting)

นักเรียนแก้ไขบันทึกประจำวันตามคำแนะนำ หรือความคิดเห็นของเพื่อนในขั้นปรับปรุง

ขั้นวิจารณ์ (Criticizing)

ครูให้นักเรียนจำนวน 10 คน อ่านบันทึกประจำวันของตนที่หน้าห้องเรียน เพื่อให้นักเรียนคนอื่นๆ ได้ฟังตัวอย่างบันทึกประจำวันทีละรูปแบบ พร้อมทั้งแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติม หากยังมีข้อบกพร่องอยู่ ครูให้นักเรียนนำไปแก้ไขอีกครั้ง

ขั้นประเมินผล (Evaluating)

นักเรียนส่งบันทึกประจำวันที่ปรับปรุงแก้ไขเสร็จเรียบร้อยจนเป็นที่พอใจแล้ว ให้
ครูประเมินผล และแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติม

สื่อการสอน

1. แผนภูมิบันทึกประจำวันของเด็กชายไมตรี มีน้ำใจ

การประเมินผล

1. การสนทนาและตอบคำถาม
2. ความตั้งใจในการฟัง
3. บันทึกประจำวันที่นักเรียนเขียนส่งครู

แผนการสอนที่ 5

"บุคคลสำคัญ"

ความคิดรวบยอด

การเขียนความเรียงจากการสัมภาษณ์ ทำให้ผู้เขียนรู้จักหาข้อมูลของบุคคลสำคัญนั้นๆ และเขียนเรียบเรียงเรื่องราวของบุคคลนั้นได้

วัตถุประสงค์ หลังจากเรียนบทเรียนนี้แล้ว นักเรียนสามารถ

1. บอกลักษณะวิธีการเขียนความเรียงจากการสัมภาษณ์ได้อย่างถูกต้อง
2. บอกประโยชน์ของการเขียนความเรียงจากการสัมภาษณ์ได้
3. สัมภาษณ์บุคคลอื่นๆ ได้
4. เขียนความเรียงจากการสัมภาษณ์ได้

ระยะเวลาที่สอน

ใช้เวลาสอน 2 ชั่วโมง (ชั่วโมงละ 3 คาบ คาบละ 20 นาที)

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรมขั้นก่อนเขียน (Prewriting)

1. ครูขีดหุ่น 2 ตัว โดยสมมติให้ตัวหนึ่งเป็นบุคคลสำคัญคนหนึ่งให้นักเรียนรู้จัก จากนั้นสนทนาเข้าสู่การเขียนความเรียงจากการสัมภาษณ์ หลังจากนั้นครูให้นักเรียนช่วยกันบอกประโยชน์ของการเขียนความเรียงจากการสัมภาษณ์
2. ครูเปิดเทปรายการสัมภาษณ์ให้นักเรียนฟัง เพื่อเป็นแนวทางในการสัมภาษณ์
3. ครูแจกความเรียงที่เขียนขึ้นจากรายการสัมภาษณ์ให้นักเรียนอ่าน พร้อมทั้งให้นักเรียนศึกษา และทำความเข้าใจเกี่ยวกับแนวคิด การเรียบเรียงข้อมูล การใช้สำนวนภาษาและคำศัพท์ โดยครูจะพยายามสนทนากับนักเรียนเพิ่มเติม เพื่อให้นักเรียนดึงเอาประสบการณ์เดิมที่มีอยู่ออกมา

4. ครูให้นักเรียนสัมภาษณ์บุคลากรในโรงเรียนคนหนึ่งคนใดที่นักเรียนสนใจโดยใช้แบบสัมภาษณ์ที่ครูแจกให้เป็นแนวทางในการสัมภาษณ์ ซึ่งนักเรียนอาจจะสัมภาษณ์มากกว่าข้อคำถามที่ครูกำหนดไว้ในแบบสัมภาษณ์ก็ได้

ขั้นสื่อความหมาย (Communicating)

1. ครูแบ่งนักเรียนออกเป็น 10 กลุ่ม กลุ่มละ 3 คน ตามความสมัครใจของนักเรียน
2. นักเรียนตั้งวัตถุประสงค์ของการเขียนความเรียงจากการสัมภาษณ์ โดยคำนึงถึงผู้อ่าน สร้างโครงเรื่อง และวางแผนการเสนอความคิด

ขั้นเขียน (Writing)

นักเรียนเขียนความเรียงจากการสัมภาษณ์ โดยอาศัยข้อมูลในขั้นก่อนเขียนและจากการวางแผนในขั้นสื่อความหมาย

ขั้นปรับปรุง (Revising)

เมื่อนักเรียนแต่ละกลุ่มเขียนความเรียงจากการสัมภาษณ์เสร็จเรียบร้อยแล้ว ให้นักเรียนคนหนึ่งคนใดในกลุ่มอ่านความเรียงจากการสัมภาษณ์นั้นให้เพื่อนอีกกลุ่มหนึ่งที่เขียนเสร็จแล้วเช่นกันฟัง เพื่อให้เพื่อนแสดงความคิดเห็นต่อความเรียงว่าสามารถตอบสนองวัตถุประสงค์ และสื่อความหมายได้ชัดเจนหรือไม่ ตลอดจนการใช้สำนวนภาษาเป็นอย่างไรบ้าง

ขั้นแก้ไข (Rewriting)

นักเรียนแต่ละกลุ่มแก้ไขความเรียงจากการสัมภาษณ์ตามคำแนะนำ หรือความคิดเห็นของเพื่อนในขั้นปรับปรุง

ขั้นวิจารณ์ (Criticizing)

ครูให้ตัวแทนนักเรียนแต่ละกลุ่มอ่านความเรียงจากการสัมภาษณ์ของตนที่หน้าห้องเรียน เพื่อให้ นักเรียนคนอื่นๆ ได้ฟังตัวอย่างความเรียงจากการสัมภาษณ์ที่แต่ละรูปแบบ และแสดงความคิดเห็นต่างๆ เพิ่มเติม หากยังมีข้อบกพร่องอยู่ ครูให้นักเรียนนำไปแก้ไขอีกครั้ง

ขั้นประเมินผล (Evaluating)

นักเรียนส่งความเรียงจากการสัมภาษณ์ที่ปรับปรุงแก้ไขเสร็จเรียบร้อยจนเป็นที่พอใจแล้วให้ครูประเมินผล และแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติม

สื่อการสอน

1. หุ่นมือจำนวน 2 ตัว
2. เครื่องบันทึกเสียงและแถบบันทึกเสียงรายการสัมภาษณ์
3. แผนภูมิความเรียงจากการสัมภาษณ์
4. แบบสัมภาษณ์

การประเมินผล

1. การสนทนาและตอบคำถาม
2. ความตั้งใจในการฟัง
3. ความตั้งใจในการอ่าน
4. ความตั้งใจในการสัมภาษณ์
5. การร่วมกิจกรรมกับเพื่อนในกลุ่ม
6. ความเรียงจากการสัมภาษณ์ที่นักเรียนแต่ละกลุ่มเขียนส่งครู

แผนการสอนที่ 6

"ใครเอ่ย"

ความคิดรวบยอด

การเขียนอัตชีวประวัติ ทำให้ผู้เขียนรู้จักค้นหาข้อมูลที่สำคัญ และเขียนเรียงเรื่อง เป็นเรื่องราวตามลำดับเหตุการณ์ได้อย่างต่อเนื่อง

วัตถุประสงค์ หลังจากเรียนบทเรียนนี้แล้ว นักเรียนสามารถ

1. บอกลักษณะวิธีการเขียนความเรียงอัตชีวประวัติได้อย่างถูกต้อง
2. บอกประโยชน์ของการเขียนอัตชีวประวัติได้
3. เขียนความเรียงอัตชีวประวัติได้

ระยะเวลาที่สอน

ใช้เวลาสอน 2 ชั่วโมง (ชั่วโมงละ 3 คาบ คาบละ 20 นาที)

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรมขั้นก่อนเขียน (Prewriting)

1. ครูอ่านกลอนสี่บรรพชาลักษณะพระอุปนิสัยของสมเด็จพระรัตนราชสุตาฯ สยามบรมราชกุมารี และของเพื่อนคนหนึ่งในห้องให้นักเรียนฟังทีละคน จากนั้นให้นักเรียน ทายว่าบุคคลนั้นคือใคร
2. ครูสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับอัตชีวประวัติของเรา แล้วนำเข้าสู่การ เขียนอัตชีวประวัติว่าประกอบด้วยอะไรบ้าง เพื่อให้นักเรียนดึงเอาประสบการณ์เดิมที่มีอยู่ ออกมา ครูเขียนสิ่งที่นักเรียนบอกบนกระดาน
3. ครูให้นักเรียนบอกประโยชน์ของการเขียนความเรียงอัตชีวประวัติ

ขั้นสื่อความหมาย (Communicating)

นักเรียนตั้งวัตถุประสงค์ของการเขียนความเรียงอัตชีวประวัติ โดยคำนึงถึงผู้อ่าน สร้างโครงเรื่อง และวางแผนการเสนอความคิด

ขั้นเขียน (Writing)

นักเรียนเขียนความเรียงอัตชีวประวัติ โดยอาศัยข้อมูลในขั้นก่อนเขียน และจากการวางแผนในขั้นสื่อความหมาย

ขั้นปรับปรุง (Revising)

นักเรียนที่เขียนความเรียงอัตชีวประวัติเสร็จเรียบร้อยแล้ว อ่านความเรียงของตนให้เพื่อนคนหนึ่งคนใดในห้องที่เขียนความเรียงเสร็จแล้วเช่นกันฟัง เพื่อให้เพื่อนแสดงความคิดเห็นต่อความเรียงว่าสามารถตอบสนองวัตถุประสงค์ และสื่อความหมายได้ชัดเจนหรือไม่ ตลอดจนการใช้สำนวนภาษาเป็นอย่างไรบ้าง

ขั้นแก้ไข (Rewriting)

นักเรียนแก้ไขความเรียงอัตชีวประวัติตามคำแนะนำ หรือความคิดเห็นของเพื่อน ในขั้นปรับปรุง

ขั้นวิจารณ์ (Criticizing)

ครูให้นักเรียนจำนวน 10 คน อ่านความเรียงอัตชีวประวัติของตนที่หน้าห้องเรียน เพื่อให้นักเรียนคนอื่นๆ ได้ฟังตัวอย่างความเรียงอัตชีวประวัติที่คิดแต่ละรูปแบบ พร้อมทั้งแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติม หากยังมีข้อบกพร่องอยู่ ครูให้นักเรียนนำไปแก้ไขอีกครั้ง

ขั้นประเมินผล (Evaluating)

นักเรียนส่งความเรียงอัตชีวประวัติที่ปรับปรุงแก้ไขเสร็จเรียบร้อยแล้วจนเป็นที่พอใจ แล้วให้ครูประเมินผล และแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติม

สื่อการสอน

1. แผนภูมิกลอนสี่บรรทัดลักษณะพระอุปนิสัยของสมเด็จพระรัตนราชสุตาฯ สยามบรมราชกุมารี
2. แผนภูมิกลอนสี่บรรทัดลักษณะนิสัยของเพื่อนคนหนึ่งในห้อง

การประเมินผล

1. ความตั้งใจในการฟัง
2. การสนทนาและตอบคำถาม
3. ความเรียงอัตชีวประวัติที่นักเรียนแต่ละคนเขียนส่งครู

แผนการสอนที่ 7
"เรื่องร้อยเรื่องราว (1)"

ความคิดรวบยอด

การเขียนบรรยายภาพเดี่ยว ทำให้รู้จักสังเกตรายละเอียดของภาพตามความรู้สึก
นึกคิด และเขียนเรียบเรียงเป็นเรื่องราวอย่างเสรี

วัตถุประสงค์ หลังจากเรียนบทเรียนนี้แล้ว นักเรียนสามารถ

1. บอกลักษณะวิธีการเขียนความเรียงบรรยายภาพเดี่ยวได้อย่างถูกต้อง
2. บอกประโยชน์ของการเขียนความเรียงบรรยายภาพเดี่ยวได้
3. เขียนความเรียงบรรยายภาพเดี่ยวได้

ระยะเวลาที่สอน

ใช้เวลาสอน 2 ชั่วโมง (ชั่วโมงละ 3 คาบ คาบละ 20 นาที)

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม

ขั้นก่อนเขียน (Prewriting)

1. ครูสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับภาพต่างๆ ที่เราเห็นกันอยู่ทั่วไป แล้วสนทนา
เข้าสู่การเขียนบรรยายภาพเดี่ยว หลังจากนั้นให้นักเรียนบอกประโยชน์ของการเขียนความ
เรียงบรรยายภาพเดี่ยว

2. ครูคิดภาพ 2 ภาพ บนกระดาน ครูสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับภาพทีละภาพ
ว่าเป็นภาพอะไร มีรายละเอียดอย่างไร ลักษณะอย่างไร เป็นจำนวนเท่าไร เป็นต้น
และเพื่อเป็นการดึงเอาประสบการณ์เดิมที่มีอยู่ออกมา จากนั้นครูอ่านความเรียงบรรยาย
ภาพทีละภาพให้นักเรียนฟัง

3. ครูคิดภาพอีก 6 ภาพบนกระดาน ครูสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับรายละเอียด
ของภาพทีละภาพ เพื่อเป็นการดึงเอาประสบการณ์เดิมที่มีอยู่ออกมา และเพื่อเป็นการค้นหา

ข้อมูล แนวคิด สำหรับนำมาใช้ในการเขียนบรรยายภาพ

ขั้นสื่อความหมาย (Communicating)

1. ครูแบ่งนักเรียนออกเป็น 10 กลุ่ม กลุ่มละ 3 คน โดยให้นักเรียนหยิบดาวคนละ 1 ดวง จากนั้นให้นักเรียนดูหมายเลขที่เขียนไว้ด้านหลังของดาว ซึ่งมีหมายเลข 1 - 10 นักเรียนที่จับได้หมายเลขเดียวกันก็จะอยู่กลุ่มเดียวกัน
2. ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มเลือกภาพ 1 ภาพ ที่ต้องการเขียนบรรยาย จากนั้นตั้งวัตถุประสงค์ของการเขียนบรรยายภาพ โดยคำนึงถึงผู้อ่าน สร้างโครงเรื่อง และวางแผนการเสนอความคิด

ขั้นเขียน (Writing)

นักเรียนแต่ละกลุ่มเขียนบรรยายภาพเดี่ยวตามที่ได้เลือกไว้ โดยอาศัยข้อมูลในขั้นก่อนเขียน และจากการวางแผนในขั้นสื่อความหมาย

ขั้นปรับปรุง (Revising)

เมื่อนักเรียนแต่ละกลุ่มเขียนบรรยายภาพเดี่ยวเสร็จเรียบร้อยแล้ว นักเรียนคนหนึ่งคนใดในกลุ่มอ่านความเรียงบรรยายภาพเดี่ยวของกลุ่มตนให้เพื่อนอีกกลุ่มหนึ่งที่เขียนเสร็จแล้วเช่นกันฟัง เพื่อให้เพื่อนได้แสดงความคิดเห็นต่อความเรียงว่าสามารถตอบสนองวัตถุประสงค์ และสื่อความหมายได้ชัดเจนหรือไม่ ตลอดจนการใช้ส่วนวนภาษาเป็นอย่างไรบ้าง

ขั้นแก้ไข (Rewriting)

นักเรียนแก้ไขความเรียงบรรยายภาพเดี่ยวตามคำแนะนำ หรือความคิดเห็นของเพื่อนในขั้นปรับปรุง

ขั้นวิจารณ์ (Criticizing)

ครูให้ตัวแทนของแต่ละกลุ่มอ่านความเรียงบรรยายภาพเดี่ยวของกลุ่มคนที่หน้าห้องเรียน เพื่อให้นักเรียนคนอื่นๆ ได้ฟังตัวอย่างความเรียงบรรยายภาพเดี่ยวที่แต่ละรูปแบบ และแสดงความคิดเห็นต่างๆ เพิ่มเติม หากยังมีข้อบกพร่องอยู่ ครูให้นักเรียนนำไปแก้ไขอีกครั้ง

ขั้นประเมินผล (Evaluating)

นักเรียนส่งความเรียงบรรยายภาพเดี่ยวที่ปรับปรุงแก้ไขเสร็จเรียบร้อยจนเป็นที่พอใจแล้วให้ครูประเมินผล และแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติม

สื่อการสอน

1. รูปภาพ จำนวน 8 ภาพ
2. แผนภูมิความเรียงบรรยายภาพเดี่ยว จำนวน 2 เรื่อง

การประเมินผล

1. การสนทนาและตอบคำถาม
2. ความตั้งใจในการฟัง
3. การร่วมกิจกรรมกับเพื่อนในกลุ่ม
4. ความเรียงบรรยายภาพเดี่ยวที่นักเรียนแต่ละกลุ่มเขียนส่งครู

แผนการสอนที่ 8
"เรื่องร้อยเรื่องราว (2)"

ความคิดรวบยอด

การเขียนบรรยายภาพต่อเนื่อง ทำให้ผู้เขียนรู้จักสังเกตรายละเอียดของภาพตาม
ความรู้สึกนึกคิด และเขียนเรียบเรียงเป็นเรื่องราวอย่างต่อเนื่องและสมเหตุสมผล

วัตถุประสงค์ หลังจากเรียนบทเรียนนี้แล้ว นักเรียนสามารถ

1. บอกลักษณะวิธีการเขียนบรรยายภาพต่อเนื่องได้อย่างถูกต้อง
2. บอกประโยชน์ของการเขียนบรรยายภาพต่อเนื่องได้
3. เขียนบรรยายภาพต่อเนื่องได้

ระยะเวลาที่สอน

ใช้เวลาสอน 2 ชั่วโมง (ชั่วโมงละ 3 คาบ คาบละ 20 นาที)

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม

ขั้นก่อนเขียน (Prewriting)

1. ครูสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับการเขียนบรรยายภาพ แล้วสนทนาเข้าสู่การ
เขียนบรรยายภาพต่อเนื่อง โดยครูชี้แจงวัตถุประสงค์ของการเรียนในชั่วโมงนี้ จากนั้นให้
นักเรียนบอกประโยชน์ของการเขียนบรรยายภาพต่อเนื่อง
2. ครูติดภาพต่อเนื่องจำนวน 4 ภาพ บนกระดาน จากนั้นสนทนากับนักเรียน
เกี่ยวกับรายละเอียดต่างๆ ที่ปรากฏอยู่ในภาพทีละภาพ เช่น เป็นภาพอะไร มีอะไรบ้าง
สิ่งที่มีอยู่ในภาพมีจำนวนเท่าไร กำลังทำอะไร มีรายละเอียดอะไรบ้าง เป็นต้น เพื่อ
เป็นการดึงเอาประสบการณ์เดิมที่มีอยู่ออกมา
3. ครูแจกความเรียงบรรยายภาพต่อเนื่องทั้ง 4 ภาพ ให้นักเรียนอ่าน เพื่อให้
นักเรียนได้ศึกษาและทำความเข้าใจเกี่ยวกับการสร้างแนวคิด การเรียบเรียงข้อมูล การ

ใช้สำนวนภาษาและคำศัพท์

4. ครูติดภาพต่อเนื่องอีก 4 ภาพ บนกระดาน ครูสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับภาพทั้ง 4 ภาพ เพื่อเป็นการดึงเอาประสบการณ์เดิมที่มีอยู่ออกมา และเพื่อให้นักเรียนได้สร้างแนวคิด ค้นหาข้อมูล เพื่อนำมาใช้สำหรับเขียนบรรยายภาพต่อเนื่อง

ขั้นสื่อความหมาย (Communicating)

1. ครูแบ่งนักเรียนออกเป็น 15 กลุ่ม กลุ่มละ 2 คน โดยจับกลุ่มตามหมายเลข
2. ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มตั้งวัตถุประสงค์ของการเขียนบรรยายภาพต่อเนื่อง โดยคำนึงถึงผู้อ่าน สร้างโครงเรื่อง และวางแผนการเสนอความคิด

ขั้นเขียน (Writing)

นักเรียนแต่ละกลุ่มเขียนความเรียงบรรยายภาพต่อเนื่องจากภาพที่กำหนดให้ โดยอาศัยข้อมูลในขั้นก่อนเขียน และจากการวางแผนในขั้นสื่อความหมาย

ขั้นปรับปรุง (Revising)

เมื่อนักเรียนแต่ละกลุ่มเขียนบรรยายภาพต่อเนื่องเสร็จเรียบร้อยแล้ว นักเรียนคนหนึ่งคนใดในกลุ่มอ่านความเรียงบรรยายภาพต่อเนื่องของกลุ่มตนให้เพื่อนอีกกลุ่มหนึ่งที่เขียนเสร็จแล้วเช่นกันฟัง เพื่อให้เพื่อนได้แสดงความคิดเห็นต่อความเรียงว่าสามารถตอบสนองวัตถุประสงค์ และสื่อความหมายได้ชัดเจนหรือไม่ ตลอดจนการใช้สำนวนภาษาเป็นอย่างไรบ้าง

ขั้นแก้ไข (Rewriting)

นักเรียนแต่ละกลุ่มแก้ไขความเรียงบรรยายภาพต่อเนื่องตามคำแนะนำ หรือความคิดเห็นของเพื่อนในขั้นปรับปรุง

ขั้นวิจารณ์ (Criticizing)

ครูให้ตัวแทนของแต่ละกลุ่มอ่านความเรียงบรรยายภาพต่อเนื่องของกลุ่มคนที่หน้าห้องเรียน เพื่อให้นักเรียนคนอื่นๆ ได้ฟังตัวอย่างความเรียงบรรยายภาพต่อเนื่องที่ดีแต่ละรูปแบบ และแสดงความคิดเห็นต่างๆ เพิ่มเติม หากยังมีข้อบกพร่องอยู่ ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มนำไปแก้ไขอีกครั้ง

ขั้นประเมินผล (Evaluating)

นักเรียนส่งความเรียงบรรยายภาพต่อเนื่องที่ปรับปรุงแก้ไขเสร็จเรียบร้อยจนเป็นที่พอใจของทุกคนในกลุ่มแล้วให้ครูประเมินผล และแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติม

สื่อการสอน

1. ภาพต่อเนื่อง จำนวน 2 ชุด ชุดละ 4 ภาพ
2. แผนภูมิความเรียงบรรยายภาพต่อเนื่อง จำนวน 1 เรื่อง

การประเมินผล

1. การสนทนาและตอบคำถาม
2. ความตั้งใจในการอ่าน
3. การร่วมกิจกรรมกับเพื่อนในกลุ่ม
4. ความเรียงบรรยายภาพต่อเนื่องที่นักเรียนแต่ละกลุ่มเขียนส่งครู

แผนการสอนที่ 9
"เรื่องร้อยเรื่องราว (3)"

ความคิดรวบยอด

การเขียนนิทานคำสลับภาพ ทำให้ผู้เขียนรู้จักเขียนเล่าเรื่องตามความนึกคิดได้อย่างสนุกสนาน โดยใช้ภาพประกอบ

วัตถุประสงค์ หลังจากเรียนบทเรียนนี้แล้ว นักเรียนสามารถ

1. บอกลักษณะวิธีการเขียนนิทานคำสลับภาพได้อย่างถูกต้อง
2. บอกประโยชน์ของการเขียนนิทานคำสลับภาพได้
3. เขียนนิทานคำสลับภาพได้

ระยะเวลาที่สอน

ใช้เวลาสอน 2 ชั่วโมง (ชั่วโมงละ 3 คาบ คาบละ 20 นาที)

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม

ขั้นก่อนเขียน (Prewriting)

1. ครูคิดภาพนก ตีนไม้ ผู้หญิง รถยนต์ บนกระดาน ครูถามนักเรียนว่าภาพแต่ละภาพสามารถแทนค่าอะไรได้
2. ครูสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับการเขียนนิทาน เพื่อเป็นการดึงเอาประสบการณ์เดิมที่มีอยู่ออกมา จากนั้นครูสนทนาเข้าสู่การเขียนนิทานคำสลับภาพ
3. ครูคิดแผนภูมิข้อความซึ่งมีคำสลับภาพบนกระดาน ครูให้นักเรียนอ่านข้อความในแผนภูมิ จากนั้นให้นักเรียนศึกษารูปแบบการเขียน วิธีการเขียน
4. ครูให้นักเรียนบอกประโยชน์ของการเขียนนิทานคำสลับภาพ

ขั้นสื่อความหมาย (Communicating)

ครูให้นักเรียนแต่ละคนตั้งวัตถุประสงค์ของการเขียนนิทานคำสลับภาพ โดยคำนึงถึงผู้อ่าน สร้างโครงเรื่อง และวางแผนการเสนอความคิด

ขั้นเขียน (Writing)

นักเรียนเขียนนิทานคำสลับภาพ โดยอาศัยข้อมูลในขั้นก่อนเขียน และจากการวางแผนในขั้นสื่อความหมาย

ขั้นปรับปรุง (Revising)

นักเรียนที่เขียนนิทานคำสลับภาพเสร็จเรียบร้อยแล้ว ให้นำนิทานคำสลับภาพของตนไปให้เพื่อนที่เขียนเสร็จแล้วเช่นกันอ่าน เพื่อให้เพื่อนแสดงความคิดเห็นต่อความเรียงว่าสามารถตอบสนองวัตถุประสงค์ และสื่อความหมายได้ชัดเจนหรือไม่ ตลอดจนการใช้สำนวนภาษาเป็นอย่างไรบ้าง

ขั้นแก้ไข (Rewriting)

นักเรียนแก้ไขนิทานคำสลับภาพตามคำแนะนำ หรือความคิดเห็นของเพื่อนในขั้นปรับปรุง

ขั้นวิจารณ์ (Criticizing)

ครูให้นักเรียนทุกคนนำนิทานคำสลับภาพของตนไปให้เพื่อนๆ อ่าน เพื่อให้เพื่อนได้อ่านตัวอย่างนิทานคำสลับภาพที่ดีแต่ละรูปแบบ พร้อมทั้งแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติม หากยังมีข้อบกพร่องอยู่ ครูให้นักเรียนแต่ละคนนำไปแก้ไขอีกครั้ง

ขั้นประเมินผล (Evaluating)

นักเรียนทุกคนส่งนิทานคำสลับภาพที่ปรับปรุงแก้ไขเสร็จเรียบร้อยแล้วมาเป็นที่พอใจ แล้วให้ครูประเมินผล และแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติม

สื่อการสอน

1. ภาพนก
2. ภาพต้นไม้
3. ภาพผู้หญิง
4. ภาพรถยนต์

การประเมินผล

1. การสนทนาและตอบคำถาม
2. ความตั้งใจในการอ่าน
3. นิทานคำสลับภาพที่นักเรียนแต่ละคนเขียนส่งครู

แผนการสอนที่ 10

"นักเขียนตัวน้อย"

ความคิดรวบยอด

การเขียนนิทานเป็นการเขียนเรียบเรียงเรื่องราวตามความนึกคิดอย่างต่อเนื่อง และสมเหตุสมผล

วัตถุประสงค์ หลังจากเรียนบทเรียนนี้แล้ว นักเรียนสามารถ

1. บอกประวัติของนิทาน และวิธีการเขียนนิทานได้
2. บอกประโยชน์ของการเขียนนิทานได้
3. เขียนนิทานได้

ระยะเวลาที่สอน

ใช้เวลาสอน 2 ชั่วโมง (ชั่วโมงละ 3 คาบ คาบละ 20 นาที)

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรมขั้นก่อนเขียน (Prewriting)

1. ครูเชิญอาจารย์พรจันทร์ จันทวิมล มาเป็นวิทยากร เพื่อสนทนากับนักเรียน เกี่ยวกับประวัติความเป็นมาของนิทาน การเขียนนิทาน และประโยชน์ของการเขียนนิทาน
2. วิทยากรเล่านิทานที่เตรียมมาให้ให้นักเรียนฟัง จากนั้นครูแจกนิทานที่วิทยากรเล่าให้นักเรียนอ่านเองอีกหนึ่งเที่ยว เพื่อศึกษาและทำความเข้าใจเกี่ยวกับแนวคิด การเรียบเรียงข้อมูล การใช้สำนวนภาษาและคำศัพท์
3. ครูสนทนาสนทนากับนักเรียนเพิ่มเติม เพื่อให้ นักเรียนตั้งเป้าประสงค์เพิ่มเติมที่มีอยู่ออกมา และเพื่อให้ นักเรียนได้สร้างแนวคิด ค้นหาข้อมูล เพื่อนำมาใช้ในการเขียนนิทาน

ขั้นสื่อสารความหมาย (Communicating)

1. ครูแบ่งนักเรียนออกเป็น 20 กลุ่ม กลุ่มละ 2 คน ตามความสมัครใจของนักเรียน
2. นักเรียนแต่ละกลุ่มตั้งวัตถุประสงค์ของการเขียนนิทาน โดยคำนึงถึงผู้อ่านสร้างโครงเรื่อง และวางแผนการเสนอความคิด

ขั้นเขียน (Writing)

นักเรียนเขียนนิทานโดยอาศัยข้อมูลในขั้นก่อนเขียน และจากการวางแผนในขั้นสื่อสารความหมาย

ขั้นปรับปรุง (Revising)

เมื่อนักเรียนแต่ละกลุ่มเขียนนิทานเสร็จเรียบร้อยแล้ว นักเรียนคนหนึ่งคนใดในกลุ่มอ่านนิทานของตนให้เพื่อนอีกกลุ่มหนึ่งในห้องที่เขียนเสร็จแล้ว เช่นกันฟัง เพื่อให้เพื่อนแสดงความคิดเห็นต่อนิทานว่าสามารถตอบสนองวัตถุประสงค์ และสื่อความหมายได้ชัดเจนหรือไม่ ตลอดจนการใช้สำนวนภาษาเป็นอย่างไรบ้าง

ขั้นแก้ไข (Rewriting)

นักเรียนแต่ละกลุ่มแก้ไขนิทานตามคำแนะนำ หรือความคิดเห็นของเพื่อนในขั้นปรับปรุง

ขั้นวิจารณ์ (Criticizing)

ครูให้ตัวแทนนักเรียนของแต่ละกลุ่มอ่านนิทานของกลุ่มตนที่หน้าห้องเรียน เพื่อให้ นักเรียนคนอื่นๆ ได้ฟังตัวอย่างนิทานที่ดีแต่ละรูปแบบ และแสดงความคิดเห็นต่างๆ เพิ่มเติม หากยังมีข้อบกพร่องอยู่ ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มนำไปแก้ไขอีกครั้ง

ขั้นประเมินผล (Evaluating)

นักเรียนแต่ละกลุ่มส่งนิทานที่ปรับปรุงแก้ไขเสร็จเรียบร้อยจนเป็นที่พอใจของทุกคนในกลุ่มแล้วให้ครูประเมินผล และแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติม

สื่อการสอน

1. วิทยากร : อาจารย์นรจันทร์ จันทวิมล
2. แผนภูมินิทานที่วิทยากรเตรียมมา

การประเมินผล

1. การสนทนาและตอบคำถาม
2. ความตั้งใจในการฟัง
3. ความตั้งใจในการอ่าน
4. การร่วมกิจกรรมกับเพื่อนในกลุ่ม
5. นิทานที่นักเรียนแต่ละกลุ่มเขียนส่งครู

แผนการสอนที่ 11
"นักประพันธ์คนเก่ง"

ความคิดรวบยอด

การเขียนบทสนทนา ทำให้ผู้เขียนรู้จักเขียนโต้ตอบตามความรู้สึกนึกคิดได้อย่าง สอดคล้องและสมเหตุสมผล

วัตถุประสงค์ หลังจากเรียนบทเรียนนี้แล้ว นักเรียนสามารถ

1. บอกลักษณะวิธีการเขียนบทสนทนาได้อย่างถูกต้อง
2. บอกประโยชน์ของการเขียนบทสนทนาได้
3. เขียนบทสนทนาได้

ระยะเวลาที่สอน

ใช้เวลาสอน 2 ชั่วโมง (ชั่วโมงละ 3 คาบ คาบละ 20 นาที)

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม

ขั้นก่อนเขียน (Prewriting)

1. ครูให้นักเรียนแสดงบทบาทสมมติเป็นตัวละครสนทนากัน โดยครูเตรียมบทสนทนาให้ และนัดแนะนักเรียนล่วงหน้า ตลอดจนฝึกซ้อมบทสนทนากับนักเรียนก่อนเริ่มเรียน แล้วนำเข้าสู่การเขียนบทสนทนา หลังจากนั้นให้นักเรียนบอกประโยชน์ของการเขียนบทสนทนา
2. ครูเปิดเทปให้นักเรียนฟังการสนทนาของบุคคล 2 คน และ 3 คน เพื่อให้ นักเรียนได้ฟังเนื้อหาของบทสนทนา การโต้ตอบ และการใช้สำนวนภาษา
3. ครูสนทนากับนักเรียนเพิ่มเติม เพื่อให้ นักเรียนตั้งเอาประสบการณ์เดิมที่มีอยู่ ออกมา

ขั้นสื่อสารความหมาย (Communicating)

1. ครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม จำนวนสมาชิกของแต่ละกลุ่มขึ้นอยู่กับจำนวนตัวละครที่ต้องการเขียนในบทสนทนา
2. นักเรียนแต่ละกลุ่มตั้งวัตถุประสงค์ของการเขียนบทสนทนา สร้างโครงเรื่อง เนื้อหา และวางแผนการเสนอความคิด

ขั้นเขียน (Writing)

นักเรียนแต่ละกลุ่มเขียนบทสนทนา โดยอาศัยข้อมูลในขั้นก่อนเขียน และจากวางแผนในขั้นสื่อสารความหมาย

ขั้นปรับปรุง (Revising)

เมื่อนักเรียนแต่ละกลุ่มเขียนบทสนทนาเสร็จเรียบร้อยแล้ว ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มอ่านบทสนทนาแบบโต้ตอบกันให้เพื่อนอีกกลุ่มหนึ่งที่เขียนเสร็จแล้วเช่นกันฟัง เพื่อให้เพื่อนๆ ได้แสดงความคิดเห็นต่อบทสนทนาว่าสามารถตอบสนองวัตถุประสงค์ และสื่อความหมายได้ชัดเจนหรือไม่ ตลอดจนการใช้สำนวนภาษาเป็นอย่างไรบ้าง

ขั้นแก้ไข (Rewriting)

นักเรียนแต่ละกลุ่มแก้ไขบทสนทนาตามคำแนะนำ หรือความคิดเห็นของเพื่อนในขั้นปรับปรุง

ขั้นวิจารณ์ (Criticizing)

ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มอ่านบทสนทนาของตนแบบโต้ตอบกันที่หน้าห้องเรียน เพื่อให้ให้นักเรียนคนอื่นๆ ได้ฟังตัวอย่างบทสนทนาที่ดีแต่ละรูปแบบ และแสดงความคิดเห็นต่างๆ เพิ่มเติม หากยังมีข้อบกพร่องอยู่ ครูให้นักเรียนนำไปแก้ไขอีกครั้ง

ขั้นประเมินผล (Evaluating)

นักเรียนแต่ละกลุ่มส่งบทสนทนาที่ปรับปรุงแก้ไขเสร็จเรียบร้อยจนเป็นที่พอใจของทุกคนในกลุ่มแล้วให้ครูประเมินผล และแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติม

สื่อการสอน

1. นักเรียนที่แสดงบทบาทสมมติ
2. แผนภูมิบทสนทนาที่ครูเตรียมไว้ให้นักเรียนแสดงบทบาทสมมติ
3. เครื่องบันทึกเสียงและแถบบันทึกเสียงการสนทนา

การประเมินผล

1. การสนทนาและตอบคำถาม
2. ความตั้งใจในการฟัง
3. การร่วมกิจกรรมกับเพื่อนในกลุ่ม
4. บทสนทนาที่นักเรียนแต่ละกลุ่มเขียนส่งครู

แผนการสอนที่ 12

"จินตนาการฝันไกล"

ความคิดรวบยอด

การเขียนเรื่องจากจินตนาการ ทำให้ผู้เขียนรู้จักจินตนาการภาพสถานที่ที่เกิดเหตุการณ์ และลำดับขั้นตอนของเหตุการณ์ ตลอดจนเขียนเรียบเรียงเป็นเรื่องราวได้อย่างมีเหตุผล

วัตถุประสงค์ หลังจากเรียนบทเรียนนี้จบแล้ว นักเรียนสามารถ

1. บอกสิ่งที่เป็นจินตนาการได้
2. บอกวิธีการแสดงออกของจินตนาการ และความถูกต้องของจินตนาการได้
3. บอกจินตนาการเกี่ยวกับสิ่งหนึ่งสิ่งใดได้
4. เขียนความเรียงจากจินตนาการได้

ระยะเวลาที่สอน

ใช้เวลาสอน 2 ชั่วโมง (ชั่วโมงละ 3 คาบ คาบละ 20 นาที)

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรมขั้นก่อนเขียน (Prewriting)

1. ครูวาดรูปสามเหลี่ยมและวงกลมอย่างละ 5 รูป บนกระดาน จากนั้นครูให้นักเรียนต่อเติมภาพสามเหลี่ยมและวงกลมให้เป็นรูปต่างๆ กัน ตามความนึกคิดของนักเรียน ครูอธิบายให้นักเรียนเข้าใจว่าสิ่งที่นักเรียนต่อเติมก็คือ จินตนาการของนักเรียน จากนั้นครูสนทนาโยงเข้าสู่ความสมเหตุสมผล หรือความถูกต้องของจินตนาการอันเกิดจากการสร้างสรรค์ทางความคิดของมนุษย์

2. ครูให้นักเรียนแต่ละคนจินตนาการเรื่อง "ถ้าฉันบินได้เหมือนนก" จากนั้นให้นักเรียนบอกจินตนาการของนักเรียนให้เพื่อนๆ ฟัง ครูเขียนสิ่งที่นักเรียนจินตนาการบน

กระดาน โดยครูพยายามถามคำถามและสนทนากับนักเรียนเพิ่มเติม เพื่อให้นักเรียนดึงเอาประสบการณ์เดิมที่อยู่ออกมา

3. ครูให้นักเรียนแต่ละคนจินตนาการสิ่งต่างๆ ไว้ เพื่อเป็นข้อมูลสำหรับเขียนความเรียง

ขั้นสื่อความหมาย (Communicating)

ครูให้นักเรียนแต่ละคนตั้งวัตถุประสงค์ของการเขียนความเรียงจากจินตนาการ โดยคำนึงถึงผู้อ่าน สร้างโครงเรื่อง และวางแผนการเสนอความคิด

ขั้นเขียน (Writing)

นักเรียนเขียนความเรียงจากจินตนาการ โดยอาศัยข้อมูลในขั้นก่อนเขียน และจากการวางแผนในขั้นสื่อความหมาย

ขั้นปรับปรุง (Revising)

นักเรียนที่เขียนความเรียงจากจินตนาการเสร็จเรียบร้อยแล้ว อ่านความเรียงของตนให้เพื่อนคนหนึ่งคนใดในห้องที่เขียนความเรียงจากจินตนาการเสร็จแล้ว เช่นกันฟังเพื่อให้เพื่อนแสดงความคิดเห็นต่อความเรียงว่า สามารถตอบสนองวัตถุประสงค์ และสื่อความหมายได้ชัดเจนหรือไม่ ตลอดจนการใช้สำนวนภาษาเป็นอย่างไรบ้าง

ขั้นแก้ไข (Rewriting)

นักเรียนแก้ไขความเรียงจากจินตนาการตามคำแนะนำหรือความคิดเห็นของเพื่อนในขั้นปรับปรุง

ขั้นวิจารณ์ (Criticizing)

ครูให้นักเรียนจำนวน 10 คน อ่านความเรียงจากจินตนาการของตนที่หน้าห้องเรียน เพื่อให้นักเรียนคนอื่นๆ ได้ฟังตัวอย่างความเรียงจากจินตนาการที่ดีแต่ละรูปแบบ

พร้อมทั้งแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติม หากยังมีข้อบกพร่องอยู่ ครูให้นักเรียนนำไปแก้ไขอีกครั้ง

ขั้นประเมินผล (Evaluating)

นักเรียนส่งความเรียงจากจินตนาการที่ปรับปรุงแก้ไขเสร็จเรียบร้อยจนเป็นที่พอใจแล้วให้ครูประเมินผล และแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติม

สื่อการสอน

1. รูปสามเหลี่ยม และวงกลม
2. ภาพจินตนาการที่นักเรียนต่อเติมลงในรูปสามเหลี่ยม และวงกลม

การประเมินผล

1. การสนทนาและตอบคำถาม
2. ความตั้งใจในการฟัง
3. ความเรียงจากจินตนาการที่นักเรียนแต่ละคนเขียนส่งครู

แผนการสอนที่ 13

"เช่นนี้ไม่แน่นอน"

ความคิดรวบยอด

การเขียนแสดงความคิดเห็นต่อปัญหาการจราจร ทำให้ผู้เขียนรู้จักค้นหา รวบรวม และเขียนเรียบเรียงข้อมูลแสดงความรู้สึก และความคิดเห็นได้อย่างมีวิจารณญาณ

วัตถุประสงค์ หลังจากเรียนบทเรียนนี้แล้ว นักเรียนสามารถ

1. บอกลักษณะของการเขียนความเรียงแสดงความคิดเห็นต่อปัญหาการจราจรได้อย่างถูกต้อง
2. บอกประโยชน์ของการเขียนความเรียงแสดงความคิดเห็นต่อปัญหาการจราจรได้
3. บอกสาเหตุของการจราจรติดขัด และแนวทางแก้ไขปัญหาได้
4. เขียนความเรียงแสดงความคิดเห็นต่อปัญหาการจราจรได้

ระยะเวลาที่สอน

ใช้เวลาสอน 2 ชั่วโมง (ชั่วโมงละ 3 คาบ คาบละ 20 นาที)

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรมขั้นก่อนเขียน (Prewriting)

1. ครูติดภาพชายที่มีรูปร่างผอมแห้ง หน้าตาซีดเซียว หนวดเครารุงรัง บนกระดาน จากนั้นให้นักเรียนพูดอะไรก็ได้เกี่ยวกับภาพ ครูเขียนสิ่งที่นักเรียนพูดบนกระดาน
2. ครูสนทนานำเข้าสู่การเขียนความเรียงแสดงความคิดเห็น หลังจากนั้นให้นักเรียนบอกประโยชน์ของการเขียนความเรียงแสดงความคิดเห็น
3. ครูติดภาพน้ำท่วม ภาพไฟไหม้ บนกระดาน พร้อมทั้งอ่านตัวอย่างความเรียงแสดงความคิดเห็นต่อข่าวน้ำท่วม ข่าวไฟไหม้ ให้นักเรียนฟัง เพื่อให้เด็กเรียนได้ศึกษาและ

ทำความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดลำดับและเสนอความคิด การใช้สำนวนภาษาและคำศัพท์

4. ครูตีค่าภาพการจรรยาบรรณในประเทศไทยบนกระดาน พร้อมทั้งสนทนากับนักเรียนถึงสภาพการจรรยาบรรณ สาเหตุของการจรรยาบรรณติดขัด และแนวทางแก้ไข ตลอดจนความคิดเห็นอื่นๆ เพิ่มเติม เพื่อเป็นการดึงเอาประสบการณ์เดิมที่มีอยู่ออกมา และเพื่อเป็นข้อมูลสำหรับเขียนความเรียงแสดงความคิดเห็น

ขั้นสื่อความหมาย (Communicating)

นักเรียนตั้งวัตถุประสงค์ของการเขียนความเรียงแสดงความคิดเห็น โดยคำนึงถึงผู้อ่าน กำหนดเนื้อหา สร้างโครงเรื่อง จัดลำดับและวางแผนการเสนอความคิด

ขั้นเขียน (Writing)

นักเรียนเขียนความเรียงแสดงความคิดเห็นต่อปัญหาการจรรยาบรรณในประเทศไทยที่นักเรียนเคยประสบมาตามสถานที่ต่างๆ โดยอาศัยข้อมูลในขั้นก่อนเขียน และจากการวางแผนในขั้นสื่อความหมาย

ขั้นปรับปรุง (Revising)

เมื่อนักเรียนเขียนความเรียงแสดงความคิดเห็นต่อปัญหาการจรรยาบรรณเสร็จเรียบร้อยแล้ว อ่านความเรียงแสดงความคิดเห็นนั้นให้เพื่อนคนหนึ่งคนใดในท้องที่เขียนเสร็จแล้ว เช่นกันฟัง เพื่อให้เพื่อนได้แสดงความคิดเห็นต่อความเรียงว่าสามารถตอบสนองวัตถุประสงค์และสื่อความหมายได้ชัดเจนหรือไม่ ตลอดจนการใช้สำนวนภาษาเป็นอย่างไรบ้าง

ขั้นแก้ไข (Rewriting)

นักเรียนแก้ไขความเรียงแสดงความคิดเห็นต่อปัญหาการจรรยาบรรณตามคำแนะนำหรือความคิดเห็นของเพื่อนในขั้นปรับปรุง

ขั้นวิจารณ์ (Criticizing)

ครูให้นักเรียนจำนวน 10 คน อ่านความเรียงแสดงความคิดเห็นต่อปัญหาการจราจรของถนนหน้าห้องเรียน เพื่อให้นักเรียนคนอื่นๆ ได้ฟังตัวอย่างความเรียงแสดงความคิดเห็นที่ดีแต่ละรูปแบบ และแสดงความคิดเห็นต่างๆ เพิ่มเติม หากยังมีข้อบกพร่องอยู่ ครูให้นักเรียนนำไปแก้ไขอีกครั้ง

ขั้นประเมินผล (Evaluating)

นักเรียนแต่ละคนส่งความเรียงแสดงความคิดเห็นต่อปัญหาการจราจรที่ปรับปรุงแก้ไขเสร็จเรียบร้อยจนเป็นที่พอใจแล้วให้ครูประเมินผล และแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติม

สื่อการสอน

1. ภาพชายที่มีรูปร่างผอมแห้ง หน้าตาซีดเซียว หนวดเครารุงรัง
2. ภาพน้ำท่วม
3. ภาพไฟไหม้
4. ภาพการจราจรติดขัด
5. แผนภูมิความเรียงแสดงความคิดเห็นต่อข่าวน้ำท่วม ข่าวน้ำไฟไหม้

การประเมินผล

1. การสนทนาและตอบคำถาม
2. ความตั้งใจในการฟัง
3. ความเรียงแสดงความคิดเห็นต่อปัญหาการจราจรที่นักเรียนแต่ละคนเขียนส่ง

ครู

แผนการสอนที่ 14
"สาธิตการเขียนความหมาย"

ความคิดรวบยอด

การเขียนแสดงความคิดเห็นต่อปัญหาน้ำเสีย ทำให้ผู้เขียนรู้จักค้นหา รวบรวม และเขียนเรียบเรียงข้อมูลแสดงความรู้สึก และความคิดเห็นได้อย่างมีวิจารณ์ญาณ

วัตถุประสงค์ หลังจากเรียนบทเรียนนี้แล้ว นักเรียนสามารถ

1. บอกลักษณะวิธีการเขียนความเรียงแสดงความคิดเห็นต่อปัญหาน้ำเสียได้อย่างถูกต้อง
2. บอกความสำคัญของแม่น้ำได้
3. บอกสาเหตุของปัญหาน้ำเสีย และวิธีการแก้ไขปัญหาน้ำเสียได้
4. เขียนความเรียงแสดงความคิดเห็นต่อปัญหาน้ำเสียได้

ระยะเวลาที่สอน

ใช้เวลาสอน 2 ชั่วโมง (ชั่วโมงละ 3 คาบ คาบละ 20 นาที)

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม

ขั้นก่อนเขียน (Prewriting)

1. ครูคิดภาพแม่น้ำจำนวน 2 ภาพ บนกระดาน ภาพที่หนึ่งเป็นภาพแม่น้ำที่มีความใสสะอาด รื่นรมย์ ส่วนภาพที่สองเป็นภาพแม่น้ำที่มึนแต่ความสกปรก เน่าเหม็น หรือแห้งขอด
2. ครูสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับความสำคัญของแม่น้ำ ครูเขียนสิ่งที่นักเรียนบอกบนกระดาน
3. ครูสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับสาเหตุที่ทำให้แม่น้ำสกปรก เน่าเหม็น หรือแม้แต่แม่น้ำแห้งขอด ตลอดจนแนวทางแก้ไขปัญหา ครูเขียนสิ่งที่นักเรียนบอกบนกระดาน

4. ครูให้นักเรียนที่มีประสบการณ์ที่เคยไปประสบปัญหาน้ำเสียเล่าให้เพื่อนๆ ฟัง โดยครูจะพยายามถามคำถามหรือสนทนาเพิ่มเติม เพื่อให้นักเรียนดึงเอาประสบการณ์เดิมที่มีอยู่ออกมา และเพื่อเป็นข้อมูลสำหรับเขียนความเรียงแสดงความคิดเห็น

ขั้นสื่อความหมาย (Communicating)

ครูให้นักเรียนแต่ละคนตั้งวัตถุประสงค์ของการเขียนความเรียงแสดงความคิดเห็นต่อปัญหาน้ำเสีย โดยคำนึงถึงผู้อ่าน และวางแผนการเสนอความคิด

ขั้นเขียน (Writing)

นักเรียนเขียนความเรียงแสดงความคิดเห็นต่อปัญหาน้ำเสีย โดยอาศัยข้อมูลในขั้นก่อนเขียน และจากการวางแผนในขั้นสื่อความหมาย

ขั้นปรับปรุง (Revising)

นักเรียนที่เขียนความเรียงแสดงความคิดเห็นต่อปัญหาน้ำเสียเสร็จเรียบร้อยแล้ว อ่านความเรียงของตนให้เพื่อนคนหนึ่งคนใดในห้องที่เขียนเสร็จแล้วเช่นกันฟัง เพื่อให้เพื่อนแสดงความคิดเห็นต่อความเรียงว่า สามารถตอบสนองวัตถุประสงค์ และสื่อความหมายได้ชัดเจนหรือไม่ ตลอดจนการใช้สำนวนภาษาเป็นอย่างไรบ้าง

ขั้นแก้ไข (Rewriting)

ครูให้นักเรียนจำนวน 10 คน อ่านความเรียงแสดงความคิดเห็นต่อปัญหาน้ำเสียของตนที่หน้าห้องเรียน เพื่อให้นักเรียนคนอื่นๆ ได้ฟังตัวอย่างความเรียงแสดงความคิดเห็นที่คิดแต่ละรูปแบบ พร้อมทั้งแสดงความคิดเห็นต่างๆ เพิ่มเติม หากยังมีข้อบกพร่องอยู่ ครูให้นักเรียนนำไปแก้ไขอีกครั้ง

ขั้นประเมินผล (Evaluating)

นักเรียนส่งความเรียงแสดงความคิดเห็นต่อปัญหาน้ำเสียที่ปรับปรุงแก้ไขเสร็จ

เรือบร้อยจนเป็นที่พอใจแล้วให้ครูประเมินผล และแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติม

สื่อการสอน

1. ภาพแม่น้ำ จำนวน 2 ภาพ
ภาพที่หนึ่งเป็นภาพแม่น้ำที่มีความสะอาด ร่มรื่น
ภาพที่สองเป็นภาพแม่น้ำที่มีความสกปรก เน่าเหม็น หรือแห้งขอด

การประเมินผล

1. การสนทนาและตอบคำถาม
2. ความตั้งใจในการฟัง
3. ความเรียงแสดงความคิดเห็นต่อปัญหาน้ำเสียที่นักเรียนเขียนส่งครู

แผนการสอนที่ 15

"สอนอย่างไรจึงจะดี"

ความคิดรวบยอด

การเขียนแสดงความคิดเห็นต่อการสอนภาษาไทย ทำให้ผู้เขียนรู้จักรวบรวมข้อมูล และเขียนแสดงความรู้สึก ความคิดเห็น และความต้องการได้อย่างมีเหตุผล

วัตถุประสงค์ หลังจากเรียนบทเรียนนี้แล้ว นักเรียนสามารถ

1. บอกลักษณะวิธีการเขียนความเรียงแสดงความคิดเห็นต่อการสอนภาษาไทยได้อย่างถูกต้อง
2. บอกประโยชน์ของการเขียนแสดงความคิดเห็นต่อการสอนภาษาไทยได้
3. เขียนความเรียงแสดงความคิดเห็นต่อการสอนภาษาไทยได้

ระยะเวลาที่สอน

ใช้เวลาสอน 2 ชั่วโมง (ชั่วโมงละ 3 คาบ คาบละ 20 นาที)

ขั้นตอนการดำเนินงานกิจกรรมขั้นก่อนเขียน (Prewriting)

1. ครูให้นักเรียนจำนวน 6 คน แสดงบทบาทสมมติ ซึ่งมีนักเรียนคนหนึ่งแสดงบทบาทเป็นครูสอนวิชาภาษาไทย โดยครูเตรียมบทสนทนา ชักซ้อม และนัดแนะกับนักเรียนไว้ล่วงหน้า
2. ครูให้นักเรียนหุคอะไรก็ได้เกี่ยวกับบทบาทสมมติของตัวเองละคน คน ครูเขียนสิ่งที่นักเรียนบอกบนกระดาน
3. ครูสนทนานำเข้าสู่การเขียนความเรียงแสดงความคิดเห็น หลังจากนั้นครูให้นักเรียนบอกประโยชน์ของการเขียนความเรียงแสดงความคิดเห็นต่อการสอนวิชาภาษาไทย
4. ครูสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับการสอนวิชาภาษาไทยของครูแต่ละท่านใน

โรงเรียน ตลอดจนความรู้สึก และความคิดเห็นต่างๆ เพื่อเป็นการดึงเอาประสบการณ์
เดิมที่มีอยู่ออกมา และเพื่อเป็นข้อมูลสำหรับเขียนความเรียงแสดงความคิดเห็น

ขั้นสื่อความหมาย (Communicating)

นักเรียนตั้งวัตถุประสงค์ของการเขียนความเรียงแสดงความคิดเห็น โดยคำนึงถึง
ผู้อ่าน กำหนดเนื้อหา สร้างโครงเรื่อง จัดลำดับ และวางแผนการเสนอความคิด

ขั้นเขียน (Writing)

นักเรียนเขียนความเรียงแสดงความคิดเห็นต่อการสอนวิชาภาษาไทย โดยอาศัย
ข้อมูลในขั้นก่อนเขียน และจากการวางแผนในขั้นสื่อความหมาย

ขั้นปรับปรุง (Revising)

เมื่อนักเรียนเขียนความเรียงแสดงความคิดเห็นต่อการสอนวิชาภาษาไทยเสร็จ
เรียบร้อยแล้ว อ่านความเรียงแสดงความคิดเห็นนั้นให้เพื่อนคนหนึ่งคนใดในห้องที่เขียนเสร็จ
แล้วเช่นกันฟัง เพื่อให้เพื่อนได้แสดงความคิดเห็นต่อความเรียงว่าสามารถตอบสนองต่อวัตถุประสงค์
และสื่อความหมายได้ชัดเจนหรือไม่ ตลอดจนการใช้สำนวนภาษาเป็นอย่างไรบ้าง

ขั้นวิจารณ์ (Rewriting)

ครูให้นักเรียนจำนวน 10 คน อ่านความเรียงแสดงความคิดเห็นต่อการสอนวิชา
ภาษาไทยของตนที่หน้าห้องเรียน เพื่อให้นักเรียนคนอื่นๆ ได้ฟังตัวอย่างความเรียงแสดง
ความคิดเห็นแต่ละรูปแบบ และแสดงความคิดเห็นต่างๆ เพิ่มเติม หากยังมีข้อบกพร่องอยู่
ครูให้นักเรียนนำไปแก้ไขอีกครั้ง

ขั้นประเมินผล (Evaluating)

นักเรียนแต่ละคนส่งความเรียงแสดงความคิดเห็นต่อการสอนวิชาภาษาไทยที่ปรับ
ปรุงแก้ไขเสร็จเรียบร้อยจนเป็นที่พอใจแล้วให้ครูประเมินผล และแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติม

สื่อการสอน

1. นักเรียนที่แสดงบทบาทสมมติ
2. แผนภูมิบทสนทนาที่ครูเตรียมไว้ให้นักเรียนแสดงบทบาทสมมติ

การประเมินผล

1. ความตั้งใจในการฟัง
2. การสนทนาและตอบคำถาม
3. ความเรียงแสดงความคิดเห็นต่อการสอนวิชาภาษาไทยที่นักเรียนแต่ละคน

เขียนส่งครู

ภาคผนวก ค

แผนการสอนการเขียนความเรียงภาษาไทยแบบวิจารณ์งานเขียน

แผนการสอนที่ 1

"ท่องไปในโลกกว้าง"

ความคิดรวบยอด

การเขียนบันทึกเหตุการณ์ ทำให้ผู้เขียนรู้จักระลึก และลำดับเหตุการณ์ต่างๆ ที่ผ่านไป ตลอดจนเขียนเรียบเรียงเป็นเรื่องราวได้อย่างน่าสนใจ

วัตถุประสงค์ หลังจากเรียนบทเรียนนี้แล้ว นักเรียนสามารถ

1. บอกลักษณะของความเรียงบันทึกเหตุการณ์ได้อย่างถูกต้อง
2. วิเคราะห์ตัวอย่างความเรียงบันทึกเหตุการณ์ได้
3. แกะไขส่วนบทพร้อมของความเรียงบันทึกเหตุการณ์ได้
4. บอกประโยชน์ของการเขียนความเรียงบันทึกเหตุการณ์ได้
5. เขียนความเรียงบันทึกเหตุการณ์ได้

ระยะเวลาที่สอน

ใช้เวลาสอน 2 ชั่วโมง (ชั่วโมงละ 3 คาบ คาบละ 20 นาที)

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม

ขั้นวิจารณ์ (Criticizing)

1. ครูแจกความเรียงบันทึกเหตุการณ์เรื่องไปเที่ยวคูโบ ของเด็กชาชนิพัทธ์ ดวงดี และเรื่องเม็กช็อก : ดินแดนที่ประทับใจ ของเด็กหญิงมณฑนา กล้าหาญ ให้นักเรียนอ่านทีละเรื่อง จากนั้นครูสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับแนวคิด เนื้อหา การเรียบเรียงข้อมูล รูปแบบการเขียน การใช้สำนวนภาษาและคำศัพท์ที่ได้จากการอ่านความเรียง
2. ครูให้นักเรียนวิจารณ์ความเรียง ทั้งในส่วนที่ดี และส่วนที่บกพร่องต่างๆ

ขั้นแก้ไข (Rewriting)

ครูให้นักเรียนช่วยกันแก้ไขส่วนบกพร่องต่างๆ ที่ปรากฏอยู่ในความเรียงจนเป็นที่พอใจของนักเรียนทุกคน ครูเขียนสิ่งที่ได้แก้ไขแล้วบนกระดาน และให้นักเรียนอ่านข้อความที่แก้ไขแล้วอีกครั้งหนึ่ง

ขั้นก่อนเขียน (Prewriting)

1. ครูสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับการท่องเที่ยวไปตามสถานที่ต่างๆ พร้อมทั้งติดภาพสถานที่ที่น่าท่องเที่ยวบนกระดาน จากนั้นครูสนทนาเข้าสู่การเขียนบันทึกเหตุการณ์ หลังจากนั้นให้นักเรียนบอกประโยชน์ของการเขียนความเรียงบันทึกเหตุการณ์

2. ครูให้นักเรียนที่เลือกไปเที่ยวตามสถานที่ต่างๆ จำนวน 10 คน เล่าประสบการณ์ของตนให้เพื่อนๆ ฟังที่หน้าห้องเรียน โดยครูจะพยายามถามคำถามเพื่อช่วยให้นักเรียนดึงเอาประสบการณ์เดิมที่มีอยู่ออกมา และเพื่อให้นักเรียนสร้างแนวคิด ค้นหาข้อมูล เพื่อนำมาใช้ในการเขียนความเรียงบันทึกเหตุการณ์ ครูเขียนกิจกรรมต่างๆ ที่นักเรียนเล่าบนกระดาน

3. ครูถามนักเรียนคนอื่นๆ อีกเกี่ยวกับกิจกรรมต่างๆ ที่สามารถกระทำได้ในขณะท่องเที่ยวไปตามสถานที่ต่างๆ เพิ่มเติม ตลอดจนความรู้สึก และความคิดเห็นต่างๆ ต่อเหตุการณ์และสถานที่นั้นๆ ครูเขียนกิจกรรมต่างๆ และความคิดเห็นที่นักเรียนบอกบนกระดาน

4. ครูสมมติสถานการณ์ให้นักเรียนฟังกลับจากการไปเที่ยวตามสถานที่ต่างๆ เช่น ภูเก็ต เชียงใหม่ เขาใหญ่ หรือสถานที่อื่นๆ ตามที่นักเรียนได้รับประสบการณ์มา เพื่อเป็นข้อมูลสำหรับเขียนความเรียงบันทึกเหตุการณ์

ขั้นสื่อความหมาย (Communicating)

1. ครูแบ่งนักเรียนออกเป็น 6 กลุ่ม กลุ่มละ 5 คน ตามสถานที่ท่องเที่ยวที่นักเรียนต้องการจะเขียนบันทึกเหตุการณ์

2. นักเรียนแต่ละกลุ่มตั้งวัตถุประสงค์ของการเขียนบันทึกเหตุการณ์ โดยคำนึง

ถึงผู้อ่าน ช่วยกันสร้างโครงเรื่อง และวางแผนการเสนอความคิด

ขั้นเขียน (Writing)

นักเรียนแต่ละกลุ่มเขียนความเรียงบันทึกเหตุการณ์ โดยอาศัยข้อมูลในชั้นวิเคราะห์

ขั้นแก้ไข ขั้นก่อนเขียน และจากการวางแผนในขั้นสื่อความหมาย

ขั้นปรับปรุง (Revising)

เมื่อนักเรียนแต่ละกลุ่มเขียนความเรียงบันทึกเหตุการณ์เสร็จเรียบร้อยแล้ว ให้นักเรียนคนหนึ่งคนใดในกลุ่มอ่านความเรียงบันทึกเหตุการณ์ของกลุ่มตนให้เพื่อนอีกกลุ่มหนึ่งฟัง เพื่อให้เพื่อนแสดงความคิดเห็นต่อความเรียงว่าสามารถตอบสนองวัตถุประสงค์ และสื่อความหมายได้ชัดเจนหรือไม่ ตลอดจนการใช้สำนวนภาษาเป็นอย่างไรบ้าง หากยังมีข้อบกพร่องอยู่ ครูให้นักเรียนนำไปแก้ไขอีกครั้ง

ขั้นประเมินผล (Evaluating)

นักเรียนแต่ละกลุ่มส่งความเรียงบันทึกเหตุการณ์ที่ปรับปรุงแก้ไขเสร็จเรียบร้อยแล้ว เป็นที่พอใจของทุกคนในกลุ่มแล้วให้ครูประเมินผล และแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติม

สื่อการสอน

1. แผนภูมิความเรียงเรื่องไปเที่ยวดูใบ ของเด็กชายนิพัทธ์ ดวงดี
2. แผนภูมิความเรียงเรื่องเม็กซิโก : ดินแดนที่ประทับใจ ของเด็กหญิงมณฑนา

คำถาม

3. ภาพสถานที่ท่องเที่ยว

การประเมินผล

1. ความตั้งใจในการฟัง
2. การสนทนาและตอบคำถาม

3. การวิจารณ์และแสดงความคิดเห็น
4. ความตั้งใจในการฟัง
5. การร่วมกิจกรรมกับเพื่อนในกลุ่ม
6. ความเรื่งงบน้บทกเหตุการณ่ที่นักเรียนแต่ละกลุ่มเขียนส่งครู

ความเรียงบันทึกเหตุการณ์

เรื่อง ไปเที่ยวคูไบ

วันนั้นเป็นวันที่ 30 ธันวาคม พ.ศ. 2536 เป็นวันที่ผมสอบประจำเดือนเป็นวันสุดท้าย ผมรู้สึกตื่นเต้นมากที่จะได้ไปเที่ยวคูไบ คูไบเป็นเมืองท่าที่สำคัญของรัฐหนึ่งใน 7 รัฐของประเทศอาหรับเอมิเรตส์ ฉันเดินทางโดยสารการบินอาหรับเอมิเรตส์ ใช้เวลาในการเดินทางจากกรุงเทพฯ จนถึงคูไบเป็นเวลา 6 ชั่วโมง เวลาที่คูไบช้ากว่าเวลาของประเทศไทย 3 ชั่วโมง ตอนแรกผมคิดว่าคูไบเป็นเมืองที่มีแต่ทะเลทราย อากาศร้อนมาก และแห้งแล้ง แต่เมื่อผมไปถึงคูไบ ความคิดของผมที่คาดคิดไว้นั้นผิดไปอย่างไม่น่าเชื่อ คูไบมี 2 ฤดู คือ ฤดูร้อนกับฤดูหนาว แต่เดี๋ยวนี้เริ่มมีฝนตกในคูไบแล้ว เมืองคูไบเป็นเมืองทะเลทราย แต่กลับมีต้นไม้เขียวชอุ่มเต็มเมืองไปหมด ดูร่มรื่น สาเหตุที่คูไบปลูกต้นไม้ได้ดี เพราะเขาปรับพื้นที่ทะเลทรายให้เรียบแล้วนำพลาสติคมาปูทับ จากนั้นนำดินมาจากที่และปลูกต้นไม้ โดยเฉพาะต้นอินทผลัม โดยซื้อพันธุ์มาจากประเทศอินเดีย การดูแลและรดน้ำต้นไม้ นั้น เขามีสายยางสีด้าเดินไปตามโคนต้นไม้แต่ละต้น เมื่อถึงเวลาที่สมควร น้ำจะถูกปล่อยออกมาตามท่อสายยางสีด้าเหล่านี้โดยคอมพิวเตอร์ น้ำที่นำมารดต้นไม้เหล่านี้ได้มาจากการนำน้ำทะเลมาทำให้เป็นน้ำจืดบริสุทธิ์ เมืองนี้เป็นเมืองที่มีปัญหาอาชญากรรมและโจรกรรมน้อยมาก แทบจะไม่มีเลยก็ว่าได้ เนื่องจากกฎหมายและบทลงโทษรุนแรงถึงขั้นประหารชีวิต

ประชาชนนับถือศาสนาอิสลาม ทำให้สถานที่ราชการหรือห้างสรรพสินค้าต้องหยุดทำการตั้งแต่เวลา 13.00 - 16.00 น. เป็นประจำทุกวัน เพื่อให้ประชาชนได้ทำพิธีทางศาสนาในเวลานั้น และวันหยุดราชการจะเป็นวันพฤหัสบดีและวันศุกร์ แทนที่จะเป็นวันเสาร์และวันอาทิตย์เหมือนเช่นประเทศอื่นๆ สตรีที่แต่งงานแล้วต้องเก็บเนื้อเก็บตัวอยู่แต่ในบ้าน เมื่อจะออกนอกบ้านต้องมีสามีไปด้วย และแต่งกายด้วยผ้าสีด้าตลอดทั้งตัวตั้งแต่ศีรษะถึงปลายเท้า ดูร่มร่าม จนผมนึกสงสัยว่าจะเห็นทางเดินได้อย่างไรในเมื่อคลุมหน้าด้วยผ้าสีด้าเช่นนั้น การไปจับจ่ายซื้อของในตลาดจะเป็นหน้าที่ของบุรุษ แทนที่จะเป็นหน้าที่ของสตรี

เมืองคูไบมีประชาชนอาศัยอยู่ประมาณ 5 แสนคน มีการวางผังเมืองเพื่อรับการ

ชยาศัยของประชากร โดยการถมทะเลด้วยทรายออกไปเพื่อให้มีเนื้อที่เพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ ทรายได้ส่วนใหญ่ได้มาจากบ่อน้ำมัน ทำให้ประชากรอยู่ดีกินดี ส่วนชนชั้นในระดับแรงงานได้มาจากอินเดีย ถึงแม้จะมีน้ำมันมาก แต่เขาก็ไม่ประมาท เพื่อสักวันหนึ่งน้ำมันจะหมดจากประเทศ แต่ทางการวางแผนเพื่อชดเชยรายได้ โดยเป็นแหล่งการค้าซึ่งสินค้าส่วนใหญ่มาจากประเทศทางยุโรป เช่น อังกฤษ และอาจเป็นคู่แข่งสำคัญของฮ่องกง และสิงคโปร์

ด้วยเหตุนี้ฉันจึงกล่าว ผมจึงประทับใจเมืองดูไบที่มีการวางแผนที่ดี บ้านเมืองสะอาด สวยงาม มีต้นไม้เขียวชอุ่มทั่วเมือง แม้จะเป็นเมืองทะเลทรายก็ตาม

แผนการสอนที่ 2

"ตราไว้ในดวงจิต ติดตรึงไว้ในดวงใจ"

ความคิดรวบยอด

การเขียนเรื่องจากประสบการณ์ที่ประทับใจจากสิ่งที่ดีในชีวิต ทำให้ผู้เขียนรู้จักลำดับเหตุการณ์ และบันทึกเหตุการณ์ที่ประทับใจจากสิ่งที่ดีในชีวิตได้

วัตถุประสงค์ หลังจากเรียนบทเรียนนี้แล้ว นักเรียนสามารถ

1. บอกลักษณะวิธีการเขียนความเรียงจากประสบการณ์ที่ประทับใจจากสิ่งที่ดีในชีวิตได้อย่างถูกต้อง
2. วิเคราะห์ตัวอย่างความเรียงจากประสบการณ์ที่ประทับใจจากสิ่งที่ดีในชีวิตได้
3. แก้ไขส่วนบกพร่องของความเรียงจากประสบการณ์ที่ประทับใจจากสิ่งที่ดีในชีวิตได้
4. บอกประโยชน์ของการเขียนความเรียงจากประสบการณ์ที่ประทับใจจากสิ่งที่ดีในชีวิตได้
5. เขียนความเรียงจากประสบการณ์ที่ประทับใจจากสิ่งที่ดีในชีวิตได้

ระยะเวลาที่สอน

ใช้เวลาสอน 2 ชั่วโมง (ชั่วโมงละ 3 คาบ คาบละ 20 นาที)

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรมขั้นวิจารณ์ (Criticizing)

1. ครูเปิดเทปให้นักเรียนฟังบุคคลต่างๆ เล่าประสบการณ์ที่ประทับใจจากสิ่งที่ดีในชีวิต
2. ครูแจกความเรียงจากประสบการณ์ที่ประทับใจจากสิ่งที่ดีในชีวิตของบุคคลในข้อ 1 ให้นักเรียนอ่านอีกหนึ่งเท่สว

3. ครูให้นักเรียนวิจารณ์เกี่ยวกับแนวความคิด การเรียบเรียงข้อมูล รูปแบบ การเขียน การใช้สำนวนภาษา ทั้งในส่วนที่ดีและส่วนบกพร่องต่างๆ ครูเขียนสิ่งที่นักเรียน วิจารณ์บนกระดาน

ขั้นแก้ไข (Rewriting)

ครูให้นักเรียนช่วยกันแก้ไขส่วนบกพร่องต่างๆ ที่ปรากฏอยู่ในความเรียงจนเป็นที่พอใจของทุกคน ครูเขียนสิ่งที่ได้แก้ไขแล้วบนกระดาน จากนั้นให้นักเรียนอ่านข้อความที่แก้ไข แล้วอีกทีละหนึ่ง

ขั้นก่อนเขียน (Prewriting)

1. ครูเล่าประสบการณ์ที่ประทับใจจากสิ่งที่ดีในชีวิตของครูให้นักเรียนฟัง พร้อมทั้งคิดรูประหว่างที่เล่า แล้วโยงเข้าสู่การเขียนเรื่องจากประสบการณ์ที่ประทับใจจากสิ่งที่ดี ในชีวิต หลังจากนั้นให้นักเรียนบอกประโยชน์ของการเขียนความเรียงประเภทนี้

2. ครูสนทนากับนักเรียนเพิ่มเติม เพื่อให้นักเรียนตั้งเอาประสบการณ์เดิมที่มี อยู่ออกมา และเพื่อให้นักเรียนได้สร้างแนวคิด ค้นหาข้อมูล เพื่อนำมาใช้ในการเขียน ความเรียง

ขั้นสื่อความหมาย (Communicating)

ครูให้นักเรียนแต่ละคนตั้งวัตถุประสงค์ของการเขียนความเรียงจากประสบการณ์ที่ ประทับใจจากสิ่งที่ดีในชีวิต โดยคำนึงถึงผู้อ่าน สร้างโครงเรื่อง และวางแผนการเสนอ ความคิด

ขั้นเขียน (Writing)

นักเรียนเขียนความเรียงจากประสบการณ์ที่ประทับใจจากสิ่งที่ดีในชีวิต โดยอาศัย ข้อมูลในขั้นวิจารณ์ ขั้นแก้ไข ขั้นก่อนเขียน และจากการวางแผนในขั้นสื่อความหมาย

ขั้นปรับปรุง (Revising)

นักเรียนที่เขียนความเรียงเสร็จเรียบร้อยแล้ว อ่านความเรียงของตนให้เพื่อนคนหนึ่งคนใดในห้องที่เขียนความเรียงเสร็จแล้วเช่นกันฟัง เพื่อให้เพื่อนแสดงความคิดเห็นต่อความเรียงว่าสามารถตอบสนองวัตถุประสงค์ และสื่อความหมายได้ชัดเจนหรือไม่ ตลอดจนการใช้สำนวนภาษาเป็นอย่างไรบ้าง หากยังมีข้อบกพร่องอยู่ ครูให้นักเรียนนำไปแก้ไขอีกครั้ง

ขั้นประเมินผล (Evaluating)

นักเรียนส่งความเรียงจากประสบการณ์ที่ประทับใจจากสิ่งที่ดีในชีวิตที่ปรับปรุงแก้ไขเสร็จเรียบร้อยแล้วส่งครูประเมินผล และแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติม

สื่อการสอน

1. เครื่องบันทึกเสียงและแถบบันทึกเสียงที่บุคคลต่างๆ เล่าประสบการณ์ที่ประทับใจจากสิ่งที่ดีในชีวิต
2. แผนภูมิตัวอย่างความเรียงจากประสบการณ์ที่ประทับใจจากสิ่งที่ดีในชีวิต

การประเมินผล

1. ความตั้งใจในการฟัง
2. ความตั้งใจในการอ่าน
3. การสนทนาและตอบคำถาม
4. การวิจารณ์และแสดงความคิดเห็น
5. ความเรียงจากประสบการณ์ที่ประทับใจจากสิ่งที่ดีในชีวิตที่นักเรียนแต่ละคน

เขียนส่งครู

ความเรียงจากประสบการณ์ที่ประทับใจในสิ่งที่ดีในชีวิต

เรื่อง รางวัลที่ฉันภูมิใจ

เมื่อประมาณต้นเดือนมกราคมปีที่ผ่านมา ฉันรู้สึกประหลาดใจมากที่ได้รับจดหมายฉบับหนึ่งที่จำหน่ายซองถึงฉันโดยตรง เพราะปรกติแล้ว จดหมายทุกฉบับจะจำหน่ายซองถึงคุณพ่อหรือคุณแม่เท่านั้น เมื่อฉันได้รับจดหมาย ฉันจึงรีบเปิดซองจดหมายทันที และเมื่อฉันอ่านข้อความในจดหมายแล้ว ฉันรู้สึกตื่นเต้นและดีใจเป็นที่สุด เพราะจดหมายฉบับนั้นเป็นจดหมายจากโรงเรียนบ้านศิลปะเด็ก ซึ่งส่งข่าวแจ้งมาให้ฉันทราบว่า เนื่องจากฉันได้รับรางวัล Gold Award จากการประกวดวาดภาพของเด็กนานาชาติ ซึ่งจัดที่ประเทศญี่ปุ่น ฉันได้รับการพิจารณาคัดเลือกให้ได้รับโล่เกียรติคุณและบัตรเกียรติคุณ จากคณะกรรมการจัดงานฉลองวันเด็กแห่งชาติ กระทรวงศึกษาธิการ ประจำปี 2536 ในฐานะเป็นผู้มีความสามารถดีเด่น และสร้างชื่อเสียงให้กับประเทศชาติประเภทศิลปะ และยิ่งกว่านั้นฉันได้รับรางวัลดังกล่าวจาก ฯพณฯ ชวน หลีกภัย นายกรัฐมนตรี ที่สนามกีฬาสุกษลาสัย ในวันเด็กแห่งชาติ ซึ่งตรงกับวันที่ 9 มกราคม พ.ศ.2536 ในวันนั้น ฉันตื่นเต้น ดีใจ และประทับใจมากที่ได้เห็นตัวจริงของท่านนายกฯ เพราะฉันมีความนับถือและศรัทธาในตัวท่านอยู่แล้ว

รางวัลนี้จึงมีค่าและเป็นสิ่งที่ฉันภูมิใจมากที่สุดในชีวิต เพราะฉันทำให้คุณพ่อคุณแม่ และทุกคนในครอบครัวของฉันมีความสุขไปด้วย และรางวัลนี้เป็นเครื่องช่วยเตือนใจฉันเสมอให้ฉันมีความมานะพยายามที่จะฝึกฝน และพัฒนาตนเองให้ดียิ่งขึ้นไปอีก เพื่อจะได้มีส่วนช่วยสร้างชื่อเสียงให้แก่ประเทศชาติได้อีกในโอกาสข้างหน้า

แผนการสอนที่ 3
"ความผิดพลาดที่ฉันทึ่งใจ"

ความคิดรวบยอด

การเขียนเรื่องจากประสบการณ์ที่ประทับใจในสิ่งที่ผิดพลาด ทำให้ผู้เขียนรู้จักลำดับ และบันทึกเหตุการณ์ที่ประทับใจในความผิดพลาดที่เกิดขึ้นได้อย่างน่าสนใจ

วัตถุประสงค์ หลังจากเรียนบทเรียนนี้แล้ว นักเรียนสามารถ

1. บอกลักษณะวิธีการเขียนความเรียงบันทึกเหตุการณ์ที่ประทับใจในสิ่งที่ผิดพลาดได้อย่างถูกต้อง
2. วิเคราะห์ตัวอย่างความเรียงบันทึกเหตุการณ์ที่ประทับใจในสิ่งที่ผิดพลาดได้
3. แกะไขส่วนบทพร้อมของความเรียงบันทึกเหตุการณ์ที่ประทับใจในสิ่งที่ผิดพลาดได้
4. บอกประโยชน์ของการเขียนความเรียงบันทึกเหตุการณ์ที่ประทับใจในสิ่งที่ผิดพลาดได้
5. เขียนความเรียงบันทึกเหตุการณ์ที่ประทับใจในสิ่งที่ผิดพลาดได้

ระยะเวลาที่สอน

ใช้เวลาสอน 2 ชั่วโมง (ชั่วโมงละ 3 คาบ คาบละ 20 นาที)

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม

ขั้นวิจารณ์ (Criticizing)

1. ครูให้นักเรียนอาสาสมัครออกมาอ่านความเรียงบันทึกเหตุการณ์ที่ประทับใจในสิ่งที่ผิดพลาดของเด็กชายชัยชาญ อื่นอง จำนวน 2 เทอว
2. ครูให้นักเรียนศึกษา และทำความเข้าใจเกี่ยวกับแนวคิด การเรียบเรียงข้อมูล การใช้สำนวนภาษาและคำศัพท์

3. ครูให้นักเรียนวิจารณ์ความเรียงบันทึกเหตุการณ์ที่ประทับใจในสิ่งที่ผิดพลาด ทั้งในส่วนที่ดีและส่วนบกพร่อง ครูเขียนสิ่งต่างๆ ที่นักเรียนวิจารณ์บนกระดาน

ขั้นแก้ไข (Rewriting)

ครูให้นักเรียนช่วยกันแก้ไขส่วนบกพร่องต่างๆ ที่ปรากฏอยู่ในความเรียง จนเป็นที่พอใจของทุกคน ครูเขียนสิ่งที่ได้แก้ไขแล้วบนกระดาน จากนั้นให้นักเรียนอ่านข้อความที่แก้ไขแล้วอีกทีละหนึ่ง

ขั้นก่อนเขียน (Prewriting)

1. ครูสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับการเขียนความเรียงจากประสบการณ์ที่ประทับใจจากสิ่งที่ดีในชีวิตจากการเรียนในช่วงที่ผ่านมา จากนั้นครูสนทนานำเข้าสู่การเขียนความเรียงบันทึกเหตุการณ์ที่ประทับใจในสิ่งที่ผิดพลาด

2. ครูให้นักเรียนช่วยกันระดมสมองว่า คนเรามีความผิดพลาดในเรื่องใดบ้าง พร้อมทั้งหาสาเหตุของความผิดพลาดในเรื่องนั้นๆ ครูเขียนสิ่งที่นักเรียนเสนอบนกระดาน ครูพยายามถามคำถามหรือสนทนาเพิ่มเติม เพื่อให้นักเรียนดึงเอาประสบการณ์เดิมที่มีอยู่ออกมา และเพื่อให้นักเรียนได้สร้างแนวคิด ค้นหาข้อมูล เพื่อนำมาใช้ในการเขียนความเรียง

3. ครูให้นักเรียนจำนวน 5 คน เล่าประสบการณ์ของตนเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่ประทับใจในสิ่งที่ผิดพลาดที่หน้าห้องเรียน

4. ครูให้นักเรียนช่วยกันบอกประโยชน์ของการเขียนความเรียงบันทึกเหตุการณ์ที่ประทับใจในสิ่งที่ผิดพลาด

ขั้นสื่อความหมาย (Communicating)

ครูให้นักเรียนตั้งวัตถุประสงค์ของการเขียนความเรียงบันทึกเหตุการณ์จากประสบการณ์ที่ประทับใจในสิ่งที่ผิดพลาด โดยคำนึงถึงผู้อ่าน สร้างโครงเรื่อง และวางแผนการเสนอความคิด

ขั้นเขียน (Writing)

นักเรียนเขียนความเรียงบันทึกเหตุการณ์จากประสบการณ์ที่ประทับใจในสิ่งที่
 ผลิตผล โดยอาศัยข้อมูลในชั้นวิจารณ์ ขั้นแก้ไข ขั้นก่อนเขียน และจากการวางแผนใน
 ขั้นสื่อความหมาย

ขั้นปรับปรุง (Revising)

นักเรียนเขียนความเรียงเสร็จเรียบร้อยแล้ว อ่านความเรียงของตนให้เพื่อนคน
 หนึ่งคนใดในห้องที่เขียนความเรียงเสร็จแล้วเช่นกันฟัง เพื่อให้เพื่อนแสดงความคิดเห็นต่อ
 ความเรียงว่าสามารถตอบสนองวัตถุประสงค์ และสื่อความหมายได้ชัดเจนหรือไม่ ตลอดจน
 จนาการใช้สำนวนภาษาเป็นอย่างไรบ้าง หากยังมีข้อบกพร่องอยู่ ครูให้นักเรียนนำไปแก้ไข
 อีกครั้งหนึ่ง

ขั้นประเมินผล (Evaluating)

นักเรียนส่งความเรียงบันทึกเหตุการณ์จากประสบการณ์ที่ประทับใจในสิ่งที่ผลิตผล
 ที่ปรับปรุงแก้ไขเสร็จเรียบร้อยแล้วให้ครูประเมินผล และแสดงความคิดเห็น
 เพิ่มเติม

สื่อการสอน

1. แผนภูมิความเรียงบันทึกเหตุการณ์จากประสบการณ์ที่ประทับใจในสิ่งที่
 ผลิตผลของ เด็กชายชัยชาญ ยืนยง

การประเมินผล

1. ความตั้งใจในการฟัง
2. การสนทนาและตอบคำถาม
3. การวิจารณ์และแสดงความคิดเห็น
4. ความเรียงบันทึกเหตุการณ์จากประสบการณ์ที่ประทับใจในสิ่งที่ผลิตผลที่
 นักเรียนแต่ละคนเขียนส่งครู

ความเรียงจากประสบการณ์ที่ประทับใจในชีวิตในสิ่งที่ผิดพลาด

เรื่อง ความขี้ลืม

เรื่องที่ผมเขียนนี้ได้เกิดขึ้นเมื่อครั้งที่ผมเรียนอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หรือ 5 ผมจำไม่ค่อยได้ ซึ่งเรื่องมีอยู่ว่า ในช่วงเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ครูผู้สอนอธิบายบทเรียนเหมือนปกติทุกชั่วโมง เมื่อครูอธิบายบทเรียนจบจึงให้นักเรียนทำแบบฝึกหัด ผมทำแบบฝึกหัดมาจนถึงตอนที่จะต้องวาดรูปประกอบด้วยดินสอ ผมจึงเปิดกล่องดินสอ แต่ผมไม่พบดินสอในกล่องเลย ผมจึงก้มดูในลิ้นชัก แต่ก็ไม่พบ ผมคิดว่าผมทำตกจึงก้มดูที่พื้นห้องจนทั่วก็ไม่พบอีก ผมจึงถามเพื่อนที่นั่งข้างๆ ว่า "เห็นดินสอของผมหรือเปล่า" เพื่อนๆ กำลังวุ่นอยู่กับการทำแบบฝึกหัดจึงบอกผมว่า "ไม่เห็น" เมื่อเป็นเช่นนั้น ผมจึงขอสืมดินสอจากเพื่อนคนต่อมาทำแบบฝึกหัด จนเมื่อถึงเวลาพักดื่มนม ผมก็วุ่นอยู่กับการหาดินสอ ขณะที่ผมกำลังหาอยู่ เพื่อนคนหนึ่งจึงเดินเข้ามาถามผมว่า "ทำอะไรอยู่" ผมตอบว่า "หาดินสอ" เพื่อนบอกว่า "แล้วที่อยู่ที่คุณของนายละ" ผมจับหูของตัวเองก็รู้ว่าดินสอเห็นติดกับหู ผมนึกไม่ออกว่าผมเห็นใบไม้เมื่อใด เพื่อนคนที่บอกผมจึงหัวเราะลั่น ผมพูดไม่ออกได้แต่นั่งดื่มนมอย่างขี้น้ำ เพราะอายที่ตัวเองเป็นคนขี้ลืม

แผนการสอนที่ 4

"บันทึกกลับ"

ความคิดรวบยอด

การเขียนบันทึกประจำวัน ทำให้ผู้เขียนรู้จักแล้วเหตุการณ์ที่พบเห็นตามลำดับก่อนหลัง และสามารถแสดงความรู้สึก และความคิดเห็นได้อย่างมีเหตุผล

วัตถุประสงค์ หลังจากเรียนบทเรียนนี้แล้ว นักเรียนสามารถ

1. บอกลักษณะวิธีการเขียนบันทึกประจำวันได้อย่างถูกต้อง
2. วิเคราะห์ตัวอย่างบันทึกประจำวันได้
3. แก้ไขส่วนบกพร่องของบันทึกประจำวันได้
4. บอกประโยชน์ของการเขียนบันทึกประจำวันได้
5. เขียนบันทึกประจำวันได้

ระยะเวลาที่สอน

ใช้เวลาสอน 2 ชั่วโมง (ชั่วโมงละ 3 คาบ คาบละ 20 นาที)

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรมขั้นวิจารณ์ (Criticizing)

1. ครูอ่านบันทึกประจำวันของเด็กชายไมตรี มีน้ำใจ ให้นักเรียนฟัง จากนั้นครูสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับแนวความคิด การเรียบเรียงข้อมูล รูปแบบการเขียน และ การใช้สำนวนภาษา
2. ครูให้นักเรียนวิจารณ์บันทึกประจำวันของเด็กชายไมตรี มีน้ำใจ ทั้งในส่วนที่ดีและส่วนบกพร่องต่างๆ ครูเขียนสิ่งต่างๆ ที่นักเรียนวิจารณ์บนกระดาน

ขั้นแก้ไข (Rewriting)

ครูให้นักเรียนช่วยกันแก้ไขส่วนบกพร่องต่างๆ ที่ปรากฏอยู่ในบันทึกประจำวันจนเป็นที่พอใจของทุกคน ครูเขียนสิ่งที่นักเรียนได้แก้ไขแล้วบนกระดาน จากนั้นให้นักเรียนอ่านข้อความที่ได้แก้ไขแล้วอีกครั้งหนึ่ง

ขั้นก่อนเขียน (Prewriting)

1. ครูสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับกิจกรรมที่กระทำในแต่ละวันของเรา โดยครูยกตัวอย่างกิจกรรมที่ครูกระทำในแต่ละวัน ครูเขียนกิจกรรมที่ครูสนทนากับนักเรียนบนกระดาน จากนั้นสนทนาเข้าสู่การเขียนบันทึกประจำวัน
2. ครูให้นักเรียนบอกประโยชน์ของการเขียนบันทึกประจำวัน
3. ครูสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับกิจกรรมที่นักเรียนกระทำในแต่ละวัน ตลอดจนความรู้สึก และความคิดเห็นต่อกิจกรรมนั้นๆ เพื่อให้นักเรียนดึงเอาประสบการณ์เดิมที่มีอยู่ ออกมา และเพื่อให้นักเรียนได้สร้างแนวคิด ค้นหาข้อมูล เพื่อนำมาใช้ในการเขียนบันทึกประจำวัน

ขั้นสื่อความหมาย (Communicating)

ครูให้นักเรียนตั้งวัตถุประสงค์ของการเขียนบันทึกประจำวัน โดยคำนึงถึงผู้อ่าน สร้างโครงเรื่อง และวางแผนการเสนอความคิด

ขั้นเขียน (Writing)

นักเรียนเขียนบันทึกประจำวัน โดยให้นักเรียนกำหนดวันที่จะเขียนบันทึกประจำวัน เช่น วันหยุด แต่ละคนไปทำอะไรบ้าง ไปเที่ยวที่ไหน ทำกิจกรรมใดบ้าง โดยอาศัยข้อมูลในชั้นวิจารณ์ ขั้นแก้ไข ขั้นก่อนเขียน และจากการวางแผนในขั้นสื่อความหมาย

ขั้นปรับปรุง (Revising)

เมื่อนักเรียนเขียนบันทึกประจำวันเสร็จเรียบร้อยแล้ว ให้นักเรียนอ่านบันทึก

ประจำวันของคนให้เพื่อนคนหนึ่งคนใดที่เขียนเสร็จแล้วเช่นกันฟัง เพื่อให้เพื่อนแสดงความคิดเห็นต่อความเรียงว่าสามารถตอบสนองวัตถุประสงค์ และสื่อความหมายได้ชัดเจนหรือไม่ ตลอดจนการใช้สำนวนภาษาเป็นอย่างไรบ้าง หากยังมีข้อบกพร่องอยู่ ครูให้นักเรียนนำไปแก้ไขอีกครั้งหนึ่ง

ขั้นประเมินผล (Evaluating)

นักเรียนส่งบันทึกประจำวันที่ปรับปรุงแก้ไขเสร็จเรียบร้อยจนเป็นที่พอใจแล้วให้ครูประเมินผล และแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติม

สื่อการสอน

1. แผนภูมิบันทึกประจำวันของเด็กชายไมตรี มีน้ำใจ

การประเมินผล

1. ความตั้งใจในการฟัง
2. การสนทนาและตอบคำถาม
3. การวิจารณ์และแสดงความคิดเห็น
4. บันทึกประจำวันที่นักเรียนแต่ละคนเขียนส่งครู

แผนการสอนที่ 5

"บุคคลสำคัญ"

ความคิดรวบยอด

การเขียนความเรียงจากการสัมภาษณ์ ทำให้ผู้เขียนรู้จักวิธีหาข้อมูลของบุคคลสำคัญนั้นๆ และเขียนเรียบเรียงเรื่องราวของบุคคลนั้นได้

วัตถุประสงค์ หลังจากเรียนบทเรียนนี้แล้ว นักเรียนสามารถ

1. บอกลักษณะวิธีการเขียนความเรียงจากการสัมภาษณ์ได้อย่างถูกต้อง
2. วิเคราะห์ตัวอย่างความเรียงจากการสัมภาษณ์ได้
3. แก้ไขส่วนบกพร่องของความเรียงจากการสัมภาษณ์ได้
4. บอกประโยชน์ของการเขียนความเรียงจากการสัมภาษณ์ได้
5. เขียนความเรียงจากการสัมภาษณ์ได้

ระยะเวลาที่สอน

ใช้เวลาสอน 2 ชั่วโมง (ชั่วโมงละ 3 คาบ คาบละ 20 นาที)

ขั้นตอนการดำเนินงานกิจกรรมขั้นวิจารณ์ (Criticizing)

1. ครูแจกความเรียงที่เขียนขึ้นจากการสัมภาษณ์ของเด็กชายไพรัตน์ วุฒิไกรให้นักเรียนอ่าน พร้อมทั้งให้นักเรียนศึกษาและทำความเข้าใจเกี่ยวกับแนวคิด การเรียบเรียงข้อมูล การใช้สำนวนภาษาและคำศัพท์
2. ครูให้นักเรียนวิจารณ์ความเรียงจากการสัมภาษณ์ที่ได้อ่าน ทั้งในส่วนที่ดีและส่วนบกพร่อง ครูเขียนสิ่งที่ต่างๆ ที่นักเรียนวิจารณ์บนกระดาน

ขั้นแก้ไข (Rewriting)

ครูให้นักเรียนช่วยกันแก้ไขส่วนบกพร่องต่างๆ ที่ปรากฏอยู่ในความเรียงจนเป็นที่พอใจของทุกคน ครูเขียนสิ่งที่ได้แก้ไขแล้วบนกระดาน จากนั้นให้นักเรียนอ่านข้อความที่ได้แก้ไขแล้วอีกทีละหนึ่ง

ขั้นเขียน (Writing)

1. ครูขีดหุ่น 2 ตัว โขยสมมติให้ตัวหนึ่งเป็นบุคคลสำคัญที่นักเรียนรู้จัก แล้วสนทนากันในลักษณะของการสัมภาษณ์บุคคลสำคัญคนนั้น
2. ครูสนทนาเข้าสู่การสัมภาษณ์บุคคลและการเขียนความเรียงจากการสัมภาษณ์ หลังจากนั้นให้นักเรียนช่วยกันบอกประโยชน์ของการเขียนความเรียงจากการสัมภาษณ์
3. ครูเปิดเทปรายการสัมภาษณ์ให้นักเรียนฟัง เพื่อเป็นแนวทางในการสัมภาษณ์ ครูพยายามสนทนากับนักเรียนเพิ่มเติม เพื่อให้นักเรียนคงเอาประสบการณ์เดิมที่มีอยู่ออกมา เพื่อให้นักเรียนได้สร้างแนวคิด ค้นหาข้อมูล เพื่อนำมาใช้ในการเขียนความเรียง
4. ครูให้นักเรียนสัมภาษณ์บุคลากรในโรงเรียนคนหนึ่งคนใดที่นักเรียนสนใจโดยใช้แบบสัมภาษณ์ที่ครูแจกให้ เป็นแนวทางในการสัมภาษณ์ ซึ่งนักเรียนอาจจะสัมภาษณ์มากกว่าข้อความที่ครูกำหนดไว้ในแบบสัมภาษณ์ก็ได้

ขั้นสื่อความหมาย (Communicating)

1. ครูแบ่งนักเรียนออกเป็น 10 กลุ่ม กลุ่มละ 3 คน ตามความสมัครใจของนักเรียน
2. นักเรียนตั้งวัตถุประสงค์ของการเขียนความเรียงจากการสัมภาษณ์โดยคำนึงถึงผู้อ่าน สร้างโครงเรื่อง และวางแผนการเสนอความคิด

ขั้นเขียน (Writing)

นักเรียนเขียนความเรียงจากการสัมภาษณ์บุคลากรในโรงเรียน โดยอาศัยข้อมูลในชั้นวิจารณ์ ขั้นแก้ไข ขั้นก่อนเขียน และจากการวางแผนในขั้นสื่อความหมาย

ขั้นปรับปรุง (Revising)

เมื่อนักเรียนแต่ละกลุ่มเขียนความเรียงจากการสัมภาษณ์เสร็จเรียบร้อยแล้ว ให้นักเรียนคนหนึ่งคนใดในกลุ่มอ่านความเรียงนั้นให้เพื่อนอีกกลุ่มหนึ่งในห้องที่เขียนเสร็จแล้ว เช่นกันฟัง เพื่อให้เพื่อนแสดงความคิดเห็นต่อความเรียงว่าสามารถตอบสนองวัตถุประสงค์ และสื่อความหมายได้ชัดเจนหรือไม่ ตลอดจนการใช้สำนวนภาษาเป็นอย่างไรบ้าง หากยังมีข้อบกพร่องอยู่ ครูให้นักเรียนนำไปแก้ไขอีกครั้ง

ขั้นประเมินผล (Evaluating)

นักเรียนส่งความเรียงจากการสัมภาษณ์ที่ปรับปรุงแก้ไขเสร็จเรียบร้อยแล้วเป็นท่อนใจของทุกคนในกลุ่มแล้วให้ครูประเมินผล และแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติม

สื่อการสอน

1. หุ่นมือ จำนวน 2 ตัว
2. แผนภูมิบทสนทนาในรูปแบบของการสัมภาษณ์
3. แผนภูมิความเรียงจากการสัมภาษณ์ของเด็กชายไพรวิน วุฒิไกร
4. เครื่องบันทึกเสียงและแถบบันทึกเสียงรายการสัมภาษณ์
5. แบบสัมภาษณ์

การประเมินผล

1. ความตั้งใจในการอ่าน
2. การวิจารณ์และแสดงความคิดเห็น
3. การสนทนาและตอบคำถาม
4. ความตั้งใจในการสัมภาษณ์
5. ความเรียงจากการสัมภาษณ์ที่นักเรียนแต่ละกลุ่มเขียนส่งครู

เรียงความจากการสัมภาษณ์

คุณเริงชัย ทองหล่อ เกิดเมื่อวันที่ 11 สิงหาคม พ.ศ.2486 ปัจจุบันมีอายุ 50 ปี สมาชิกในครอบครัวมีทั้งหมด 4 คน คือ คุณเริงชัย ภรรยา และบุตรอีก 2 คน ภูมิลำเนาเดิมของท่านอยู่ที่อำเภอปทุมวัน จังหวัดพระนคร ปัจจุบันอาศัยอยู่ที่เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร

คุณเริงชัยเข้ารับการศึกษาดังแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 8 ที่โรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย และศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สาขาวิชาครู วิชาเอกภาษาไทย วิชาโทภาษาอังกฤษ

ในตอนที่เด็ก ท่านใฝ่ฝันอยากเป็นวิศวกร แต่ไม่ชำนาญในเรื่องคำนวณ ท่านชอบเรียนวิชาภาษาอังกฤษและฝรั่งเศส แต่ไม่ชอบเรียนวิชาภาษาไทย ต่อมาคุณพ่อของท่านคือ คุณกำชัย ทองหล่อ จึงสอนให้ทำความเข้าใจกับภาษาไทย เพราะเห็นว่าเป็นภาษาแม่บท เมื่อศึกษาจบระดับปริญญาตรีแล้ว ก็ทำงานเกี่ยวกับการก่อสร้างอยู่ประมาณ 1 ปี หลังจากนั้น คุณทัศนีย์ บุณยคุปต์ ในสมัยนั้นได้เชิญคุณเริงชัย มาสอนที่โรงเรียนจิตรลดา ในระยะแรกท่านสอนทั้งวิชาภาษาไทยและภาษาอังกฤษ สอนอยู่ประมาณ 2 ปี จึงเปลี่ยนมาสอนวิชาภาษาไทยเพียงวิชาเดียว ท่านมีวิธีการสอนนักเรียนคือ สอนเรื่องฮาให้เป็นเรื่องง่าย และหาวิธีให้นักเรียนท่องจำแบบง่ายๆ

สถานที่ท่องเที่ยวที่ท่านชอบไป คือ ชายทะเล เพราะเมื่อไปแล้วสบายใจ ไม่มีมลพิษ อากาศบริสุทธิ์ ส่วนอาหารที่ท่านชอบ คือ น้ำพริกปลาทู เพราะอาหารไทยอร่อย และมีคุณค่ามาก ในยามว่าง ท่านมักจะคุุโทรทัศน์รายการกีฬา หรือถ้ามีโอกาสจะไปเล่นแบดมินตัน และอ่านหนังสือ สำหรับบุคคลที่คุณเริงชัย ศรัทธาและนับถือเป็นตัวอย่างมาโดยตลอด คือ รัชกาลที่ 5 เพราะพระองค์ทรงทำประโยชน์มากมาย และที่สำคัญที่สุด คือ การเลิกทาส

ในการดำรงชีวิต ท่านยึดถือคติประจำใจ คือ "อยู่ให้เขาไว้ใจ คายให้เขาบูชา มาให้เขาดีใจ ไปให้เขาคิดถึง"

แผนการสอนที่ 6

"ใครเอ่ย"

ความคิดรวบยอด

การเขียนอัตชีวประวัติ ทำให้ผู้เขียนรู้จักค้นหาข้อมูลที่สำคัญ และเขียนเรียบเรียง เป็นเรื่องราวตามลำดับเหตุการณ์ได้อย่างต่อเนื่อง

วัตถุประสงค์ หลังจากเรียนบทเรียนนี้แล้ว นักเรียนสามารถ

1. บอกลักษณะวิธีการเขียนความเรียงอัตชีวประวัติได้อย่างถูกต้อง
2. วิเคราะห์ตัวอย่างความเรียงอัตชีวประวัติได้
3. แก้ไขส่วนบกพร่องของความเรียงอัตชีวประวัติได้
4. บอกประโยชน์ของการเขียนความเรียงอัตชีวประวัติได้
5. เขียนความเรียงอัตชีวประวัติได้

ระยะเวลาที่สอน

ใช้เวลาสอน 2 ชั่วโมง (ชั่วโมงละ 3 คาบ คาบละ 20 นาที)

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม

ขั้นวิจารณ์ (Criticizing)

1. ครูอ่านความเรียงอัตชีวประวัติของเด็กหญิงดั่งดั่งหทัย ใจงาม ให้นักเรียน ฟัง 2 เทอว
2. ครูให้นักเรียนศึกษาและทำความเข้าใจเกี่ยวกับแนวคิด การเรียบเรียง ข้อมูล รูปแบบการเขียน และการใช้สำนวนภาษา
3. ครูให้นักเรียนวิจารณ์ความเรียงอัตชีวประวัติ ทั้งในส่วนที่ดีและส่วนบกพร่อง ต่างๆ ครูเขียนสิ่งต่างๆ ที่นักเรียนวิจารณ์บนกระดาน

ขั้นแก้ไข (Rewriting)

ครูให้นักเรียนช่วยกันแก้ไขส่วนบกพร่องต่างๆ ที่ปรากฏอยู่ในความเรียงจนเป็นที่พอใจของทุกคน ครูเขียนสิ่งที่ได้แก้ไขแล้วบนกระดาน จากนั้นให้นักเรียนอ่านข้อความที่ได้แก้ไขแล้วอีกทีละส่วน

ขั้นก่อนเขียน (Prewriting)

1. ครูอ่านกลอนสี่บรรดาพระอุปนิสัยของสมเด็จพระรัตนราชสุตาฯ สยามบรมราชกุมารี และของเพื่อนคนหนึ่งในห้องให้นักเรียนฟัง จากนั้นให้นักเรียนท้าวว่าคุณคนนั้นคือใคร

2. ครูสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับอัตชีวประวัติของคนเรา แล้วนำเข้าสู่การเขียนอัตชีวประวัติว่าประกอบด้วยอะไรบ้างเพื่อให้นักเรียนดึงเอาประสบการณ์เดิมที่มีอยู่ออกมา และเพื่อให้นักเรียนได้สร้างแนวคิด ค้นหาข้อมูล เพื่อนำมาใช้ในการเขียนอัตชีวประวัติ

3. ครูให้นักเรียนช่วยกันบอกประโยชน์ของการเขียนความเรียงอัตชีวประวัติ

ขั้นสื่อความหมาย (Communicating)

ครูให้นักเรียนตั้งวัตถุประสงค์ของการเขียนความเรียงอัตชีวประวัติ โดยคำนึงถึงผู้อ่าน สร้างโครงเรื่อง และวางแผนการเสนอความคิด

ขั้นเขียน (Writing)

นักเรียนเขียนความเรียงอัตชีวประวัติ โดยอาศัยข้อมูลในชั้นวิเคราะห์ ขั้นแก้ไข ขั้นก่อนเขียน และจากการวางแผนในขั้นสื่อความหมาย

ขั้นปรับปรุง (Revising)

เมื่อนักเรียนเขียนความเรียงอัตชีวประวัติเสร็จเรียบร้อยแล้ว อ่านความเรียงอัตชีวประวัตินั้นให้เพื่อนคนหนึ่งคนใดในห้องที่เขียนเสร็จแล้วเช่นกันฟัง เพื่อให้เพื่อนได้แสดงความคิดเห็นต่อความเรียงว่าสามารถตอบสนองวัตถุประสงค์ และสื่อความหมายได้ชัดเจน

หรือไม่ ตลอดจนการใช้สำนวนภาษาเป็นอย่างไรบ้าง หากยังมีข้อบกพร่องอยู่ ครูให้นักเรียนนำไปแก้ไขอีกครั้ง

ขั้นประเมินผล (Evaluating)

นักเรียนส่งความเรียงอัตชีวประวัติที่ปรับปรุงแก้ไขเสร็จเรียบร้อยจนเป็นที่พอใจ แล้วให้ครูประเมินผล และแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติม

สื่อการสอน

1. แผนภูมิความเรียงอัตชีวประวัติของเด็กหญิงต้องหทัย ใจงาม
2. แผนภูมิกลอนสี่บรรทัดของพระอนุชาของสมเด็จพระรัตนราชสุตาฯ สยามบรมราชกุมารี
3. แผนภูมิกลอนสี่บรรทัดลักษณะนิสัยของเพื่อนคนหนึ่งในห้อง

การประเมินผล

1. ความตั้งใจในการฟัง
2. การสนทนาและตอบคำถาม
3. การวิจารณ์และแสดงความคิดเห็น
4. ความเรียงอัตชีวประวัติที่นักเรียนเขียนส่งครู

แผนการสอนที่ 7
"เรื่องร้อยเรื่องราว (1)"

ความคิดรวบยอด

การเขียนบรรยายภาพเดี่ยว ทำให้ผู้เขียนรู้จักสังเกตรายละเอียดของภาพตามความรู้สึกนึกคิด และเขียนเรียบเรียงเป็นเรื่องราวอย่างเสรี

วัตถุประสงค์ หลังจากเรียนบทเรียนนี้แล้ว นักเรียนสามารถ

1. บอกลักษณะวิธีการเขียนความเรียงบรรยายภาพเดี่ยวได้อย่างถูกต้อง
2. วิเคราะห์ตัวอย่างความเรียงบรรยายภาพเดี่ยวได้
3. แกะไขส่วนบกพร่องของความเรียงบรรยายภาพเดี่ยวได้
4. บอกประโยชน์ของการเขียนความเรียงบรรยายภาพเดี่ยวได้
5. เขียนความเรียงบรรยายภาพเดี่ยวได้

ระยะเวลาที่สอน

ใช้เวลาสอน 2 ชั่วโมง (ชั่วโมงละ 3 คาบ คาบละ 20 นาที)

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม

ขั้นวิจารณ์ (Criticizing)

1. ครูติดภาพ 1 ภาพ บนกระดาน ครูให้นักเรียนสังเกตภาพว่าเป็นภาพอะไร มีรายละเอียดอะไรบ้าง
2. ครูให้ตัวแทนนักเรียน 1 คน อ่านความเรียงบรรยายภาพเดี่ยวที่ติดอยู่บนกระดานให้เพื่อนคนอื่นๆ ฟัง 2 เทียว
3. ครูให้นักเรียนศึกษาและทำความเข้าใจเกี่ยวกับแนวคิด การเรียบเรียงข้อมูล การใช้สำนวนภาษา
4. ครูให้นักเรียนวิจารณ์ความเรียงบรรยายภาพเดี่ยวที่ได้ฟัง ทั้งในส่วนที่ดีและ

ส่วนบทพร้อมต่างๆ ครูเขียนสิ่งต่างๆ ที่นักเรียนวิจารณ์บนกระดาน

เขียนแก้ไข (Rewriting)

ครูให้นักเรียนช่วยกันแก้ไขส่วนบทพร้อมต่างๆ ที่ปรากฏอยู่ในความเรียง จนเป็นที่พอใจของทุกคน ครูเขียนสิ่งที่ได้แก้ไขแล้วบนกระดาน จากนั้นให้นักเรียนอ่านข้อความที่ได้แก้ไขแล้วอีกครั้งหนึ่ง

เขียนก่อนเขียน (Prewriting)

1. ครูสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับภาพต่างๆ ที่เราเห็นกันอยู่ทั่วไป แล้วสนทนาเข้าสู่การเขียนบรรยายภาพเดี่ยว หลังจากนั้นให้นักเรียนช่วยกันบอกประโยชน์ของการเขียนความเรียงบรรยายภาพเดี่ยว

2. ครูติดภาพ 2 ภาพ บนกระดาน ครูสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับภาพที่ละภาพว่าเป็นภาพอะไร มีรายละเอียดอะไร ลักษณะอย่างไร เป็นจำนวนเท่าไร เป็นต้น เพื่อเป็นการดึงเอาประสบการณ์เดิมที่มีอยู่ออกมา จากนั้นครูอ่านความเรียงบรรยายภาพเดี่ยวที่ละภาพให้นักเรียนฟัง

3. ครูติดภาพอีก 6 ภาพบนกระดาน ครูสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับรายละเอียดของภาพที่ละภาพ เพื่อเป็นการดึงเอาประสบการณ์เดิมที่มีอยู่ออกมา และเพื่อเป็นการค้นหาข้อมูล แนวคิด เพื่อนำมาใช้ในการเขียนความเรียงบรรยายภาพเดี่ยว

เขียนสื่อความหมาย (Communicating)

1. ครูแบ่งนักเรียนออกเป็น 10 กลุ่ม กลุ่มละ 3 คน โดยให้นักเรียนหยิบดาวคนละ 1 ดวง จากนั้นให้นักเรียนดูหมายเลขที่เขียนไว้ด้านหลังของดาว ซึ่งมีหมายเลข 1 - 10 นักเรียนที่จับได้หมายเลขเดียวกันก็จะอยู่กลุ่มเดียวกัน

2. ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มเลือกภาพ 1 ภาพ ที่ต้องการเขียนบรรยาย จากนั้นตั้งวัตถุประสงค์ของการเขียนบรรยายภาพเดี่ยว โดยคำนึงถึงผู้อ่าน สร้างโครงเรื่อง และวางแผนการเสนอความคิด

ขั้นเขียน (Writing)

นักเรียนแต่ละกลุ่มเขียนความเรียงบรรยายภาพเดี่ยวตามที่ได้เลือกไว้ โดยอาศัยข้อมูลในชั้นวิจารณ์ ขั้นแก้ไข ขั้นก่อนเขียน และจากการวางแผนในขั้นสื่อความหมาย

ขั้นปรับปรุง (Revising)

เมื่อนักเรียนแต่ละกลุ่มเขียนความเรียงบรรยายภาพเดี่ยวเสร็จเรียบร้อยแล้ว นักเรียนคนหนึ่งคนใดในกลุ่มอ่านความเรียงนั้นให้เพื่อนอีกกลุ่มหนึ่งในห้องที่เขียนเสร็จแล้ว เช่นกันฟัง เพื่อให้เพื่อนได้แสดงความคิดเห็นต่อความเรียงว่าสามารถตอบสนองวัตถุประสงค์ และสื่อความหมายได้ชัดเจนหรือไม่ ตลอดจนการใช้สำนวนภาษาเป็นอย่างไรบ้าง หากยังมีข้อบกพร่องอยู่ ครูให้นักเรียนนำไปแก้ไขอีกครั้ง

ขั้นประเมินผล (Evaluating)

นักเรียนแต่ละกลุ่มส่งความเรียงบรรยายภาพเดี่ยวที่ปรับปรุงแก้ไขเสร็จเรียบร้อยแล้ว เป็นที่พอใจของทุกคนในกลุ่มแล้วให้ครูประเมินผล และแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติม

สื่อการสอน

1. รูปภาพ จำนวน 8 ภาพ
2. แผนภูมิความเรียงบรรยายภาพเดี่ยว จำนวน 2 เรื่อง

การประเมินผล

1. การสนทนาและตอบคำถาม
2. การวิจารณ์และแสดงความคิดเห็น
3. ความตั้งใจในการฟัง
4. การร่วมกิจกรรมกับเพื่อนในกลุ่ม
5. ความเรียงบรรยายภาพเดี่ยวที่นักเรียนแต่ละกลุ่มเขียนส่งครู

แผนการสอนที่ 8
"เรียงร้อยเรื่องราว (2)"

ความคิดรวบยอด

การเขียนบรรยายภาพต่อเนื่อง ทำให้ผู้เขียนรู้จักสังเกตรายละเอียดของภาพตามความรู้สึกนึกคิด และเขียนเรียบเรียงเป็นเรื่องราวอย่างต่อเนื่องและสมเหตุสมผล

วัตถุประสงค์ หลังจากเรียนบทเรียนนี้แล้ว นักเรียนสามารถ

1. บอกลักษณะวิธีการเขียนความเรียงบรรยายภาพต่อเนื่องได้อย่างถูกต้อง
2. วิเคราะห์ตัวอย่างความเรียงบรรยายภาพต่อเนื่องได้
3. แกะไขส่วนบกพร่องของความเรียงบรรยายภาพต่อเนื่องได้
4. บอกประโยชน์ของการเขียนความเรียงบรรยายภาพต่อเนื่องได้
5. เขียนความเรียงบรรยายภาพต่อเนื่องได้

ระยะเวลาที่สอน

ใช้เวลาสอน 2 ชั่วโมง (ชั่วโมงละ 3 คาบ คาบละ 20 นาที)

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม

ขั้นวิจารณ์ (Criticizing)

1. ครูติดภาพจำนวน 4 ภาพ บนกระดาน ครูให้นักเรียนสังเกตภาพว่าเป็นภาพอะไร มีรายละเอียดอะไรบ้าง
2. ครูให้ตัวแทนนักเรียน 1 คน อ่านความเรียงบรรยายภาพต่อเนื่องที่ติดอยู่บนกระดาน ให้นักเรียนคนอื่นๆ ฟัง 2 เที้ยว
3. ครูให้นักเรียนศึกษา และทำความเข้าใจเกี่ยวกับแนวคิด การเรียบเรียงข้อมูล การใช้สำนวนภาษา
4. ครูให้นักเรียนวิจารณ์ความเรียงบรรยายภาพต่อเนื่องที่ได้ฟัง ทั้งในส่วนที่ดี

และส่วนบทพร้อมต่างๆ ครูเขียนสิ่งต่างๆ ที่นักเรียนวิจารณ์บนกระดาน

ขั้นแก้ไข (Rewriting)

ครูให้นักเรียนช่วยกันแก้ไขส่วนบทพร้อมต่างๆ ที่ปรากฏอยู่ในความเรียง จนเป็นที่พอใจของทุกคน ครูเขียนสิ่งที่ได้แก้ไขแล้วบนกระดาน จากนั้นให้นักเรียนอ่านข้อความที่ได้แก้ไขแล้วอีกทีสั่วนึง

ขั้นก่อนเขียน (Prewriting)

1. ครูสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับการเขียนความเรียงบรรยายภาพต่อเนื่องโดยครูชี้แจงวัตถุประสงค์ของการเรียนในชั่วโมงนี้ หลังจากนั้นให้นักเรียนช่วยกันบอกประโยชน์ของการเขียนความเรียงบรรยายภาพต่อเนื่อง

2. ครูติดภาพจำนวน 4 ภาพ บนกระดาน ซึ่งเป็นภาพที่มีเรื่องราวต่อเนื่องกัน ครูสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับรายละเอียดที่ปรากฏอยู่ในภาพแต่ละภาพ เช่น เป็นภาพอะไร มีอะไรบ้าง สิ่งที่มีอยู่ในภาพมีจำนวนเท่าไร กำลังทำอะไร มีรายละเอียดอะไรบ้าง และแต่ละภาพมีความสัมพันธ์กันอย่างไร เป็นต้น เพื่อเป็นการดึงเอาประสบการณ์เดิมที่มีอยู่ออกมา และเพื่อให้นักเรียนได้สร้างแนวคิด ค้นหาข้อมูล เพื่อนำมาใช้ในการเขียนความเรียงบรรยายภาพต่อเนื่อง

ขั้นสื่อความหมาย (Communicating)

1. ครูแบ่งนักเรียนออกเป็น 15 กลุ่ม กลุ่มละ 2 คน โดยจับกลุ่มตามหมายเลข
2. ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มตั้งวัตถุประสงค์ของการเขียนความเรียงบรรยายภาพต่อเนื่อง โดยคำนึงถึงผู้อ่าน สร้างโครงเรื่อง และวางแผนการเสนอความคิด

ขั้นเขียน (Writing)

นักเรียนแต่ละกลุ่มเขียนความเรียงบรรยายภาพต่อเนื่อง โดยอาศัยข้อมูลในขั้นวิจารณ์ ขั้นแก้ไข ขั้นก่อนเขียน และจากการวางแผนในขั้นสื่อความหมาย

ขั้นปรับปรุง (Revising)

เมื่อนักเรียนแต่ละกลุ่มเขียนความเรียงบรรยายภาพต่อเนื่องเสร็จเรียบร้อยแล้ว ให้นักเรียนคนหนึ่งคนใดในกลุ่มอ่านความเรียงบรรยายภาพต่อเนื่องของกลุ่มตนให้เพื่อนอีกกลุ่มหนึ่งในห้องที่เขียนเสร็จแล้วเช่นกันฟัง เพื่อให้เพื่อนได้แสดงความคิดเห็นต่อความเรียงว่าสามารถตอบสนองต่อวัตถุประสงค์ และสื่อความหมายได้ชัดเจนหรือไม่ ตลอดจนการใช้ส่วนวนภาษาเป็นอย่างไรบ้าง หากยังมีข้อบกพร่องอยู่ ครูให้นักเรียนนำไปแก้ไขอีกครั้ง

ขั้นประเมินผล (Evaluating)

นักเรียนส่งความเรียงบรรยายภาพต่อเนื่องที่ปรับปรุงแก้ไขเสร็จเรียบร้อยจนเป็นที่พอใจของทุกคนในกลุ่มแล้วให้ครูประเมินผล และแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติม

สื่อการสอน

1. ภาพต่อเนื่อง จำนวน 2 ชุด ชุดละ 4 ภาพ
2. แผนภูมิความเรียงบรรยายภาพต่อเนื่อง จำนวน 1 เรื่อง

การประเมินผล

1. การสนทนาและตอบคำถาม
2. ความตั้งใจในการฟัง
3. การวิจารณ์และแสดงความคิดเห็น
4. การร่วมกิจกรรมกับเพื่อนในกลุ่ม
5. ความเรียงบรรยายภาพต่อเนื่องที่นักเรียนแต่ละกลุ่มเขียนส่งครู

แผนการสอนที่ 9
"เรียงร้อยเรื่องราว (3)"

ความคิดรวบยอด

การเขียนนิทานคำสลับภาพ ทำให้ผู้เขียนรู้จักเขียนเล่าเรื่องตามความนึกคิดได้อย่างสนุกสนาน โดยใช้ภาพประกอบ

วัตถุประสงค์ หลังจากเรียนบทเรียนนี้แล้ว นักเรียนสามารถ

1. บอกลักษณะวิธีการเขียนนิทานคำสลับภาพได้อย่างถูกต้อง
2. วิเคราะห์ตัวอย่างนิทานคำสลับภาพได้
3. แกะไขส่วนบทพร้อมของนิทานคำสลับภาพได้
4. บอกประโยชน์ของการเขียนนิทานคำสลับภาพได้
5. เขียนนิทานคำสลับภาพได้

ระยะเวลาที่สอน

ใช้เวลาสอน 2 ชั่วโมง (ชั่วโมงละ 3 คาบ คาบละ 20 นาที)

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม

ขั้นวิจารณ์ (Criticizing)

1. ครูคิดแผนภูมิซึ่งเป็นข้อความที่มีคำสลับภาพบนกระดาน จากนั้นให้นักเรียนลองอ่านและแปลความหมาย
2. ครูแจกนิทานคำสลับภาพเรื่องป่าแสนสุข ของเด็กหญิงดวงใจ มั่นคง ให้นักเรียนอ่าน
3. ครูให้นักเรียนศึกษาและทำความเข้าใจเกี่ยวกับแนวคิด การเรียบเรียงข้อมูล การใช้สำนวนภาษาและคำศัพท์
4. ครูให้นักเรียนวิจารณ์นิทานคำสลับภาพที่ได้อ่าน ทั้งในส่วนที่ดี และส่วน

บทพร้อมต่างๆ ครูเขียนสิ่งต่างๆ ที่นักเรียนวิจารณ์บนกระดาน

ขั้นแก้ไข (Rewriting)

ครูให้นักเรียนช่วยกันแก้ไขส่วนบทพร้อมต่างๆ ที่ปรากฏอยู่ในนิทานคำสลับภาพ จนเป็นที่พอใจของทุกคน ครูเขียนสิ่งที่ได้แก้ไขแล้วบนกระดาน จากนั้นให้นักเรียนอ่านข้อความที่ได้แก้ไขแล้วอีกทีละหนึ่ง

ขั้นก่อนเขียน (Prewriting)

1. ครูตีความบท คั่นไม้ ผู้หญิง รถยนต์ บนกระดาน จากนั้นครูอธิบายเรื่องการใช้ภาพแทนคำซึ่งสามารถนำมาใช้ในงานเขียนเพื่อดึงดูดความสนใจจากผู้อ่านได้
2. ครูสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับการเขียนนิทานทั่วไป เพื่อเป็นการดึงเอาประสบการณ์เดิมที่มีอยู่ออกมา จากนั้นครูสนทนาเข้าสู่การเขียนนิทานคำสลับภาพ
3. ครูให้นักเรียนช่วยกันบอกประโยชน์ของการเขียนนิทานคำสลับภาพ

ขั้นสื่อความหมาย (Communicating)

ครูให้นักเรียนแต่ละคนตั้งวัตถุประสงค์ของการเขียนนิทานคำสลับภาพ โดยคำนึงถึงผู้อ่าน สร้างโครงเรื่อง และวางแผนการเสนอความคิด

ขั้นเขียน (Writing)

นักเรียนเขียนนิทานคำสลับภาพ โดยอาศัยข้อมูลในขั้นวิจารณ์ ขั้นแก้ไข ขั้นก่อนเขียน และจากการวางแผนในขั้นสื่อความหมาย

ขั้นปรับปรุง (Revising)

นักเรียนที่เขียนนิทานคำสลับภาพเสร็จเรียบร้อยแล้ว ให้นำนิทานคำสลับภาพของตนไปให้เพื่อนที่เขียนเสร็จแล้วเช่นกันอ่าน เพื่อให้เพื่อนได้แสดงความคิดเห็นต่อความเรียงว่าสามารถตอบสนองวัตถุประสงค์ และสื่อความหมายได้ชัดเจนหรือไม่ ตลอดจนการใช้

ส่วนวนภาษาเป็นอย่างไรบ้าง หากยังมีข้อบกพร่องอยู่ ครูให้นักเรียนนำไปแก้ไขอีกครั้ง

ขั้นประเมินผล (Evaluating)

นักเรียนส่งนิทานคำสลับภาพที่ปรับปรุงแก้ไขเสร็จเรียบร้อยจนเป็นที่พอใจแล้วให้ครูประเมินผล และแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติม

สื่อการสอน

1. แผนภูมินิทานคำสลับภาพ เรื่องป่าแสนสุขของเด็กหญิงดวงใจ มั่นคง
2. ภาพนก
3. ภาพต้นไม้
4. ภาพผู้หญิง
5. ภาพรถยนต์

การประเมินผล

1. ความตั้งใจในการอ่าน
2. การสนทนาและตอบคำถาม
3. การวิจารณ์และแสดงความคิดเห็น
4. นิทานคำสลับภาพที่นักเรียนแต่ละคนเขียนส่งครู

ความเรียงนิทานภาพสลับคำ

เรื่อง ป่าแสนสุข

ใน แห่ง เป็น ที่มีสัตว์มาก

มาก เช่น   ฯลฯ มีอยู่วัน แห่ง

นี้ได้เปลี่ยนไป เพราะมีคนเข้ามาใน เพื่อที่จะตัด แล้วสร้าง

 สัตว์ใน เดือดร้อนมากเรื่องที่อยู่อาศัย และ

 บางตัวก็ตาย แสนสุขนี้จึงไม่มีความสุขอย่างที่เคยเป็น แต่

มีคนอยู่กลุ่ม เป็นกลุ่มผู้นุรักษ์ธรรมชาติได้พบเห็น ถูกตัดเพื่อ

สร้าง จึงช่วยกันป้องกันการสร้าง โดยการใช้แรงถึงเหตุ

ผลที่ไม่ให้สร้าง ว่า ถ้าสร้างไปแล้ว สัตว์ใน แห่งนี้จะ

ไม่มีที่อยู่อาศัย ไม่มีอาหารกิน แต่ จะไปสร้างที่ไหนก็ได้ คนกลุ่มที่

จะสร้าง ก็เข้าใจถึงเหตุผล จึงย้ายไปสร้าง ที่อื่น

และกลุ่มผู้นุรักษ์ธรรมชาติก็ช่วยกันปลูกต้นไม้เพิ่มเติม และก็นำเอาอาหารมาเลี้ยงสัตว์อีก

จากนั้น เจ้า ก็ได้กล่าวขอบคุณที่กลุ่มผู้นุรักษ์ธรรมชาติ

ได้ช่วยกันรักษา แสนสุขให้มีความสุขอย่างที่เคยเป็นมา

แผนการสอนที่ 10

"นักเขียนตัวน้อย"

ความคิดรวบยอด

การเขียนนิทานเป็นการเขียนเรียบเรียงเรื่องราวตามความนึกคิดอย่างต่อเนื่อง และสมเหตุสมผล

วัตถุประสงค์ หลังจากเรียนบทเรียนนี้แล้ว นักเรียนสามารถ

1. บอกลักษณะวิธีการเขียนนิทานได้อย่างถูกต้อง
2. วิเคราะห์ตัวอย่างนิทานได้
3. แกะไขส่วนบทประพันธ์ของนิทานได้
4. บอกประโยชน์ของการเขียนนิทานได้
5. เขียนนิทานได้

ระยะเวลาที่สอน

ใช้เวลาสอน 2 ชั่วโมง (ชั่วโมงละ 3 คาบ คาบละ 20 นาที)

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรมขั้นวิจารณ์ (Criticizing)

1. ครูแจกนิทานเรื่องเจ้าห้าแตร้ม ของเด็กชายก้องหล้า มุ่งมั่น ให้นักเรียนอ่าน พร้อมทั้งให้นักเรียนศึกษาและทำความเข้าใจเกี่ยวกับแนวคิด การเรียบเรียงข้อมูล การใช้สำนวนภาษาและคำศัพท์
2. ครูให้นักเรียนวิจารณ์นิทานเรื่องเจ้าห้าแตร้ม ทั้งในส่วนที่คิดและส่วนบทประพันธ์ต่างๆ ครูเขียนสิ่งต่างๆ ที่นักเรียนวิจารณ์บนกระดาน

ขั้นแก้ไข (Rewriting)

ครูให้นักเรียนช่วยกันแก้ไขส่วนบกพร่องต่างๆ ที่ปรากฏอยู่ในนิทานจนเป็นที่พอใจของทุกคน ครูเขียนสิ่งที่ได้แก้ไขแล้วบนกระดาน จากนั้นให้นักเรียนอ่านข้อความที่ได้แก้ไขแล้วอีกทีละหนึ่ง

ขั้นก่อนเขียน (Prewriting)

1. ครูเชิญอาจารย์พรจันทร์ จันทวิมล มาเป็นวิทยากร เพื่อสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับประวัติความเป็นมาของนิทาน การเขียนนิทาน และประโยชน์ของการเขียนนิทาน
2. วิทยากรเล่านิทานที่เตรียมมาให้ให้นักเรียนฟัง จากนั้นครูแจกนิทานที่วิทยากรเล่าให้นักเรียนอ่านเองอีกทีละเรื่อง เพื่อศึกษาและทำความเข้าใจเกี่ยวกับแนวคิด การเรียบเรียงข้อมูล การใช้สำนวนภาษาและคำศัพท์
3. ครูพยายามสนทนากับนักเรียนเพิ่มเติม เพื่อเป็นการดึงเอาประสบการณ์เดิมที่มีอยู่ออกมา เพื่อให้นักเรียนได้สร้างแนวคิด ค้นหาข้อมูล เพื่อนำมาใช้ในการเขียนนิทาน

ขั้นสื่อความหมาย (Communicating)

1. ครูแบ่งนักเรียนออกเป็น 15 กลุ่ม กลุ่มละ 2 คน ตามความสมัครใจ
2. นักเรียนแต่ละกลุ่มตั้งวัตถุประสงค์ของการเขียนนิทาน โดยคำนึงถึงผู้อ่าน สร้างโครงเรื่อง และวางแผนการเสนอความคิด

ขั้นเขียน (Writing)

นักเรียนเขียนนิทาน โดยอาศัยข้อมูลในขั้นวิเคราะห์ ขั้นแก้ไข ขั้นก่อนเขียน และจากการวางแผนในขั้นสื่อความหมาย

ขั้นปรับปรุง (Revising)

เมื่อนักเรียนแต่ละกลุ่มเขียนนิทานเสร็จเรียบร้อยแล้ว ให้นักเรียนคนหนึ่งคนใดอ่านนิทานนั้นให้เพื่อนอีกกลุ่มหนึ่งในห้องที่เขียนเสร็จแล้วเช่นกันฟัง เพื่อให้เพื่อนได้แสดง

ความคิดเห็นต่อนิทานว่าสามารถตอบสนองวัตถุประสงค์ และสื่อความหมายได้ชัดเจนหรือไม่ ตลอดจนการใช้สำนวนภาษาเป็นอย่างไรบ้าง หากยังมีข้อบกพร่องอยู่ ครูให้นักเรียนนำไปแก้ไขอีกครั้ง

ขั้นประเมินผล (Evaluating)

นักเรียนส่งนิทานที่ปรับปรุงแก้ไขเสร็จเรียบร้อยจนเป็นที่พอใจของแต่ละกลุ่มแล้ว ให้ครูประเมินผล และแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติม

สื่อการสอน

1. แผนภูมินิทานเรื่องเจ้าห้าแตรมของเด็กชายก้องหล้า มุ่งมั่น
2. วิทยากร : อาจารย์พรจันทร์ จันทวิมล
3. แผนภูมินิทานที่วิทยากรเตรียมมา

การประเมินผล

1. ความตั้งใจในการฟัง
2. ความตั้งใจในการอ่าน
3. การสนทนาและตอบคำถาม
4. การวิจารณ์และแสดงความคิดเห็น
5. การร่วมกิจกรรมกับเพื่อนในกลุ่ม
6. นิทานที่นักเรียนแต่ละกลุ่มเขียนส่งครู

นิทาน

เรื่อง เจ้าห้าแค้น

ผมเป็นสุนัขพันธุ์ค็อกเกอร์ รูปร่างหน้าตาหล่อพอส่มควร แม้ว่าบรรพบุรุษของผมจะเป็นสุนัขพันธุ์ต่างชาติ แต่ผมเกิดในเมืองไทย ผมจึงเป็นสุนัขสัญชาติไทยร้อยเปอร์เซ็นต์ ผมรักเมืองไทยที่เป็นบ้านเกิดของผมมากครับ

เจ้านายของพ่อแม่ของผม ท่านพาผมมาอยู่กับเจ้านายใหม่ ซึ่งเป็นเพื่อนสนิทของท่าน เจ้านายตั้งชื่อให้ผมว่า ห้าแค้น "ชื่อเพราะไหมครับ" ชื่อนี้เหมาะสมกับผมมากที่สุดเลยครับ

ผมอยู่กับเจ้านายใหม่อย่างมีความสุข เพราะท่านรักผมมาก ชอบพาผมวิ่งเล่น สอนให้ผมวิ่งไปเก็บชอขนานาชนิดตั้งแต่กิ่งไม้จนไปถึงลูกบอล สนุกดีครับแต่ก็เหนื่อยกัน ตอนกลางวัน เจ้านายออกไปทำงานกว่าจะกลับบ้านก็เย็น ผมอยู่ตัวเดียวแบบโฮมอะโลน (home alone) รู้สึกเซ็งเหมือนกัน จึงออกไปเดินชมนกชมไม้ เห็นเหล่านกกระเจิบสาๆ กำลังเล่นกันอย่างสนุกสนาน น่าอิจฉาจริงๆ

ผมเดินไปใกล้คุณนกสาๆ แล้วพูดว่า "ขอเล่นด้วยอีกตัวนะ ผมร้องเพลงเพราะนี่ไง โธ่ง...โธ่งๆ...โธ่ง เป็นอย่างไ้่างคุณนก" แต่คุณนกกลับเมินหน้าหนีอย่างไม่แยแสสุนัขหล่อๆ อย่างผมเลยครับ "ดูสิบินหนีหมดเลย" เมื่อคุณนกสาๆ ไม่ยอมให้ผมเล่นด้วย ผมก็เริ่มจะเซ็งอีกด้วย ผมว่าผมจะต้องทำอะไรที่เป็นประโยชน์แก่เจ้านายดีกว่า "ฮืม! ผมนึกออกแล้วว่าผมจะทำอะไร" ผมจะไปพรวนดินรอบโคนต้นไม้แบบเดียวกับที่ผมเคยเห็น แล้วผมก็ลงมือทำทันที "อ้อ! เสร็จแล้วครับ กว่าจะเสร็จแทบจะหมดแรงเน้อห้มข้าวเข้าของผมเลยละครับ"

พอได้เวลาที่เจ้านายกลับจากทำงาน ผมก็รีบวิ่งไปเอาหน้าแล้วรีบพาท่านไปดูผลงานของผม ท่านจะได้ตั้งใจและหาขเห็นอ "ว้าว! ผมไม่อดใจเชื่อเลยครับว่าผลงานของผมจะทำให้เจ้านายตื่นเต้น ดีใจขนาดกระโดดตัวลอยได้แบบนี้ ผมนี้ช่างเป็นสุนัขอัจฉริยะแถมยังหล่ออีกด้วย เห็นด้วยไหมครับ" แต่ เอ๊ะ! ทำไมเจ้านายถึงไม่ฮัมเหมือนเคยก็ไม่ทราบ ท่านตะโกนเรียกชื่อผม บอกว่าผมทำต้นไม้หักตาย แต่ความจริงต้นไม้ด๋วนลาตายไปก่อนเท่านั้นเอง

เย็นวันนั้นผมถูกเรียกไปอบรมบ่มนิสัยอยู่นานจนผมเกือบจะหลับแล้วเชียว ท่านบอก
ว่าตอนนี้มนุษยกำลังอนุรักษ์ธรรมชาติ ถ้าเราทำลายหมดจะทำให้หน้าดินขาดความอุดม
สมบูรณ์ ผมเห็นนายท่าจะเหนื่อยแล้ว ผมก็เตรียมจะเดินกลับไปนอน แต่นายกลับว่า
"นายแถม ถ้านายท่าแบบนี้จะให้ไปอยู่โรงเรือนฝึกสุนัข" ผมพยักหน้ารับคำ "ต่อไปผมจะ
ไม่ทำครับ" ผมรู้สึกถึงความแข็งเข้ามาเยือนผมอีกแล้ว ผมเดินไปหลังบ้านเพื่อหาความ
สงบพักผ่อน

ตอนนั้นผมเหลือบตาไปเห็นสิ่งที่จะทำให้ผมหายแข็ง ว่าแล้วผมก็กระโดดลงบึงที่ผม
เห็นและว่าฮอย่างมีความสุข ผมเห็นคุณปลามาว่าฮเล่นกับผม ผมจึงพูดว่า "เร็วๆ ลี
คุณปลาจำ แน่จริงก็จับแถมให้ได้สิ"

แผนการสอนที่ 11
"นักประพันธ์คนเก่ง"

ความคิดรวบยอด

การเขียนบทสนทนา ทำให้ผู้เขียนรู้จักเขียนโต้ตอบตามความรู้สึกนึกคิดได้อย่าง สอดคล้องและสมเหตุสมผล

วัตถุประสงค์ หลังจากเรียนบทเรียนนี้แล้ว นักเรียนสามารถ

1. บอกลักษณะวิธีการเขียนความเรียงบทสนทนาได้อย่างถูกต้อง
2. วิเคราะห์ตัวอย่างความเรียงบทสนทนาได้
3. แก้ไขส่วนบกพร่องของความเรียงบทสนทนาได้
4. บอกประโยชน์ของการเขียนความเรียงบทสนทนาได้
5. เขียนความเรียงบทสนทนาได้

ระยะเวลาที่สอน

ใช้เวลาสอน 2 ชั่วโมง (ชั่วโมงละ 3 คาบ คาบละ 20 นาที)

ขั้นตอนการดำเนินงาน

ขั้นวิจารณ์ (Criticizing)

1. ครูให้นักเรียนอาสาสมัครออกมาสนทนากันตามบทสนทนาที่ครูได้แจกให้ และ
นัดแนะไว้ล่วงหน้า
2. ครูแจกความเรียงบทสนทนาให้นักเรียนอ่านเองอีกหนึ่งเที่ยวเพื่อให้นักเรียน
ศึกษาและทำความเข้าใจเกี่ยวกับแนวคิด การเรียบเรียงข้อมูล การใช้สำนวนภาษาและ
คำศัพท์
3. ครูให้นักเรียนวิจารณ์ความเรียงบทสนทนาที่ได้อ่าน ทั้งในส่วนที่ดีและส่วน
บกพร่องต่างๆ ครูเขียนสิ่งที่นักเรียนวิจารณ์บนกระดาน

ขั้นแก้ไข (Rewriting)

ครูให้นักเรียนช่วยกันแก้ไขส่วนบกพร่องต่างๆ ที่ปรากฏอยู่ในความเรียงบทสนทนา จนเป็นที่พอใจของทุกคน ครูเขียนสิ่งที่ได้แก้ไขแล้วบนกระดาน จากนั้นให้นักเรียนอ่านข้อความที่ได้แก้ไขแล้วอีกทีละข้อหนึ่ง

ขั้นก่อนเขียน (Prewriting)

1. ครูสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับการสนทนาในชีวิตประจำวันของคนเรา แล้วนำเข้าสู่การเขียนบทสนทนา หลังจากนั้นให้นักเรียนช่วยกันบอกประโยชน์ของการเขียนบทสนทนา
2. ครูเปิดเทปให้นักเรียนฟังการสนทนาของบุคคล 2 คน และ 3 คน เพื่อให้ นักเรียนได้ฟังเนื้อหาของ การสนทนา การโต้ตอบ และการใช้สำนวนภาษา
3. ครูสนทนากับนักเรียนเพิ่มเติม เพื่อให้ นักเรียนตั้งเอาประสบการณ์เดิมที่มี อยู่ออกมา และเพื่อให้ นักเรียนได้สร้างแนวคิด ค้นหาข้อมูล เพื่อนำมาใช้ในการเขียน ความเรียงบทสนทนา

ขั้นสื่อความหมาย (Communicating)

1. ครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม จำนวนสมาชิกของแต่ละกลุ่มขึ้นอยู่กับจำนวนตัวละคร ที่ต้องการเขียนในบทสนทนา
2. นักเรียนแต่ละกลุ่มตั้งวัตถุประสงค์ของการเขียนความเรียงบทสนทนา สร้าง โครงเรื่อง เนื้อหา และวางแผนการเสนอความคิด

ขั้นเขียน (Writing)

นักเรียนแต่ละกลุ่มเขียนความเรียงบทสนทนา โดยอาศัยข้อมูลในขั้นวิจารณ์ ขั้นแก้ไข ขั้นก่อนเขียน และจากการวางแผนในขั้นสื่อความหมาย

ขั้นปรับปรุง (Revising)

เมื่อนักเรียนแต่ละกลุ่มเขียนความเรียงบทสนทนาเสร็จเรียบร้อยแล้ว ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มอ่านบทสนทนาของกลุ่มตนโดยอ่านแบบโต้ตอบกันให้เพื่อนอีกกลุ่มหนึ่งในห้องที่เขียนความเรียงบทสนทนาเสร็จแล้วเช่นกันฟัง เพื่อให้เพื่อนได้แสดงความคิดเห็นต่อบทสนทนาว่า สามารถตอบสนองวัตถุประสงค์ และสื่อความหมายได้ชัดเจนหรือไม่ ตลอดจนการใช้สำนวนภาษาเป็นอย่างไรบ้าง

ขั้นประเมินผล (Evaluating)

นักเรียนแต่ละกลุ่มส่งความเรียงบทสนทนาที่ปรับปรุงแก้ไขเสร็จเรียบร้อยแล้วเป็นที่พอใจของทุกคนในกลุ่มแล้วให้ครูประเมินผล และแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติม

สื่อการสอน

1. นักเรียนอาสาสมัครที่สนทนาตามบทสนทนา
2. แผนภูมิบทสนทนาที่ครูเตรียมไว้ให้นักเรียนอาสาสมัคร
3. เครื่องบันทึกเสียงและแถบบันทึกเสียงการสนทนา

การประเมินผล

1. ความตั้งใจในการฟัง
2. การสนทนาและตอบคำถาม
3. การวิจารณ์และตอบคำถาม
4. การร่วมกิจกรรมกับเพื่อนในกลุ่ม
5. ความเรียงบทสนทนาที่นักเรียนแต่ละกลุ่มเขียนส่งครู

แผนการสอนที่ 12
"จินตนาการฝันไกล"

ความคิดรวบยอด

การเขียนเรื่องจากจินตนาการ ทำให้ผู้เขียนรู้จักจินตนาการภาพสถานที่ที่เกิดเหตุการณ์ และลำดับขั้นตอนของเหตุการณ์ ตลอดจนเขียนเรียบเรียงเป็นเรื่องราวได้อย่างมีเหตุผล

วัตถุประสงค์ หลังจากเรียนบทเรียนนี้แล้ว นักเรียนสามารถ

1. บอกลักษณะวิธีการเขียนความเรียงจากจินตนาการได้อย่างถูกต้อง
2. วิเคราะห์ตัวอย่างความเรียงจากจินตนาการได้
3. แกะไขส่วนบทพร้อมของความเรียงจากจินตนาการได้
4. บอกสิ่งที่เป็นจินตนาการได้
5. บอกวิธีการแสดงออกของจินตนาการ และความถูกต้องของจินตนาการได้
6. เขียนความเรียงจากจินตนาการได้

ระยะเวลาที่สอน

ใช้เวลาสอน 2 ชั่วโมง (ชั่วโมงละ 3 คาบ คาบละ 20 นาที)

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม

ขั้นวิจารณ์ (Criticizing)

1. ครูอ่านความเรียงจากจินตนาการของเด็กชายชัชชาติ รักเพชร ให้นักเรียนฟัง 2 เทียว
2. ครูสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับแนวคิด การเรียบเรียงข้อมูล รูปแบบการเขียน การใช้สำนวนภาษาและคำศัพท์
3. ครูให้นักเรียนวิจารณ์ความเรียงจากจินตนาการของเด็กชายชัชชาติ รักเพชร

ทั้งในส่วนที่คิดและส่วนบทพร้อมต่างๆ ครูเขียนสิ่งต่างๆ ที่นักเรียนวิจารณ์บนกระดาน

ขั้นแก้ไข (Rewriting)

ครูให้นักเรียนช่วยกันแก้ไขส่วนบทพร้อมต่างๆ ที่ปรากฏอยู่ในความเรียงจากจินตนาการจนเป็นที่พอใจของทุกคน ครูเขียนสิ่งที่ได้แก้ไขแล้วบนกระดาน จากนั้นให้นักเรียนอ่านข้อความที่ได้แก้ไขแล้วอีกทีละส่วนหนึ่ง

ขั้นก่อนเขียน (Prewriting)

1. ครูวาดรูปสามเหลี่ยมและวงกลมอย่างละ 5 รูป บนกระดาน จากนั้นครูให้นักเรียนต่อเติมภาพสามเหลี่ยมและวงกลมให้เป็นรูปต่างๆ กันไป ตามความนึกคิดของนักเรียน ครูอธิบายให้นักเรียนเข้าใจว่าสิ่งที่นักเรียนต่อเติมก็คือ จินตนาการของนักเรียน จากนั้นครูสนทนาโยงเข้าสู่ความสมเหตุสมผล หรือความถูกต้องของจินตนาการอันเกิดจากการสร้างสรรค์ทางความคิดของมนุษย์

2. ครูให้นักเรียนแต่ละคนจินตนาการเรื่อง "ถ้าฉันบินได้เหมือนนก" จากนั้นให้นักเรียนบอกจินตนาการของนักเรียนให้เพื่อนๆ ฟัง ครูเขียนสิ่งที่นักเรียนจินตนาการบนกระดาน โดยครูพยายามถามคำถามและสนทนากับนักเรียนเพิ่มเติม เพื่อให้นักเรียนดึงเอาประสบการณ์เดิมที่มีอยู่ออกมา

3. ครูให้นักเรียนแต่ละคนจินตนาการสิ่งต่างๆ ไว้ เพื่อเป็นข้อมูลสำหรับเขียนความเรียง

ขั้นสื่อความหมาย (Communicating)

ครูให้นักเรียนแต่ละคนตั้งวัตถุประสงค์ของการเขียนความเรียงจากจินตนาการ โดยคำนึงถึงผู้อ่าน สร้างโครงเรื่อง และวางแผนการเสนอความคิด

ขั้นเขียน (Writing)

นักเรียนเขียนความเรียงจากจินตนาการ โดยอาศัยข้อมูลในขั้นวิจารณ์ ขั้นแก้ไข

ขั้นก่อนเขียน และจากการวางแผนในขั้นสื่อความหมาย

ขั้นปรับปรุง (Revising)

นักเรียนที่เขียนความเรียงจากจินตนาการเสร็จเรียบร้อยแล้ว อ่านความเรียงนี้ให้เพื่อนคนหนึ่งคนใดในห้องที่เขียนเสร็จแล้ว เช่นกันฟัง เพื่อให้เพื่อนแสดงความคิดเห็นต่อความเรียงว่าสามารถตอบสนองวัตถุประสงค์ และสื่อความหมายได้ชัดเจนหรือไม่ ตลอดจนการใช้สำนวนภาษาเป็นอย่างไรบ้าง หากยังมีข้อบกพร่องอยู่ ครูให้นักเรียนนำไปแก้ไขอีกครั้ง

ขั้นประเมินผล (Evaluating)

นักเรียนส่งความเรียงจากจินตนาการที่ปรับปรุงแก้ไขเสร็จเรียบร้อยจนเป็นที่พอใจแล้วให้ครูประเมินผล และแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติม

สื่อการสอน

1. รูปสามเหลี่ยม และรูปวงกลม
2. ภาพจินตนาการที่นักเรียนต่อเติมลงในรูปสามเหลี่ยม และวงกลม
3. แผนภูมิความเรียงจากจินตนาการของเด็กชายชชาติ รักเพชร

การประเมินผล

1. ความตั้งใจในการอ่าน
2. การสนทนาและตอบคำถาม
3. การวิจารณ์และแสดงความคิดเห็น
4. ความเรียงจากจินตนาการที่นักเรียนแต่ละคนเขียนส่งครู

ความเรียงจากจินตนาการ

เรื่อง ท้องเทียวดาวไอศกรีม

เวลาประมาณ 5 ทุ่ม ขณะที่ฉันกำลังนอนหลับอย่างสบายบนเตียง ขณะนั้นมีแสงสีทองเรืองรองอยู่ข้างนอกหน้าต่าง ฉันจึงลุกไปดู ปรากฏว่า พอฉันเปิดหน้าต่างก็เห็นขบวนรถไฟสีทองเป็นประกายเจิดจ้าลอมมาจอดอยู่ข้างหน้าต่างบ้านฉัน และมีดาวดวงเล็กๆ 3-4 ดวง ตรงเข้ามาหาฉันและบอกว่า "เรามารับคุณ คุณจะไปกับพวกเราไหม เราขอต้อนรับคุณขึ้นสู่รถไฟสายอวกาศของพวกเรา เพื่อไปยังดวงดาวไอศกรีม" ตอนแรกฉันตกใจแต่ด้วยความอยากไป จึงตอบตกลงและดวงดาวเล็กๆ ดวงหนึ่งก็ยื่นตัวให้แก่ฉัน และพาฉันขึ้นไปสู่รถไฟ รถไฟเริ่มเดินทางออกสู่ท้องฟ้า ทะลุก้อนเมฆไปสู่อวกาศ ฉันมองสองข้างทาง จึงเห็นว่าอวกาศสวยงามมาก พอขบวนรถไฟถึงดาวไอศกรีมแล้ว ก็เข้าจอดที่ชานชาลา เมื่อฉันลงไปดูจึงเห็นว่าทุกสิ่งทุกอย่างแม้กระทั่งทางเดินก็เป็นไอศกรีม ภูเขาวานิลลารายล้อมรอบดาวไอศกรีม ฉันเดินไปถึงต้นพืชต้นหนึ่งที่กำลังออกผลเต็มต้น คุณดวงดาวไปปลิดลูกพืชจากต้น พยายามให้ฉัน ฉันรับมาและลองชิม จึงเห็นว่ามันเป็นไอศกรีมรสพีชี่เอง ฉันกับคุณดวงดาวและพวกเล่นกันบนดาวไอศกรีมอย่างสนุกสนานจนเป็นที่พอใจ คุณดวงดาวจึงพาฉันกลับบ้าน และเมื่อรถไฟกลับถึงบ้าน ฉันกับคุณดวงดาวก็ลากันและทุกสิ่งทุกอย่างก็ดับวูบ ฉันตื่นมาอีกทีเป็นเวลารุ่งสว่าง ซึ่งขณะนั้นฉันกำลังนอนอยู่บนเตียง และฉันรู้สึกว่ามีอะไรตำมือของฉันจนฉันรู้สึกเจ็บที่ฝ่ามือ ฉันจึงชูมือขึ้นดู เห็นว่ามันเป็นตัวรถไฟขบวนนั้นนั่นเอง ฉันจึงรีบไปเปิดหน้าต่างมองขึ้นไปบนท้องฟ้า และฉันก็ยิ้มให้กับตัวเอง พยายามจำตัวรถไฟไว้แน่นอน

แผนการสอนที่ 13

"เช่นนี้ไม่เด่น"

ความคิดรวบยอด

การเขียนแสดงความคิดเห็นต่อปัญหาการจราจร ทำให้ผู้เขียนรู้จักค้นหา รวบรวม และเขียนเรียบเรียงข้อมูลแสดงความรู้สึก และความคิดเห็นได้อย่างมีวิจรรย์ภาพ

วัตถุประสงค์ หลังจากเรียนบทเรียนนี้แล้ว นักเรียนสามารถ

1. บอกลักษณะวิธีการเขียนความเรียงแสดงความคิดเห็นต่อปัญหาการจราจรได้อย่างถูกต้อง
2. วิจรรย์ตัวอย่างความเรียงแสดงความคิดเห็นต่อปัญหาการจราจรได้
3. แกะไขส่วนบกพร่องของความเรียงแสดงความคิดเห็นต่อปัญหาการจราจรได้
4. เขียนความเรียงแสดงความคิดเห็นต่อปัญหาการจราจรได้

ระยะเวลาที่สอน

ใช้เวลาสอน 2 ชั่วโมง (ชั่วโมงละ 3 คาบ คาบละ 20 นาที)

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรมขั้นวิจรรย์ (Criticizing)

1. ครูเปิดเทปความเรียงแสดงความคิดเห็นต่อปัญหาการจราจรในประเทศไทยให้นักเรียนฟัง 2 เทป
2. ครูให้นักเรียนศึกษาและทำความเข้าใจเกี่ยวกับแนวคิด การเรียบเรียงข้อมูล การใช้สำนวนภาษาและคำศัพท์
3. ครูให้นักเรียนวิจรรย์ความเรียงแสดงความคิดเห็นต่อปัญหาการจราจรที่ได้ฟัง ทั้งในส่วนที่ดีและส่วนบกพร่องต่างๆ ครูเขียนสิ่งที่นักเรียนวิจรรย์บนกระดาน

ขั้นแก้ไข (Rewriting)

ครูให้นักเรียนช่วยกันแก้ไขส่วนบกพร่องต่างๆ ที่ปรากฏอยู่ในความเรียงจนเป็นที่พอใจของทุกคน ครูเขียนสิ่งที่ได้แก้ไขแล้วบนกระดาน จากนั้นให้นักเรียนอ่านข้อความที่แก้ไขแล้วอีกทีละหนึ่ง

ขั้นก่อนเขียน (Prewriting)

ครูตีภาพการจราจรในประเทศไทยบนกระดาน พร้อมทั้งสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับสภาพการจราจร สาเหตุของการจราจรติดขัด แนวทางแก้ไข และความคิดเห็นอื่นๆ เพิ่มเติม เพื่อเป็นการดึงเอาประสบการณ์เดิมที่มีอยู่ออกมา ตลอดจนให้นักเรียนได้สร้างแนวคิด ค้นหาข้อมูล เพื่อนำมาใช้ในการเขียนความเรียง

ขั้นสื่อความหมาย (Communicating)

นักเรียนตั้งวัตถุประสงค์ของการเขียนความเรียงแสดงความคิดเห็นต่อปัญหาการจราจร กำหนดเนื้อหา จัดลำดับ และวางแผนการเสนอความคิด

ขั้นเขียน (Writing)

นักเรียนเขียนความเรียงแสดงความคิดเห็นต่อปัญหาการจราจรในประเทศไทยที่นักเรียนเคยประสบมาตามสถานที่ต่างๆ โดยอาศัยข้อมูลในชั้นวิจารณ์ ขั้นแก้ไข ขั้นก่อนเขียน และจากการวางแผนในขั้นสื่อความหมาย

ขั้นปรับปรุง (Revising)

เมื่อนักเรียนเขียนความเรียงเสร็จเรียบร้อยแล้ว อ่านความเรียงนั้นให้เพื่อนคนหนึ่งคนใดในห้องที่เขียนความเรียงเสร็จแล้วเช่นกันฟัง เพื่อให้เพื่อนแสดงความคิดเห็นต่อความเรียงว่าสามารถตอบสนองวัตถุประสงค์ และสื่อความหมายได้ชัดเจนหรือไม่ ตลอดจนการใช้สำนวนภาษาเป็นอย่างไรบ้าง

ขั้นประเมินผล (Evaluating)

นักเรียนส่งความเรียงแสดงความคิดเห็นต่อปัญหาการจราจรที่ปรับปรุงแก้ไขเสร็จเรียบร้อยแล้วให้ครูประเมินผล และแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติม

สื่อการสอน

1. เครื่องบันทึกเสียงและแถบบันทึกเสียงความเรียงแสดงความคิดเห็นต่อปัญหาการจราจร
2. ภาพการจราจรในประเทศไทย

การประเมินผล

1. ความตั้งใจในการฟัง
2. การสนทนาและตอบคำถาม
3. การวิจารณ์และแสดงความคิดเห็น
4. ความเรียงแสดงความคิดเห็นต่อปัญหาการจราจรที่นักเรียนแต่ละคนเขียนส่ง

ครู

แผนการสอนที่ 14
"สาธิตการเขียนความหมาย"

ความคิดรวบยอด

การเขียนแสดงความคิดเห็นต่อปัญหาน้ำเสีย ทำให้ผู้เขียนรู้จักค้นหา รวบรวม และเขียนเรียบเรียงข้อมูลแสดงความรู้สึก และความคิดเห็นได้อย่างมีวิจารณญาณ

วัตถุประสงค์ หลังจากเรียนบทเรียนนี้แล้ว นักเรียนสามารถ

1. บอกลักษณะวิธีการเขียนความเรียงแสดงความคิดเห็นต่อปัญหาน้ำเสียได้อย่างถูกต้อง
2. วิเคราะห์ตัวอย่างความเรียงแสดงความคิดเห็นต่อปัญหาน้ำเสียได้
3. แกะไขส่วนประกอบของความเรียงแสดงความคิดเห็นต่อปัญหาน้ำเสียได้
4. บอกประโยชน์ของการเขียนความเรียงแสดงความคิดเห็นต่อปัญหาน้ำเสียได้
5. เขียนความเรียงแสดงความคิดเห็นต่อปัญหาน้ำเสียได้

ระยะเวลาที่สอน

ใช้เวลาสอน 2 ชั่วโมง (ชั่วโมงละ 3 คาบ คาบละ 20 นาที)

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม

ขั้นวิจารณ์ (Criticizing)

1. ครูเปิดเทปให้นักเรียนฟังบุคคลพูดแสดงความคิดเห็นต่อปัญหาน้ำเสีย 2 ครั้ง
2. ครูให้นักเรียนศึกษา และทำความเข้าใจเกี่ยวกับแนวคิด การเรียบเรียง

ข้อมูล การใช้สำนวนภาษาและคำศัพท์

3. ครูให้นักเรียนวิจารณ์ความเรียงแสดงความคิดเห็นต่อปัญหาน้ำเสียที่ได้ฟัง

ทั้งในส่วนที่ดีและส่วนบกพร่องต่างๆ ครูเขียนสิ่งที่นักเรียนวิจารณ์บนกระดาน

ขั้นแก้ไข (Rewriting)

ครูให้นักเรียนช่วยกันแก้ไขส่วนบกพร่องต่างๆ ที่ปรากฏอยู่ในความเรียงจนเป็นที่พอใจของทุกคน ครูเขียนสิ่งที่ได้แก้ไขแล้วบนกระดาน

ขั้นก่อนเขียน (Prewriting)

1. ครูคิดภาพแม่น้ำจำนวน 2 ภาพ บนกระดาน ภาพที่หนึ่งเป็นภาพแม่น้ำที่มี ความใสสะอาด รื่นรมย์ ส่วนภาพที่สองเป็นภาพแม่น้ำที่มีแต่ความสกปรก เน่าเหม็น หรือแห้งขอด
2. ครูสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับความสำคัญของแม่น้ำ ครูเขียนสิ่งที่นักเรียนบอกบนกระดาน
3. ครูสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับสาเหตุที่ทำให้แม่น้ำสกปรก เน่าเหม็น หรือแม้แต่แม่น้ำแห้งขอด ตลอดจนแนวทางแก้ไขปัญหา ครูเขียนสิ่งที่นักเรียนบอกบนกระดาน
4. ครูให้นักเรียนที่มีประสบการณ์ที่เคยไปประสบปัญหาน้ำเสียเล่าให้เพื่อนๆ ฟัง โดยครูจะพยายามถามคำถามหรือสนทนาเพิ่มเติม เพื่อให้นักเรียนดึงเอาประสบการณ์เดิมที่มีอยู่ออกมา และเพื่อเป็นข้อมูลสำหรับเขียนความเรียงแสดงความคิดเห็น

ขั้นสื่อความหมาย (Communicating)

ครูให้นักเรียนแต่ละคนตั้งวัตถุประสงค์ของการเขียนความเรียงแสดงความคิดเห็น ต่อปัญหาน้ำเสีย โดยคำนึงถึงผู้อ่าน และวางแผนการเสนอความคิด

ขั้นเขียน (Writing)

นักเรียนเขียนความเรียงแสดงความคิดเห็นต่อปัญหาน้ำเสีย โคสอาศัยข้อมูลในขั้นวิจารณ์ ขั้นแก้ไข ขั้นก่อนเขียน และจากการวางแผนในขั้นสื่อความหมาย

ขั้นปรับปรุง (Revising)

นักเรียนที่เขียนความเรียงเสร็จเรียบร้อยแล้ว อ่านความเรียงของตนให้เพื่อนคน

หนึ่งคนใดในห้องฟัง เพื่อให้เพื่อนแสดงความคิดเห็นต่อความเรียงว่าสามารถตอบสนองวัตถุประสงค์ และสื่อความหมายได้ชัดเจนหรือไม่ ตลอดจนการใช้สำนวนภาษาเป็นอย่างไรบ้าง หากยังมีข้อบกพร่องอยู่ ครูให้นักเรียนนำไปแก้ไขอีกครั้ง

ขั้นประเมินผล (Evaluating)

นักเรียนส่งความเรียงแสดงความคิดเห็นต่อปัญหาน้ำเสียที่ปรับปรุงแก้ไขเสร็จเรียบร้อยจนเป็นที่พอใจแล้วให้ครูประเมินผล และแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติม

สื่อการสอน

1. เครื่องบันทึกเสียงและแถบบันทึกเสียงบุคคลพูดแสดงความคิดเห็นต่อปัญหาน้ำเสีย
2. ภาพแม่น้ำ จำนวน 2 ภาพ
ภาพที่หนึ่งเป็นภาพแม่น้ำที่มีความใสสะอาด ร่มรื่น
ภาพที่สองเป็นภาพแม่น้ำที่มีแต่ความสกปรก เน่าเหม็น หรือแห้งขอด

การประเมินผล

1. ความตั้งใจในการฟัง
2. การสนทนาและตอบคำถาม
3. การวิจารณ์และแสดงความคิดเห็น
4. ความเรียงแสดงความคิดเห็นต่อปัญหาน้ำเสียที่นักเรียนแต่ละคนเขียนส่งครู

แผนการสอนที่ 15
"สอนอย่างไรจึงจะดี"

ความคิดรวบยอด

การเขียนแสดงความคิดเห็นต่อการสอนภาษาไทย ทำให้ผู้เขียนรู้จักรวบรวมข้อมูล และเขียนแสดงความรู้สึก ความคิดเห็น และความต้องการได้อย่างมีเหตุผล

วัตถุประสงค์ หลังจากเรียนบทเรียนนี้แล้ว นักเรียนสามารถ

1. บอกลักษณะวิธีการเขียนความเรียงแสดงความคิดเห็นต่อการสอนภาษาไทย ได้อย่างถูกต้อง

2. วิเคราะห์ตัวอย่างความเรียงแสดงความคิดเห็นต่อการสอนภาษาไทยได้

3. แก้ไขข้อบกพร่องของความเรียงแสดงความคิดเห็นต่อการสอนภาษาไทยได้

4. บอกประโยชน์ของการเขียนความเรียงแสดงความคิดเห็นต่อการสอน

ภาษาไทย

5. เขียนความเรียงแสดงความคิดเห็นต่อการสอนภาษาไทยได้

ระยะเวลาที่สอน

ใช้เวลาสอน 2 ชั่วโมง (ชั่วโมงละ 3 คาบ คาบละ 20 นาที)

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม

ขั้นวิจารณ์ (Criticizing)

1. ครูเปิดเทปให้นักเรียนฟังบุคคลต่างๆ พูดแสดงความคิดเห็นต่อการสอนภาษาไทย

2. ครูแจกความเรียงแสดงความคิดเห็นต่อการสอนภาษาไทยของเด็กชาย สาโรจน์ บัวงาม ให้นักเรียนอ่าน พร้อมทั้งให้นักเรียนศึกษาและทำความเข้าใจเกี่ยวกับแนวคิด การเรียบเรียงข้อมูล การใช้สำนวนภาษาและคำศัพท์

3. ครูให้นักเรียนวิจารณ์ความเรียงแสดงความคิดเห็นต่อการสอนภาษาไทยของเด็กชายสาโรจน์ บัวงาม ทั้งในส่วนที่ดีและส่วนบกพร่องต่างๆ ครูเขียนสิ่งต่างๆ ที่นักเรียนวิจารณ์บนกระดาน

ขั้นแก้ไข (Rewriting)

ครูให้นักเรียนช่วยกันแก้ไขส่วนบกพร่องต่างๆ ที่ปรากฏอยู่ในความเรียงจนเป็นที่พอใจของทุกคน ครูเขียนสิ่งที่ได้แก้ไขแล้วบนกระดาน จากนั้นให้นักเรียนอ่านข้อความที่ได้แก้ไขแล้วอีกทีละหนึ่ง

ขั้นก่อนเขียน (Prewriting)

1. ครูสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาต่างๆ แล้วนำเข้าสู่การเขียนความเรียงแสดงความคิดเห็น หลังจากนั้นให้นักเรียนช่วยกันบอกประโยชน์ของการเขียนความเรียงแสดงความคิดเห็นต่อการสอนภาษาไทย

2. ครูให้นักเรียนอาสาสมัครจำนวน 5 คน พูดแสดงความคิดเห็นต่อการสอนภาษาไทยที่หน้าห้องเรียน ครูเขียนประเด็นสำคัญ ที่นักเรียนพูดบนกระดาน

3. ครูสนทนากับนักเรียนเพิ่มเติม เพื่อให้นักเรียนตั้งเอาประสบการณ์เดิมที่มีอยู่ออกมา และเพื่อให้นักเรียนได้สร้างแนวคิด ค้นหาข้อมูล เพื่อนำมาใช้ในการเขียนความเรียงแสดงความคิดเห็นต่อการสอนภาษาไทย

ขั้นสื่อความหมาย (Communicating)

นักเรียนตั้งวัตถุประสงค์ของการเขียนความเรียงแสดงความคิดเห็นต่อการสอนภาษาไทย สร้างโครงเรื่อง กำหนดเนื้อหา และวางแผนการเสนอความคิด

ขั้นเขียน (Writing)

นักเรียนเขียนความเรียงแสดงความคิดเห็นต่อการสอนภาษาไทย โดยอาศัยข้อมูลในขั้นวิจารณ์ ขั้นแก้ไข ขั้นก่อนเขียน และจากการวางแผนในขั้นสื่อความหมาย

ขั้นปรับปรุง (Revising)

นักเรียนที่เขียนความเรียงแสดงความคิดเห็นต่อการสอนภาษาไทยเสร็จเรียบร้อยแล้ว อ่านความเรียงนั้นให้เพื่อนคนหนึ่งคนใดในห้องที่เขียนเสร็จเรียบร้อยแล้ว เซ่นกันฟัง เพื่อให้เพื่อนได้แสดงความคิดเห็นต่อความเรียงว่าสามารถตอบสนองวัตถุประสงค์ และสื่อความหมายได้ชัดเจนหรือไม่ ตลอดจนการใช้สำนวนภาษาเป็นอย่างไรบ้าง หากยังมีข้อบกพร่องอยู่ ครูให้นักเรียนนำไปแก้ไขอีกครั้ง

ขั้นประเมินผล (Evaluating)

นักเรียนส่งความเรียงแสดงความคิดเห็นต่อการสอนภาษาไทยที่ปรับปรุงแก้ไขเสร็จเรียบร้อยแล้วเป็นที่พอใจแล้วให้ครูประเมินผล และแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติม

สื่อการสอน

1. เครื่องบันทึกเสียงและแถบบันทึกเสียงบุคคลต่างๆ เพื่อแสดงความคิดเห็นต่อการสอนภาษาไทย
2. แผนภูมิความเรียงแสดงความคิดเห็นต่อการสอนภาษาไทยของเด็กชาย สำโรจน์ บัวงาม

การประเมินผล

1. ความตั้งใจในการฟัง
2. ความตั้งใจในการอ่าน
3. การสนทนาและตอบคำถาม
4. การวิจารณ์และแสดงความคิดเห็น
5. ความเรียงแสดงความคิดเห็นต่อการสอนภาษาไทยที่นักเรียนแต่ละคนเขียน

สังคร

ความเรียงแสดงความคิดเห็น

สอนภาษาไทยอย่างไรจึงจะดี

ภาษาไทยจัดเป็นภาษาที่เก่าแก่และมีประวัติอันยาวนานภาษาหนึ่ง นอกจากนี้ภาษาไทยยังเป็นภาษาประจำชาติของประเทศไทย ซึ่งคนไทยทุกคนควรภาคภูมิใจและอนุรักษ์ภาษาไทยไว้ตลอดไป เพราะภาษาไทยของเรานั้นแสดงถึงควมมีวัฒนธรรมอันสูงส่ง และแสดงถึงความเป็นชาติ การสอนภาษาไทยจึงเป็นสิ่งจำเป็น ซึ่งการสอนภาษาไทยในปัจจุบันมีทั้งข้อดี ข้อเสีย และข้อควรปรับปรุงดังนี้

ข้อดีของการสอนภาษาไทยในปัจจุบัน คือ หนังสือบางเล่มทันสมัยทันสมัยขึ้น ครูผู้สอนมีความเชี่ยวชาญในการสอนมากขึ้น มีวิธีการสอนหรือเทคนิคต่างๆ ที่จะทำให้นักเรียนเข้าใจบทเรียนได้เร็วและนาน กิจกรรมบางอย่างช่วยให้นักเรียนมีความคิดริเริ่มมากขึ้น

ข้อเสียของการสอนภาษาไทยในปัจจุบัน คือ หนังสือบางเล่มยังไม่ทันสมัย ใช้กระดาษที่ไม่มีคุณภาพ ครูผู้สอนบางกลุ่มยังไม่มีความเชี่ยวชาญในการสอน ในการเรียนการสอนแต่ละครั้ง ครูผู้สอนบางคนพยายามสอนเนื้อหามากเกินไป ทำให้นักเรียนรู้สึกเครียดและรู้สึกไม่ชอบวิชาภาษาไทย และที่สำคัญที่สุดคือ ครูผู้สอนบางคนไม่มีใจรักในการสอนวิชาภาษาไทย จึงทำให้บรรยากาศของการสอนน่าเบื่อ

ข้อควรปรับปรุงแก้ไขในการสอน คือ ควรเปลี่ยนค่านิยมใหม่ให้กับผู้ที่ประกอบอาชีพครู รัฐบาลควรเลือกสรรผู้ที่มีใจรักการเป็นครู รักการสอน รักนักเรียน มาเป็นครู เพราะขณะนี้ส่วนใหญ่ผู้ที่เป็นครูมักเป็นคนไม่รักวิชาชีพครู ที่เป็นครูเพราะไม่มีสติปัญญาพอที่จะเรียนในด้านอื่น เพื่ออนาคตของชาติ จึงควรมีครูที่มีคุณภาพ มีความเชี่ยวชาญในการสอน นอกจากนี้ในการสอนแต่ละครั้งก็ไม่ควรสอนเนื้อหามากเกินไป ควรทำให้นักเรียนสนใจและสนุกเมื่อได้เรียนภาษาไทย ซึ่งมีผลทำให้นักเรียนรักภาษาไทยและมีความรู้เกี่ยวกับภาษาไทยเป็นอย่างดี ตลอดจนกระทรวงศึกษาธิการก็ควรปรับปรุงหนังสือเรียนให้ทันสมัยและมีมาตรฐานมากขึ้น แต่ก็ไม่ควรจะยากจนเกินระดับสติปัญญาของวัยนักเรียน

ภาคผนวก ง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. หัวข้องานเขียนเพื่อประเมินความสามารถทางการเขียนความเรียงภาษาไทย
2. เกณฑ์การให้คะแนนความสามารถทางการเขียนความเรียงภาษาไทย

เกณฑ์การให้คะแนนความสามารถทางการเขียนความเรียงภาษาไทย

องค์ประกอบ	คะแนน	ระดับความสามารถ	เกณฑ์
เนื้อหา	5	ดีมาก	มีความรู้ในเรื่องที่เขียนดีมาก สามารถเขียนได้ใจความและมีสาระน่าสนใจดีมาก ตลอดจนมีความสัมพันธ์กับหัวข้อเรื่องที่กำหนดให้เป็นอย่างดี
	4	ดี	มีความรู้ในเรื่องที่เขียนดี สามารถเขียนได้ใจความและมีสาระน่าสนใจ มีความสัมพันธ์กับหัวข้อเรื่องที่กำหนดให้
	3	ปานกลาง	มีความรู้ในเรื่องที่เขียนพอสมควร สามารถเขียนได้ใจความและมีสาระเพียงพอ เนื้อหาส่วนใหญ่สัมพันธ์กับหัวข้อเรื่องที่กำหนดให้ แต่ขาดรายละเอียดในบางส่วน
	2	อ่อน	มีความรู้ในเรื่องที่เขียนน้อย เขียนได้สาระน้อยและไม่น่าสนใจ ไม่สามารถขยายใจความเกี่ยวกับหัวข้อเรื่องได้ชัดเจน
	1	อ่อนมาก	มีความรู้ในเรื่องที่เขียนน้อยมาก เขียนไม่มีสาระและไม่ได้ใจความเป็นส่วนมาก เขียนได้ไม่ตรงประเด็น

องค์ประกอบ	คะแนน	ระดับความสามารถ	เกณฑ์
การเรียบ เรียงเรื่อง ราว	5	ดีมาก	สามารถลำดับความคิด ความรู้ได้อย่างต่อเนื่องและสมเหตุสมผลดีมาก สามารถเขียนแสดงความคิดได้ชัดเจนดีมาก มีเหตุผลมาสนับสนุนใจความสำคัญอย่างเด่นชัด
	4	ดี	สามารถลำดับความคิด ความรู้ได้อย่างต่อเนื่องและสมเหตุสมผลดี สามารถเขียนแสดงความคิดได้ชัดเจนดี มีเหตุผลหรือรายละเอียดเอื้อมาสนับสนุนใจความสำคัญเป็นอย่างดี
	3	ปานกลาง	การลำดับความคิด ความรู้ยังต่อเนื่องพอสมควร สามารถจับใจความสำคัญได้ แต่รายละเอียดสนับสนุนใจความสำคัญมีน้อย
	2	อ่อน	การลำดับความคิดค่อนข้างสับสนหรือไม่ต่อเนื่องเป็นส่วนมาก ขาดการลำดับความคิดอย่างสมเหตุสมผล การขยายใจความสำคัญมีไม่มากเท่าที่ควร
	1	อ่อนมาก	การลำดับความคิดยังสับสนมาก และเขียนไม่รู้เรื่อง ขาดการลำดับความคิดอย่างสม

องค์ประกอบ	คะแนน	ระดับความสามารถ	เกณฑ์
			เหตุสมผล และขาดรายละเอียดมาสนับสนุน ใจความสำคัญ
การใช้ภาษา	5	ดีมาก	สามารถใช้ถ้อยคำสำนวนภาษาได้นำสนใจ ดีมาก ใช้สำนวนและคำได้ถูกต้องและเหมาะสม ดีมาก การเรียบเรียงประโยคถูกต้องตาม หลักภาษา
	4	ดี	สามารถใช้ถ้อยคำสำนวนภาษาได้นำสนใจดี ใช้สำนวนและคำได้ถูกต้องและเหมาะสมดี การเรียบเรียงประโยคถูกต้องตามหลักภาษา
	3	ปานกลาง	สามารถใช้ถ้อยคำสำนวนได้ตามความต้องการ— การ ในบางครั้งใช้คำศัพท์และสำนวนไม่ถูก ต้อง แต่ยังสื่อความหมายได้ สามารถใช้ รูปประโยคได้ถูกต้อง แต่เป็นประโยคแบบ ง่าย ๆ มีข้อบกพร่องในเรื่องการใช้ถ้อยคำ สำนวนภาษาบ้างเล็กน้อย
	2	อ่อน	มีความรู้ในการใช้คำศัพท์ในวงจำกัด ใช้ถ้อย คำสำนวนและคำศัพท์มีคตินมาก ทำให้มีความ

องค์ประกอบ	คะแนน	ระดับความสามารถ	เกณฑ์
	1	อ่อนมาก	<p>หมายสับสนและคลุมเครือในบางครั้ง พบข้อบกพร่องมากในเรื่องโครงสร้าง และรูปประโยค แต่ยังสามารถจับใจความได้บ้าง</p> <p>มีความรู้ในเรื่องการใช้คำศัพท์ และสำนวนภาษาน้อยมาก มีการใช้ถ้อยคำสำนวนผิดมาก จนบางครั้งสื่อสารไม่ได้ มีข้อบกพร่องในเรื่องรูปประโยค จนไม่สามารถจับใจความได้</p>
กลไกการเขียน	5	ดีมาก	<p>มีความรู้และความสามารถในเรื่องกฎเกณฑ์การเขียนดีมาก สามารถใช้เครื่องหมายวรรคตอนได้ดีและถูกต้อง</p>
	4	ดี	<p>มีความรู้และความสามารถในเรื่องกฎเกณฑ์การเขียนดี สามารถใช้เครื่องหมายวรรคตอนได้ดีและถูกต้อง มีข้อบกพร่องเพียงเล็กน้อย</p>
	3	ปานกลาง	<p>มีความรู้และความสามารถในเรื่องกฎเกณฑ์การเขียนพอสมควร ใช้เครื่องหมายวรรค</p>

องค์ประกอบ	คะแนน	ระดับความสามารถ	เกณฑ์
	2	อ่อน	<p>ตอนบ้างเป็นบางครั้ง แต่ไม่ทำให้ความหมายเปลี่ยนไป</p> <p>มีความรู้และความสามารถในเรื่องกฎเกณฑ์ การเขียนในวงจำกัด มีข้อบกพร่องในเรื่องการใช้เครื่องหมายวรรคตอนมาก แต่จับใจความได้พอสมควร</p>
	1	อ่อนมาก	<p>มีความรู้และความสามารถในเรื่องกฎเกณฑ์ การเขียนน้อยมาก พบแต่ข้อบกพร่องในเรื่องการใช้เครื่องหมายวรรคตอน</p>

ภาคผนวก จ

แบบสำรวจความคิดเห็นของนักเรียน

แบบสำรวจความคิดเห็นของนักเรียน

ชื่อ.....นามสกุล.....

กลุ่มทดลองกลุ่มที่.....

คำชี้แจง ข้อคำถามแต่ละข้อต่อไปนี้นำตรงกับความรู้สึกและความคิดเห็นของนักเรียนอย่างไร
ให้นักเรียนเขียนเครื่องหมาย ✓ ตรงกับช่องที่นักเรียนรู้สึก

รายการ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	เฉยๆ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
1. การได้รวบรวมความคิดและค้นคว้า ข้อมูลจากกิจกรรมต่างๆ ทำให้ ข้าพเจ้ามีข้อมูลสำหรับเขียนความ เรียง					
2. ข้าพเจ้ามีความมั่นใจในการเขียน มากขึ้นหลังจากได้รับคำแนะนำจาก ครูผู้สอน					
3. ข้าพเจ้าเขียนได้ชัดเจนเมื่อรู้ขั้นตอน การเขียนความเรียงที่ชัดเจน					
4. ข้าพเจ้าชอบขั้นตอนการสอนเขียน ความเรียง					

รายการ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	เฉยๆ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
5. ข้าพเจ้ามีความเชื่อมั่นมากจนเมื่อได้ ทำงานกับเพื่อน					
6. ข้าพเจ้าทราบจุดบกพร่องของตนเอง จากการแสดงความคิดเห็นของเพื่อน และครู					
7. ผลของความเรียงของข้าพเจ้าดีขึ้น เนื่องจากการแก้ไขตามคำแนะนำ ของเพื่อนๆ และครู					
8. ข้าพเจ้ามีทักษะการเขียนดีขึ้น					
9. ข้าพเจ้ามีความสนใจและมีความมั่น ใจมากขึ้น					
10. ข้าพเจ้าชอบการเขียนมากขึ้น					

ภาคผนวก จ

รายละเอียดและตัวอย่างการคำนวณ

ตารางที่ 14 คะแนนทักษะการเขียนก่อนการเรียนของนักเรียนที่มีความสามารถทางการเรียนกลุ่มทักษะภาษาไทยระดับสูงระหว่างกลุ่มที่เรียนแบบเน้นกระบวนการ (กลุ่มที่ 1) กับกลุ่มที่เรียนแบบวิจารณ์งานเขียน (กลุ่มที่ 2)

ลำดับที่	คะแนนทักษะการเขียน		ผลต่างของคะแนน (D)	ผลต่างของคะแนนกำลังสอง (D ²)
	กลุ่มที่ 1	กลุ่มที่ 2		
1	12.4	14.2	-1.8	3.24
2	13.7	12.4	1.3	1.69
3	13.6	14.2	-0.6	0.36
4	15.4	12.4	3	9
5	14.2	13.4	0.8	0.64
6	13.4	12.4	1	1
7	15.2	13	2.2	4.84
8	14.8	12.4	2.4	5.76
9	15.7	16.2	-0.5	0.25
10	13.5	12	1.5	2.25
11	14.2	13.6	0.6	0.36
12	13.4	14.4	-1	1
13	13.6	13	0.6	0.36
14	12.4	12.4	0	0
15	14.2	13.2	1	1
รวม			10.5	31.75

ทดสอบความมีนัยสำคัญของความแตกต่างค่ามัธยฐานเลขคณิตของคะแนนทักษะการเขียนก่อนการเขียนของนักเรียนที่มีความสามารถทางการเรียนกลุ่มทักษะภาษาไทยระดับสูงระหว่างกลุ่มที่เรียนแบบเน้นกระบวนการ (กลุ่มที่ 1) กับกลุ่มที่เรียนแบบวิจารณ์งานเขียน (กลุ่มที่ 2) โดยการทดสอบค่าที่ (t - test) ดังนี้

$$t = \frac{\Sigma D}{\sqrt{\frac{n \Sigma D^2 - (\Sigma D)^2}{n - 1}}}$$

$$t = \frac{10.5}{\sqrt{\frac{15 \times 31.75 - (10.5)^2}{15 - 1}}}$$

$$= \frac{10.5}{5.11}$$

$$= 2.02$$

ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05 df = 14 มีค่าเท่ากับ 2.145 ค่า t ที่คำนวณได้เท่ากับ 2.02 < 2.145 แสดงว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะการเขียนของนักเรียนที่มีความสามารถทางการเรียนกลุ่มทักษะภาษาไทยระดับสูงระหว่างกลุ่มที่เรียนแบบเน้นกระบวนการกับกลุ่มที่เรียนแบบวิจารณ์งานเขียนไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05

ตารางที่ 15 คะแนนทักษะการเขียนก่อนการเรียนของนักเรียนที่มีความสามารถทางการเรียนกลุ่มทักษะภาษาไทยระดับกลางระหว่างกลุ่มที่เรียนแบบเน้นกระบวนการ (กลุ่มที่ 1) กับกลุ่มที่เรียนแบบวิจารณ์งานเขียน (กลุ่มที่ 2)

ลำดับที่	คะแนนทักษะการเขียน		ผลต่างของคะแนน (D)	ผลต่างของคะแนนกำลังสอง (D ²)
	กลุ่มที่ 1	กลุ่มที่ 2		
1	13	13.8	-0.8	0.64
2	13.1	12.6	0.5	0.25
3	13.7	11.8	1.9	3.61
4	12	10.8	1.2	1.44
5	11.4	12.8	-1.4	1.96
6	13.8	12.2	1.6	2.56
7	12.4	16	-3.6	12.96
8	13.6	13.8	-0.2	0.04
9	15	12.4	2.6	6.76
10	14.4	11.6	2.8	7.84
11	12.3	11.4	0.9	0.81
12	13.4	12.4	1	1
13	13.1	12.6	0.5	0.25
รวม			7	40.12

ทดสอบความมีนัยสำคัญของความแตกต่างค่ามัธยฐานเลขคณิตของคะแนนทักษะการเขียนก่อนการเรียนของนักเรียนที่มีความสามารถทางการเรียนกลุ่มทักษะภาษาไทยระดับกลางระหว่างกลุ่มที่เรียนแบบเน้นกระบวนการ (กลุ่มที่ 1) กับกลุ่มที่เรียนแบบวิจารณ์งานเขียน (กลุ่มที่ 2) โดยการทดสอบค่าที (t - test) ดังนี้

$$\begin{aligned}
 t &= \frac{\Sigma D}{\sqrt{\frac{n\Sigma D^2 - (\Sigma D)^2}{n-1}}} \\
 &= \frac{7}{\sqrt{\frac{13 \times 40.12 - (7)^2}{13-1}}} \\
 &= \frac{7}{6.28} \\
 &= 1.11
 \end{aligned}$$

ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05 df = 12 มีค่าเท่ากับ 2.179 ค่า t ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 1.11 < 2.179 แสดงว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะการเขียนของนักเรียนที่มีความสามารถทางการเรียนกลุ่มทักษะภาษาไทยระดับกลางระหว่างกลุ่มที่เรียนแบบเน้นกระบวนการกับกลุ่มที่เรียนแบบวิจารณ์งานเขียนไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05

ตารางที่ 16 คะแนนทักษะการเขียนก่อนการเรียนของนักเรียนที่มีความสามารถทางการ
เรียนกลุ่มทักษะภาษาไทยระดับต่ำกว่าระหว่างกลุ่มที่เรียนแบบเน้นกระบวนการ
(กลุ่มที่ 1) กับกลุ่มที่เรียนแบบวิจารณ์งานเขียน (กลุ่มที่ 2)

ลำดับที่	คะแนนทักษะการเขียน		ผลต่างของคะแนน (D)	ผลต่างของคะแนนกำลังสอง (D ²)
	กลุ่มที่ 1	กลุ่มที่ 2		
1	11.7	12.6	-0.9	0.81
2	11.5	10	1.5	2.25
3	12	11	1	1
4	10	12	-2	4
5	10	8	2	4
6	11	8	3	9
7	14	13	1	1
8	14	13	1	1
9	14	12	2	4
10	12	12	0	0
11	8	8	0	0
12	11	12	-1	1
รวม			7.6	28.06

ทดสอบความมีนัยสำคัญของความแตกต่างค่ามัธยฐานเลขคณิตของคะแนนทักษะการเขียนก่อนการเรียนของนักเรียนที่มีความสามารถทางการเรียนกลุ่มทักษะภาษาไทยระดับต่ำระหว่างกลุ่มที่เรียนแบบเน้นกระบวนการ (กลุ่มที่ 1) กับกลุ่มที่เรียนแบบวิจารณ์งานเขียน (กลุ่มที่ 2) โดยการทดสอบค่าที (t - test) ดังนี้

$$\begin{aligned}
 t &= \frac{\Sigma D}{\sqrt{\frac{n \Sigma D^2 - (\Sigma D)^2}{n - 1}}} \\
 &= \frac{7.6}{\sqrt{\frac{12 \times 28.06 - (7.6)^2}{12 - 1}}} \\
 &= \frac{7.6}{5.04} \\
 &= 1.51
 \end{aligned}$$

ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05 df = 11 มีค่าเท่ากับ 2.201 ค่า t ที่คำนวณได้เท่ากับ 1.51 < 2.201 แสดงว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะการเขียนของนักเรียนที่มีความสามารถทางการเรียนกลุ่มทักษะภาษาไทยระดับต่ำระหว่างกลุ่มที่เรียนแบบเน้นกระบวนการกับกลุ่มที่เรียนแบบวิจารณ์งานเขียนไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05

ตารางที่ 17 คะแนนทักษะการเขียนหลังการเรียนของนักเรียนที่มีความสามารถทางการ
เรียนกลุ่มทักษะภาษาไทยระดับสูงระหว่างกลุ่มที่เรียนแบบเน้นกระบวนการ
(กลุ่มที่ 1) กับกลุ่มที่เรียนแบบวิจารณ์งานเขียน (กลุ่มที่ 2)

ลำดับที่	คะแนนทักษะการเขียน		ผลต่างของคะแนน (D)	ผลต่างของคะแนนกำลังสอง (D ²)
	กลุ่มที่ 1	กลุ่มที่ 2		
1	14.2	15	-0.8	0.64
2	14.2	15	-0.8	0.64
3	15.1	13.8	1.3	1.69
4	16.1	13	3.1	9.61
5	14.4	16	-1.6	2.56
6	14.2	14.2	0	0
7	14.8	14.6	0.2	0.04
8	15.8	13.8	2	4
9	15.8	16.6	-0.8	0.64
10	14.4	13.6	0.8	0.64
11	16	15.4	0.6	0.36
12	14.7	14.4	0.3	0.09
13	13.8	14.4	-0.6	0.36
14	13.5	16.2	-2.7	7.29
15	14.2	13	1.2	1.44
รวม			2.2	30.0

ทดสอบความมีนัยสำคัญของความแตกต่างค่ามัธยัมเลขคณิตของคะแนนทักษะการเขียนหลังการเรียนของนักเรียนที่มีความสามารถทางการเรียนกลุ่มทักษะภาษาไทยระดับสูงระหว่างกลุ่มที่เรียนแบบเน้นกระบวนการ (กลุ่มที่ 1) กับกลุ่มที่เรียนแบบวิจารณ์งานเขียน (กลุ่มที่ 2) โดยการทดสอบค่าที (t - test) ดังนี้

$$t = \frac{\Sigma D}{\sqrt{\frac{n \Sigma D^2 - (\Sigma D)^2}{n - 1}}}$$

$$t = \frac{2.2}{\sqrt{\frac{15 \times 30.0 - (2.2)^2}{15 - 1}}}$$

$$= \frac{2.2}{5.64}$$

$$= 0.39$$

ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05 df = 14 มีค่าเท่ากับ 2.145 ค่า t ที่คำนวณได้เท่ากับ 0.39 < 2.145 แสดงว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะการเขียนของนักเรียนที่มีความสามารถทางการเรียนกลุ่มทักษะภาษาไทยระดับสูงระหว่างกลุ่มที่เรียนแบบเน้นกระบวนการกับกลุ่มที่เรียนแบบวิจารณ์งานเขียนไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05

ตารางที่ 18 คะแนนทักษะการเขียนหลังการเรียนของนักเรียนที่มีความสามารถทางการ
เรียนกลุ่มทักษะภาษาไทยระดับกลางระหว่างกลุ่มที่เรียนแบบเน้นกระบวนการ
(กลุ่มที่ 1) กับกลุ่มที่เรียนแบบวิจารณ์งานเขียน (กลุ่มที่ 2)

ลำดับที่	คะแนนทักษะการเขียน		ผลต่างของคะแนน (D)	ผลต่างของคะแนนกำลังสอง (D ²)
	กลุ่มที่ 1	กลุ่มที่ 2		
1	12.8	15.2	-2.4	5.76
2	15.5	12	3.5	12.25
3	14.8	13.4	1.4	1.96
4	12.8	11	1.8	3.24
5	12.9	13.8	-0.9	0.81
6	14	13	1	1
7	12.6	16.8	-4.2	17.64
8	13.2	15.4	-2.2	4.84
9	14	13.2	0.8	0.64
10	14.3	13	1.3	1.69
11	13.4	14.8	-1.4	1.96
12	14.1	13.8	0.3	0.09
13	15.5	12	3.5	12.25
รวม			2.5	64.13

ทดสอบความมีนัยสำคัญของความแตกต่างค่ามัธยฐานเลขคณิตของคะแนนทักษะการเขียนหลังการเรียนของนักเรียนที่มีความสามารถทางการเรียนกลุ่มทักษะภาษาไทยระดับกลางระหว่างกลุ่มที่เรียนแบบเน้นกระบวนการ (กลุ่มที่ 1) กับกลุ่มที่เรียนแบบวิจารณ์งานเขียน (กลุ่มที่ 2) โดยทดสอบค่าที (t - test) ดังนี้

$$t = \frac{\Sigma D}{\sqrt{\frac{n \Sigma D^2 - (\Sigma D)^2}{n - 1}}}$$

$$t = \frac{2.5}{\sqrt{\frac{13 \times 64.13 - (2.5)^2}{13 - 1}}}$$

$$= \frac{2.5}{8.30}$$

$$= 0.30$$

ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05 df = 12 มีค่าเท่ากับ 2.179 ค่า t ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 0.30 < 2.179 แสดงว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะการเขียนของนักเรียนที่มีความสามารถทางการเรียนกลุ่มทักษะภาษาไทยระดับกลางระหว่างกลุ่มที่เรียนแบบเน้นกระบวนการกับกลุ่มที่เรียนแบบวิจารณ์งานเขียนไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05

ตารางที่ 19 คะแนนทักษะการเขียนหลังการเรียนของนักเรียนที่มีความสามารถทางการเรียนกลุ่มทักษะภาษาไทยระดับตำาระหว่างกลุ่มที่เรียนแบบเน้นกระบวนการ (กลุ่มที่ 1) กับกลุ่มที่เรียนแบบวิจารณ์งานเขียน กลุ่มที่ 2)

ลำดับที่	คะแนนทักษะการเขียน		ผลต่างของคะแนน (D)	ผลต่างของคะแนนกำลังสอง (D ²)
	กลุ่มที่ 1	กลุ่มที่ 2		
1	11.7	14.2	-2.5	6.25
2	12.5	12.8	-0.3	0.09
3	13.1	11.6	1.5	2.25
4	12.5	13	-0.5	0.25
5	12.5	12	0.5	0.25
6	12.5	8	4.5	20.25
7	12	16	-4	16
8	16	16	0	0
9	16	16	0	0
10	11	12	-1	1
11	12	11	1	1
12	12	11	1	1
รวม			0.2	48.34

ทดสอบความมีนัยสำคัญของความแตกต่างค่ามัธยฐานเลขคณิตของคะแนนทักษะการเขียนหลังการเรียนของนักเรียนที่มีความสามารถทางการเรียนกลุ่มทักษะภาษาไทยระดับต่ำระหว่างกลุ่มที่เรียนแบบเน้นกระบวนการ (กลุ่มที่ 1) กับกลุ่มที่เรียนแบบวิจารณ์งานเขียน โดยการใช้การทดสอบค่าที (t - test) ดังนี้

$$t = \frac{\Sigma D}{\sqrt{\frac{n \Sigma D^2 - (\Sigma D)^2}{n - 1}}}$$

$$t = \frac{0.2}{\sqrt{\frac{12 \times 48.34 - (0.2)^2}{12 - 1}}}$$

$$= \frac{0.2}{7.26}$$

$$= 0.03$$

ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05 df = 11 มีค่าเท่ากับ 2.201 ค่า t ที่คำนวณได้เท่ากับ 0.03 < 2.201 แสดงว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะการเขียนของนักเรียนที่มีความสามารถทางการเรียนกลุ่มทักษะภาษาไทยระดับต่ำระหว่างกลุ่มที่เรียนแบบเน้นกระบวนการกับกลุ่มที่เรียนแบบวิจารณ์งานเขียนไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05

ตารางที่ 20 คะแนนทักษะการเขียนด้านเนื้อหา ก่อนและหลังการเรียนของนักเรียนกลุ่มที่
เขียนแบบเน้นกระบวนการ

ลำดับที่	คะแนนทักษะการเขียน		ผลต่างของคะแนน (D)	ผลต่างของคะแนนกำลังสอง (D ²)
	ก่อนการเรียน	หลังการเรียน		
1	3	3.6	0.6	0.36
2	3.5	3.4	-0.1	0.01
3	3.4	3.7	0.3	0.09
4	4	4	0	0
5	3.3	3.7	0.4	0.16
6	3.4	3.6	0.2	0.04
7	4.2	4	-0.2	0.04
8	3.9	4	-0.1	0.01
9	4.1	4.1	0	0
10	3.5	3.5	0	0
11	3.8	4.1	0.3	0.09
12	3.4	3.7	0.3	0.09
13	3	3.5	0.5	0.25
14	3	3.3	0.3	0.09
15	3.5	3.6	0.1	0.01
16	3.6	2.9	-0.7	0.49
17	3.6	3.8	0.2	0.04
18	3.5	3.7	0.2	0.04

ตารางที่ 20 ตาราง (ต่อ)

ลำดับที่	คะแนนทักษะการเขียน		ผลต่างของคะแนน (D)	ผลต่างของคะแนนกำลังสอง (D ²)
	ก่อนการเขียน	หลังการเขียน		
19	3.3	2.9	-0.4	0.16
20	2.6	3.4	0.8	0.64
21	3.5	3.6	0.1	0.01
22	3.2	3.2	0	0
23	3.6	2.9	-0.7	0.49
24	3.4	3.5	0.1	0.01
25	3.6	3.7	0.1	0.01
26	3.1	3.4	0.3	0.09
27	3.2	3.8	0.6	0.36
28	3.6	3.8	0.2	0.04
29	2.9	2.9	0	0
30	2.8	3	0.2	0.04
31	3	3.5	0.5	0.25
32	2.5	3.5	1	1
33	3	3	0	0
34	3	3.5	0.5	0.25
35	4	3	-1	1
36	4	4	0	0
37	4	4	0	0

ตารางที่ 20 ตาราง (ต่อ)

ลำดับที่	คะแนนทักษะการเขียน		ผลต่างของคะแนน (D)	ผลต่างของคะแนนกำลังสอง (D ²)
	ก่อนการเขียน	หลังการเขียน		
38	3	2	-1	1
39	2	3	1	1
40	2	3	1	1
			D = 5.6	D ² = 9.16

ทดสอบความมีนัยสำคัญของความแตกต่างค่ามัธยฐานเลขคณิตของคะแนนทักษะการเขียนด้านเนื้อหา ก่อนและหลังการเขียนของนักเรียนกลุ่มที่เรียนแบบเน้นกระบวนการ โดยการทดสอบค่าที (t - test) ดังนี้

$$t = \frac{\Sigma D}{\sqrt{\frac{n \Sigma D^2 - (\Sigma D)^2}{n - 1}}}$$

$$= \frac{5.6}{\sqrt{\frac{40 \times 9.16 - (5.6)^2}{40 - 1}}}$$

$$= \frac{5.6}{2.93}$$

$$= 1.91$$

ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05 df = 39 มีค่าเท่ากับ 1.685 ค่า t ที่คำนวณได้
เท่ากับ 1.91 > 1.685 แสดงว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะการเขียนด้านเนื้อหาของ
นักเรียนที่เรียนแบบเน้นกระบวนการสูงกว่าก่อนการเรียน ที่ระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 21 คะแนนทักษะการเขียนด้านการเรียบเรียงเรื่องราวก่อนและหลังการเรียน
ของนักเรียนกลุ่มที่เรียนแบบเน้นกระบวนการ

ลำดับที่	คะแนนทักษะการเขียน		ผลต่างของคะแนน (D)	ผลต่างของคะแนนกำลังสอง (D ²)
	ก่อนการเขียน	หลังการเขียน		
1	3	3.6	0.6	0.36
2	3.6	3.9	0.3	0.09
3	3.4	4	0.6	0.36
4	3.9	4.4	0.5	0.25
5	3.4	3.8	0.4	0.16
6	3.2	3.6	0.4	0.16
7	4.2	3.8	-0.4	0.16
8	4	3.9	-0.1	0.01
9	4.1	3.8	-0.3	0.09
10	3.6	3.9	0.3	0.09
11	3.6	4	0.4	0.16
12	3.6	3.7	0.1	0.01
13	3.4	3.3	-0.1	0.01
14	3.2	3.6	0.4	0.16
15	3.8	3.2	-0.6	0.36
16	3.5	3.4	-0.1	0.01
17	3.5	4	0.5	0.25
18	3.6	3.7	0.1	0.01

ตารางที่ 21 ตาราง (ต่อ)

ลำดับที่	คะแนนทักษะการเขียน		ผลต่างของคะแนน (D)	ผลต่างของคะแนนกำลังสอง (D ²)
	ก่อนการเขียน	หลังการเขียน		
19	2.8	3.3	0.5	0.25
20	2.9	3.3	0.4	0.16
21	3.5	3.4	-0.1	0.01
22	3.1	3.2	0.1	0.01
23	3.2	3.4	0.2	0.04
24	3.8	3.4	-0.4	0.16
25	4	3.6	-0.4	0.16
26	3.1	3.4	0.3	0.09
27	3.4	3.6	0.2	0.04
28	3.5	4	0.5	0.25
29	3	2.8	-0.2	0.04
30	2.9	3.1	0.2	0.04
31	3	3.2	0.2	0.04
32	3	3	0	0
33	2.5	3.5	1	1
34	3	3	0	0
35	3	3	0	0
36	3	4	1	1
37	3	4	1	1

ตารางที่ 21 ตาราง (ต่อ)

ลำดับที่	คะแนนทักษะการเขียน		ผลต่างของคะแนน (D)	ผลต่างของคะแนนกำลังสอง (D ²)
	ก่อนการเขียน	หลังการเขียน		
38	3	3	0	0
39	2	3	1	1
40	3	3	0	0
			D = 11.2	D ² = 7.99

ทดสอบความมีนัยสำคัญของความแตกต่างค่ามัธยฐานเลขคณิตของคะแนนทักษะการเขียนด้านเนื้อหา ก่อนและหลังการเขียนของนักเรียนกลุ่มที่เรียนแบบเน้นกระบวนการ โดยการทดสอบค่าที (t - test) ดังนี้

$$t = \frac{\Sigma D}{\sqrt{\frac{n \Sigma D^2 - (\Sigma D)^2}{n - 1}}}$$

$$= \frac{11.2}{\sqrt{\frac{40 \times 7.99 - (11.2)^2}{40 - 1}}}$$

$$= \frac{11.2}{2.23}$$

$$= 5.02$$

ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05 $df = 39$ มีค่าเท่ากับ 1.685 ค่า t ที่คำนวณได้เท่ากับ $5.02 > 1.685$ แสดงว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะการเขียนด้านการเรียบเรียงเรื่องราวของนักเรียนที่เรียนแบบเน้นกระบวนการสูงกว่าก่อนการเรียน ที่ระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติ .05

ตารางที่ 22 คะแนนทักษะการเขียนด้านการใช้ภาษาก่อนและหลังการเรียนของนักเรียน
กลุ่มที่เรียนแบบเน้นกระบวนการ

ลำดับที่	คะแนนทักษะการเขียน		ผลต่างของคะแนน (D)	ผลต่างของคะแนนกำลังสอง (D ²)
	ก่อนการเรียน	หลังการเรียน		
1	3.6	3.5	-0.1	0.01
2	3.4	3.5	0.1	0.01
3	3.5	3.8	0.3	0.09
4	4	4	0	0
5	3.6	3.4	-0.2	0.04
6	3.4	3.8	0.4	0.16
7	3.6	3.6	0	0
8	3.4	3.9	0.5	0.25
9	3.8	4.1	0.3	0.09
10	3	3.7	0.7	0.49
11	3.4	4.3	0.9	0.81
12	3.1	3.8	0.7	0.49
13	3.6	3.7	0.1	0.01
14	3	3.4	0.4	0.16
15	3.7	3.9	0.2	0.04
16	3.2	3.5	0.3	0.09
17	2.9	3.9	1	1
18	3.3	3.6	0.3	0.09

ตารางที่ 22 ตาราง (ต่อ)

ลำดับที่	คะแนนทักษะการเขียน		ผลต่างของคะแนน (D)	ผลต่างของคะแนนกำลังสอง (D ²)
	ก่อนการเขียน	หลังการเขียน		
19	3.2	3.2	0	0
20	3	3.2	0.2	0.04
21	3.5	3.7	0.2	0.04
22	3.3	3.2	-0.1	0.01
23	3.4	3.5	0.1	0.01
24	4.1	3.8	-0.3	0.09
25	3.6	3.6	0	0
26	3.1	3.3	0.2	0.04
27	3.5	3.7	0.2	0.04
28	2.9	3.9	1	1
29	3.1	3	-0.1	0.01
30	3.2	3.2	0	0
31	3.3	3.2	-0.1	0.01
32	3.5	3	-0.5	0.25
33	3	3	0	0
34	2.5	3	0.5	0.25
35	3	3	0	0
36	4	4	0	0
37	4	4	0	0

ตารางที่ 22 ตาราง (ต่อ)

ลำดับที่	คะแนนทักษะการเขียน		ผลต่างของคะแนน (D)	ผลต่างของคะแนนกำลังสอง (D ²)
	ก่อนการเขียน	หลังการเขียน		
38	3	3	0	0
39	2	3	1	1
40	3	3	0	0
			D = 8.2	D ² = 6.62

ทดสอบความมีนัยสำคัญของความแตกต่างค่ามัธยฐานเลขคณิตของคะแนนทักษะการเขียนด้านการใช้ภาษาก่อนและหลังการเขียนของนักเรียนกลุ่มที่เรียนแบบเน้นกระบวนการ โดยการทดสอบค่าที (t - test) ดังนี้

$$t = \frac{\Sigma D}{\sqrt{\frac{n \Sigma D^2 - (\Sigma D)^2}{n - 1}}}$$

$$= \frac{8.2}{\sqrt{\frac{40 \times 6.62 - (8.2)^2}{40 - 1}}}$$

$$= \frac{8.2}{2.25}$$

$$= 3.64$$

ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05 $df = 39$ มีค่าเท่ากับ 1.685 ค่า t ที่คำนวณได้เท่ากับ $3.64 > 1.685$ แสดงว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะการเขียนด้านการใช้ภาษาของนักเรียนที่เรียนแบบเน้นกระบวนการสูงกว่าก่อนการเรียน ที่ระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติ .05

ตารางที่ 23 คะแนนทักษะการเขียนด้านกลไกการเขียนก่อนและหลังการเขียนของนักเรียน
กลุ่มที่เรียนแบบเน้นกระบวนการ

ลำดับที่	คะแนนทักษะการเขียน		ผลต่างของคะแนน (D)	ผลต่างของคะแนนกำลังสอง (D ²)
	ก่อนการเขียน	หลังการเขียน		
1	2.8	3.5	0.7	0.49
2	3.2	3.4	0.2	0.04
3	3.3	3.6	0.3	0.09
4	3.5	3.7	0.2	0.04
5	3.9	3.5	-0.4	0.16
6	3.4	3.2	-0.2	0.04
7	3.2	3.4	0.2	0.04
8	3.5	4	0.5	0.25
9	3.7	3.8	0.1	0.01
10	3.4	3.3	-0.1	0.01
11	3.4	3.6	0.2	0.04
12	3.3	3.5	0.2	0.04
13	3.6	3.3	-0.3	0.09
14	3.2	3.2	0	0
15	3.2	3.5	0.3	0.09
16	2.7	3	0.3	0.09
17	3.1	3.8	0.7	0.49
18	3.3	3.8	0.5	0.25

ตารางที่ 23 ตาราง (ต่อ)

ลำดับที่	คะแนนทักษะการเขียน		ผลต่างของคะแนน (D)	ผลต่างของคะแนนกำลังสอง (D ²)
	ก่อนการเรียนรู้	หลังการเรียนรู้		
19	2.7	3.4	0.7	0.49
20	2.9	3	0.1	0.01
21	3.3	3.3	0	0
22	2.8	3	0.2	0.04
23	3.4	3.4	0	0
24	3.7	3.3	-0.4	0.16
25	3.2	3.4	0.2	0.04
26	3	3.3	0.3	0.09
27	3.3	3	-0.3	0.09
28	3.1	3.8	0.7	0.49
29	2.8	3	0.2	0.04
30	2.6	3.2	0.6	0.36
31	3.1	3.2	0.1	0.01
32	1	3	2	4
33	2	3	1	1
34	2.5	3	0.5	0.25
35	4	3	-1	1
36	3	4	1	1
37	3	4	1	1

ตารางที่ 23 ตาราง (ต่อ)

ลำดับที่	คะแนนทักษะการเขียน		ผลต่างของคะแนน (D)	ผลต่างของคะแนนกำลังสอง (D ²)
	ก่อนการเขียน	หลังการเขียน		
38	3	3	0	0
39	2	3	1	1
40	3	3	0	0
			D = 11.3	D ² = 13.33

ทดสอบความมีนัยสำคัญของความแตกต่างค่ามัธยฐานเลขคณิตของคะแนนทักษะการเขียนด้านกลไกการเขียนก่อนและหลังการเขียนของนักเรียนกลุ่มที่เรียนแบบเน้นกระบวนการ โดยการทดสอบค่าที (t - test) ดังนี้

$$t = \frac{\Sigma D}{\sqrt{\frac{n \Sigma D^2 - (\Sigma D)^2}{n - 1}}}$$

$$= \frac{11.3}{\sqrt{\frac{40 \times 13.33 - (11.3)^2}{40 - 1}}}$$

$$= \frac{11.3}{3.22}$$

$$= 3.51$$

ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05 $df = 39$ มีค่าเท่ากับ 1.685 ค่า t ที่คำนวณได้เท่ากับ $3.51 > 1.685$ แสดงว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะการเขียนด้านกลไกการเขียนของนักเรียนที่เรียนแบบเน้นกระบวนการสูงกว่าก่อนการเรียน ที่ระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติ .05

ตารางที่ 24 คะแนนทักษะการเขียนด้านเนื้อหา ก่อนและหลังการเรียนของนักเรียนกลุ่มที่
เรียนแบบวิจารณ์งานเขียน

ลำดับที่	คะแนนทักษะการเขียน		ผลต่างของคะแนน (D)	ผลต่างของคะแนนกำลังสอง (D ²)
	ก่อนการเรียน	หลังการเรียน		
1	3.4	3.6	0.2	0.04
2	2.8	3.8	1	1
3	3.4	3.4	0	0
4	3.2	3.2	0	0
5	3.2	4.2	1	1
6	3	3.6	0.6	0.36
7	3.2	3.6	0.4	0.16
8	3	3.6	0.6	0.36
9	3.8	4.2	0.4	0.16
10	3	3.2	0.2	0.04
11	3.2	4	0.8	0.64
12	3.6	3.4	-0.2	0.04
13	3.2	3.2	0	0
14	2.6	4	1.4	1.96
15	3.2	3	-0.2	0.04
16	3.4	3.8	0.4	0.16
17	3.2	2.8	-0.4	0.16
18	2.6	3	0.4	0.16

ตารางที่ 24 ตาราง (ต่อ)

ลำดับที่	คะแนนทักษะการเขียน		ผลต่างของคะแนน (D)	ผลต่างของคะแนนกำลังสอง (D ²)
	ก่อนการเขียน	หลังการเขียน		
19	2.6	2.6	0	0
20	3.2	3.4	0.2	0.04
21	3.2	3.4	0.2	0.04
22	3.8	4	0.2	0.04
23	3.6	3.8	0.2	0.04
24	3	3.4	0.4	0.16
25	2.4	3.2	0.8	0.64
26	3	3.8	0.8	0.64
27	3.2	3.6	0.4	0.16
28	3.2	2.8	0.4	0.16
29	3.2	3.6	0.4	0.16
30	2.4	3	0.6	0.36
31	2.6	3	0.4	0.16
32	3	3	0	0
33	2	3	1	1
34	2	2	0	0
35	4	4	0	0
36	4	4	0	0
37	3	4	1	1

ตารางที่ 24 ตาราง (ต่อ)

ลำดับที่	คะแนนทักษะการเขียน		ผลต่างของคะแนน (D)	ผลต่างของคะแนนกำลังสอง (D ²)
	ก่อนการเขียน	หลังการเขียน		
38	3	3	0	0
39	2	2	0	0
40	3	3	0	0
			D = 13.6	D ² = 10.88

ทดสอบความมีนัยสำคัญของความแตกต่างค่ามัธยฐานเลขคณิตของคะแนนทักษะการเขียนด้านเนื้อหา ก่อนและหลังการเขียนของนักเรียนกลุ่มที่เรียนแบบวิจารณ์งานเขียน โดยการทดสอบค่าที (t - test) ดังนี้

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n \sum D^2 - (\sum D)^2}{n - 1}}}$$

$$\sqrt{\frac{13.6}{40 \times 10.88 - (13.6)^2}}{40 - 1}$$

13.6

2.53

5.38

ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05 $df = 39$ มีค่าเท่ากับ 1.685 ค่า t ที่คำนวณได้
เท่ากับ $5.38 > 1.685$ แสดงว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะการเขียนด้านเนื้อหาของ
นักเรียนที่เรียนแบบวิจารณ์งานเขียน ที่ระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติ .05

ตารางที่ 25 คะแนนทักษะการเขียนด้านการเรียบเรียงเรื่องราวก่อนและหลังการเรียนรู้
ของนักเรียนกลุ่มที่เรียนแบบวิจารณ์งานเขียน

ลำดับที่	คะแนนทักษะการเขียน		ผลต่างของคะแนน (D)	ผลต่างของคะแนนกำลังสอง (D ²)
	ก่อนการเรียนรู้	หลังการเรียนรู้		
1	3.4	3.8	0.4	0.16
2	3.2	3.8	0.6	0.36
3	3.6	3.6	0	0
4	3	3.2	0.2	0.04
5	3.4	4	0.6	0.36
6	3.2	3.4	0.2	0.04
7	3.2	3.8	0.6	0.36
8	2.8	3.6	0.8	0.64
9	3.8	4.4	0.6	0.36
10	2.8	3.4	0.6	0.36
11	3.4	3.6	0.2	0.04
12	3.4	3.6	0.2	0.04
13	3.2	3.6	0.4	0.16
14	3.2	4.2	1	1
15	3.4	3.4	0	0
16	3.2	4	0.8	0.64
17	3.2	3.2	0	0
18	2.6	3.2	0.6	0.36

ตารางที่ 25 ตาราง (ต่อ)

ลำดับที่	คะแนนทักษะการเขียน		ผลต่างของคะแนน (D)	ผลต่างของคะแนนกำลังสอง (D ²)
	ก่อนการเขียน	หลังการเขียน		
19	2.8	2.6	-0.2	0.04
20	3.4	3.2	-0.2	0.04
21	3	3.4	0.4	0.16
22	4.2	4.2	0	0
23	3.6	4.2	0.6	0.36
24	3.2	3.4	0.2	0.04
25	3	3.4	0.4	0.16
26	2.6	3.8	1.2	1.44
27	3	3.2	0.2	0.04
28	3.2	3.2	0	0
29	3.2	3.6	0.4	0.16
30	2.4	3.4	1	1
31	2.8	2.8	0	0
32	3	3	0	0
33	2	3	1	1
34	2	2	0	0
35	3	4	1	1
36	3	4	1	1
37	3	4	1	1

ตารางที่ 25 ตาราง (ต่อ)

ลำดับที่	คะแนนทักษะการเขียน		ผลต่างของคะแนน (D)	ผลต่างของคะแนนกำลังสอง (D ²)
	ก่อนการเขียน	หลังการเขียน		
38	3	3	0	0
39	2	3	1	1
40	3	3	3	9
			D = 19.8	D ² = 22.36

ทดสอบความมีนัยสำคัญของความแตกต่างค่ามัธยฐานเลขคณิตของคะแนนทักษะการเขียนด้านการเรียบเรียงเรื่องราวก่อนและหลังการเขียนของนักเรียนกลุ่มที่เรียนแบบเน้นกระบวนการ โดยการทดสอบค่าที (t - test) ดังนี้

$$t = \frac{\Sigma D}{\sqrt{\frac{n \Sigma D^2 - (\Sigma D)^2}{n - 1}}}$$

$$= \frac{19.8}{\sqrt{\frac{40 \times 22.36 - (19.8)^2}{40 - 1}}}$$

$$= \frac{19.8}{3.59}$$

$$= 5.52$$

ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05 $df = 39$ มีค่าเท่ากับ 1.685 ค่า t ที่คำนวณได้เท่ากับ $5.52 > 1.685$ แสดงว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะการเขียนด้านการเรียบเรียงเรื่องราวของนักเรียนที่เรียนแบบวิจารณ์งานเขียนสูงกว่าก่อนการเรียน ที่ระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติ .05

ตารางที่ 26 คะแนนทักษะการเขียนด้านการใช้ภาษาก่อนและหลังการเรียนของนักเรียน
กลุ่มที่เรียนแบบวิจารณ์งานเขียน

ลำดับที่	คะแนนทักษะการเขียน		ผลต่างของคะแนน (D)	ผลต่างของคะแนนกำลังสอง (D ²)
	ก่อนการเรียน	หลังการเรียน		
1	3.8	4	0.2	0.04
2	3.2	3.8	0.6	0.36
3	3.8	3.4	-0.4	0.16
4	3.2	3.4	0.2	0.04
5	3.2	4	0.8	0.64
6	3	3.6	0.6	0.36
7	3.4	3.6	0.2	0.04
8	3.2	3.4	0.2	0.04
9	4.4	4	-0.4	0.16
10	3.2	3.4	0.2	0.04
11	3.2	4.4	1.2	1.44
12	3.8	4	0.2	0.04
13	3.4	3.8	0.4	0.16
14	3.4	4	0.6	0.36
15	3.4	3.4	0	0
16	3.6	3.8	0.2	0.04
17	3	2.8	-0.2	0.04
18	3.2	3.6	0.4	0.16

ตารางที่ 26 ตาราง (ต่อ)

ลำดับที่	คะแนนทักษะการเขียน		ผลต่างของคะแนน (D)	ผลต่างของคะแนนกำลังสอง (D ²)
	ก่อนการเขียน	หลังการเขียน		
19	2.8	2.8	0	0
20	3.2	3.6	0.4	0.16
21	3.2	3.2	0	0
22	4	4.4	0.4	0.16
23	3.2	3.6	0.4	0.16
24	3.2	3.4	0.2	0.04
25	3	3.2	0.2	0.04
26	2.8	3.4	0.6	0.36
27	3.4	3.4	0	0
28	3	2.8	-0.2	0.04
29	3.2	3.6	0.4	0.16
30	2.4	3.4	1	1
31	2.8	3	0.2	0.04
32	3	4	1	1
33	2	3	1	1
34	2	2	0	0
35	3	4	1	1
36	3	4	1	1
37	3	4	1	1

ตารางที่ 26 ตาราง (ต่อ)

ลำดับที่	คะแนนทักษะการเขียน		ผลต่างของคะแนน (D)	ผลต่างของคะแนนกำลังสอง (D ²)
	ก่อนการเขียน	หลังการเขียน		
38	3	3	0	0
39	2	3	1	1
40	3	3	0	0
			D = 14.6	D ² = 12.28

ทดสอบความมีนัยสำคัญของความแตกต่างของมัธยฐานเลขคณิตของคะแนนทักษะการเขียนด้านการใช้ภาษาก่อนและหลังการเขียนของนักเรียนกลุ่มที่เรียนแบบวิจารณ์งานเขียน โดยการทดสอบค่าที (t - test) ดังนี้

$$t = \frac{\Sigma D}{\sqrt{\frac{n \Sigma D^2 - (\Sigma D)^2}{n - 1}}}$$

$$= \frac{14.6}{\sqrt{\frac{40 \times 12.28 - (14.6)^2}{40 - 1}}}$$

$$= \frac{14.6}{2.67}$$

$$= 5.47$$

ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05 $df = 39$ มีค่าเท่ากับ 1.685 ค่า t ที่คำนวณได้เท่ากับ $5.47 > 1.685$ แสดงว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะการเขียนด้านการใช้ภาษาของนักเรียนที่เรียนแบบวิจารณ์งานเขียนสูงกว่าก่อนการเรียน ที่ระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 27 คะแนนทักษะการเขียนด้านกลไกการเขียนก่อนและหลังการเรียนรู้
กลุ่มที่เรียนแบบวิจารณ์งานเขียน

ลำดับที่	คะแนนทักษะการเขียน		ผลต่างของคะแนน (D)	ผลต่างของคะแนนกำลังสอง (D ²)
	ก่อนการเรียนรู้	หลังการเรียนรู้		
1	3.6	3.6	0	0
2	3.2	3.6	0.4	0.16
3	3.4	3.4	0	0
4	3	3.2	0.2	0.04
5	3.6	3.8	0.2	0.04
6	3.2	3.6	0.4	0.16
7	3.2	3.6	0.4	0.16
8	3.4	3.2	-0.2	0.04
9	4.2	4	-0.2	0.04
10	3	3.6	0.6	0.36
11	3.8	3.4	-0.4	0.16
12	3.6	3.4	-0.2	0.04
13	3.2	3.8	0.6	0.36
14	3.2	4	0.8	0.64
15	3.2	3.2	0	0
16	3.6	3.6	0	0
17	3.2	3.2	0	0
18	3.4	3.6	0.2	0.04

ตารางที่ 27 ตาราง (ต่อ)

ลำดับที่	คะแนนทักษะการเขียน		ผลต่างของคะแนน (D)	ผลต่างของคะแนนกำลังสอง (D ²)
	ก่อนการเขียน	หลังการเขียน		
19	2.6	3	0.4	0.16
20	3	3.6	0.6	0.36
21	2.8	3	0.2	0.04
22	4	4.2	0.2	0.04
23	3.4	3.8	0.4	0.16
24	3	3	0	0
25	3.2	3.2	0	0
26	3	3.8	0.8	0.64
27	2.8	3.6	0.8	0.64
28	3.2	3.2	0	0
29	3	3.4	0.4	0.16
30	2.4	3	0.6	0.36
31	2.8	2.8	0	0
32	3	3	0	0
33	2	3	1	1
34	2	2	0	0
35	3	4	1	1
36	3	4	1	1
37	3	4	1	1

ตารางที่ 27 ตาราง (ต่อ)

ลำดับที่	คะแนนทักษะการเขียน		ผลต่างของคะแนน (D)	ผลต่างของคะแนนกำลังสอง (D ²)
	ก่อนการเขียน	หลังการเขียน		
38	3	3	0	0
39	2	3	1	1
40	3	2	-1	1
			D = 11.2	D ² = 10.80

ทดสอบความมีนัยสำคัญของความแตกต่างค่ามัธยฐานเลขคณิตของคะแนนทักษะการเขียนด้านกลไกการเขียนก่อนและหลังการเขียนของนักศึกษากลุ่มที่เรียนแบบวิจารณ์งานเขียน โดยการทดสอบค่าที่ (t - test) ดังนี้

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n \sum D^2 - (\sum D)^2}{n - 1}}}$$

$$= \frac{11.2}{\sqrt{\frac{40 \times 10.80 - (11.2)^2}{40 - 1}}}$$

$$= \frac{11.2}{2.80}$$

$$= 4.0$$

ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05 $df = 39$ มีค่าเท่ากับ 1.685 ค่า t ที่คำนวณได้เท่ากับ $4.0 > 1.685$ แสดงว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะการเขียนด้านกลไกการเขียนของนักเรียนที่เรียนแบบวิจารณ์งานเขียนสูงกว่าก่อนการเรียน ที่ระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติ .05

ตารางที่ 28 ความถี่และค่าร้อยละจำแนกตามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการสอนการเขียนความเรียงภาษาไทยตามแนวคิดของคิกสันและเนสเชล

รายการ	เห็นด้วยอย่างยิ่ง		เห็นด้วย		เฉยๆ		ไม่เห็นด้วย		ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	
	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
1. การได้รวบรวมความคิดและค้นคว้าข้อมูลจากกิจกรรมต่างๆ ทำให้ข้าพเจ้ามีข้อมูลสำหรับเขียนความเรียง	60	75.00	20	25.00	-	-	-	-	-	-
2. ข้าพเจ้ามีความมั่นใจในการเขียนมากขึ้นหลังจากได้รับคำแนะนำจากครูผู้สอน	64	80.00	16	20.00	-	-	-	-	-	-
3. ข้าพเจ้าเขียนได้ดีขึ้นเมื่อรู้ขั้นตอนจากการเขียนความเรียงที่ชัดเจน	58	72.50	20	25.00	2	2.50	-	-	-	-

ตารางที่ 28 ตาราง (ต่อ)

รายการ	เห็นด้วยอย่างยิ่ง		เห็นด้วย		เฉยๆ		ไม่เห็นด้วย		ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	
	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
4. ข้าพเจ้าชอบขั้นตอนการสอนเขียนความเรียง	54	67.50	26	32.50	—	—	—	—	—	—
5. ข้าพเจ้ามีความมั่นใจมากขึ้นเมื่อได้ทำงานกับเพื่อน	56	70.00	24	30.00	—	—	—	—	—	—
6. ข้าพเจ้าทราบจุดบกพร่องของตนเองจากการแสดงความคิดเห็นของเพื่อนและครู	62	77.50	18	22.50	—	—	—	—	—	—
7. ผลของความเรียงของข้าพเจ้าดีขึ้นเนื่องจากการแก้ไขตามคำแนะนำของเพื่อนๆ และครู	64	80.00	16	20.00	—	—	—	—	—	—
8. ข้าพเจ้ามีทักษะการเขียนดีขึ้น	50	62.50	30	37.50	—	—	—	—	—	—
9. ข้าพเจ้ามีความสนใจและมีความมั่นใจ	51	63.75	25	31.25	4	5.00	—	—	—	—

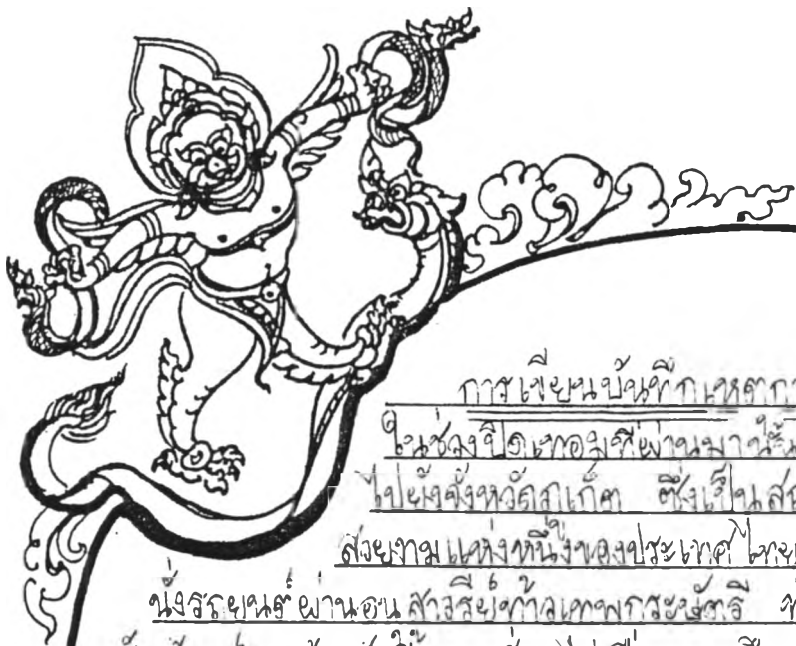
ตารางที่ 28 ตาราง (ต่อ)

รายการ	เห็นด้วยอย่างยิ่ง		เห็นด้วย		เฉยๆ		ไม่เห็นด้วย		ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	
	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
10. ข้าพเจ้าชอบการเขียนมากขึ้น	48	60.00	30	37.50	2	2.50	-	-	-	-
รวมเฉลี่ย	-	70.88	-	28.12	-	1.00	-	-	-	-

N = 80

ภาคผนวก ช

ตัวอย่างผลงานนักเรียน

การเขียนบันทึกเหตุการณ์

ในช่วงปีใดก็ตามที่ผ่านมานี้ พวกเราได้ออกไป
ไปยังจังหวัดภูเก็ต ซึ่งอยู่ในสถานที่ของเที่ยวที่-
สงฆภามแห่งหนึ่งของประเทศไทย ในช่วงเช้าพวกเรา
นั่งรถโดยสารผ่านถนนสายวิชัยกุลทางพระยาศรี ทำอศริสนนทกร อันเป็น-
สัญลักษณ์ของจังหวัดนี้ เราจึงรีบไปเรื่อย ๆ จนถึงทะเล ใต้สะพานน้ำ
จันสี่ตอาน้ำต่าง ๆ ๒๖ ขอบชายฝั่ง ๑๖ สวรรค์ ปสน เป็นอัน หลัง-
จากนั้น พวกเราจึงไปดำน้ำกัน เราได้เห็นว่ามีทะเลที่สวยงามมาก เกิดอ-
นึ่งฮาดมาก ไม่มีแต่ชายทะเล แต่บริเวณน้ำตื้นมีปลาเล็กหลายชนิด
ให้จับได้ เราประทับใจในสถานที่แห่งนี้สุด ๆ หรือจะพูดสั้น ๆ ว่าสวยงาม
ยิ่งนัก โดยเฉพาะตอนดำน้ำ พวกเราได้ออกไปชมปะการังอันสวยงาม ซึ่ง
ดูรวม ๆ ได้ประมาณ ๒ ชั่วโมง ได้เห็นปะการัง และสัตว์น้ำที่สวยงาม
ต่าง ๆ มากมาย ๒๐ นาทีแรก ๆ ไปดูของที่ระลึกกันตามชายหาด
๒๒ นาทีไปพักผ่อนที่สวนน้ำ สวรรค์น้ำ ซึ่งมีสระน้ำมากมายชนิด มี
ที่อาบน้ำ ๒๒ นาทีที่เราไม่เคยพบเคยเห็น เป็นสระน้ำสี่เหลี่ยมเล็ก ๆ
กลับไปยังที่พัก

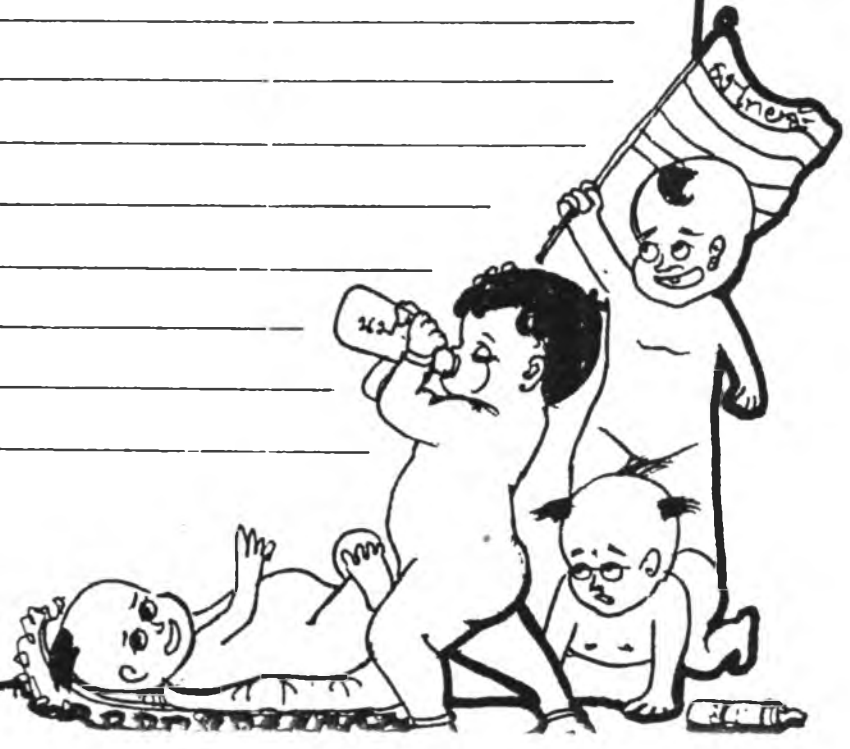
เมื่อเสร็จธุระพวกเราก็รีบอาบน้ำ เราจึงรีบกลับมายังที่พัก
เพื่อเดินทางกลับบ้าน เวลากลางคืนหนึ่ง ซึ่งมีคนรูปร่างคล้ายพญานาค
มีอวัยวะงอนเหมือนงูหลาย และภาพเรือใบก็ดูสวยงามมาก
ถ้า พวกเราบางคนสันนิษฐานว่า รูปใบเรือใบงอน คนสมัยโบราณ
เป็นคนฉลาด แต่บางภาพมีคนไปวาดเล่น ๆ ซึ่งไม่จริงไปวาดเลย
หลังจากเที่ยวแล้วก็ไปพักผ่อนเพื่อไปพักผ่อนที่อื่น ซึ่งลักษณะของเกาะ
จะมีอ่าวน้ำทะเลน้ำเค็มไปตรงกลางทั้ง 2 ด้าน ด้านหนึ่งเรือใบไม่ได้
เพราะน้ำตื้นแต่อีกด้านหนึ่งจอดได้เพราะน้ำลึก ในเกาะนี้มีสระน้ำ มีประ-
ปะการังมากมาย ซึ่งดูแล้วไทยแล้วชาวต่างชาติก็ชอบมาเที่ยวมาก เราก็

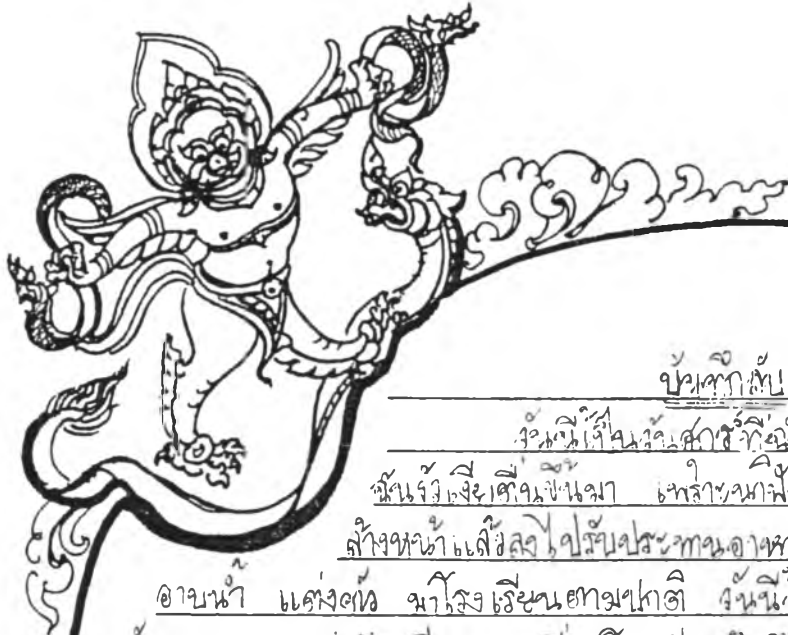
เรียนมากในช่วงเดือนนี้ ผมจะได้เที่ยวพจนานุกรม ซึ่งไปที่วัด
 ไร่ขจรหรือสวน หรือวัดคลอง ที่เรียนทำเรื่องคุณครูก็ได้ในเพลง
 ว่าจะไปคัดตัวคุณครูก็ได้ เมื่อจำได้ทั้ง อาณาเขตอภัยทาน บัง
 ก็ไปกินข้าวโพด คุกกี้ของเหล่าคุณครู ๓ คน (จำชื่อไม่ได้แล้ว)

เสียงที่ขยับที่และก็มีอันน้ำฝน ๓ คำ เราคิดค้นที่ฝึกฝนก็ได้เสียเวลา
 ของต่างก็เข้าไปสำหรับเป็นพยานที่จะกลับบ้านในครั้งต่อไป
 การศึกษาเพื่อรู้เรื่องนี้ที่ในหัวเราได้ทำไว้สิ่งต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับธรรมชาติ
 เช่น ปะการัง ที่ธรรมชาติได้สร้างขึ้นมา เมื่อใครเห็น ในใจก็อยากที่จะเก็บมา
 เป็นของส่วนตัว น.ส.ดีแท้จริงแล้ว เมื่อธรรมชาติก็ทำให้สิ่งเหล่านี้มีอยู่ที่ใด
 เราก็ควรจะไปเห็นอยู่ที่นี่ อย่าไปไปกันดีเท่าละม่อม ที่ของส.ประโยชน์ในส่วนต่าง
 ๑๒๖๖ เพื่อให้เห็นชัดอีกนับพันได้มาชื่นชมต่อจากเรา ได้มาชื่นชมกับ
 พืชพันธุ์ธรรมชาติที่สวยงามของประเทศไทย สักหน่อยก็ไปดูสัก ครั้งละหนึ่ง และ
 ช่วงเวลา

พร้อมงาน

- ๑. ส. จตุรดา ชนชัยโสภณ ป.๖ ก เลขที่ ๒๕
- ๒. ส. อภินนท วิจิตรศิริ ป.๖ ก เลขที่ ๒๗
- ๓. ส. ปิยะวรรณ พอน ป.๖ ก เลขที่ ๓๗
- ๔. ส. ชลภาพร ธิดาโพธิ์ทอง ป.๖ ก เลขที่ ๕๐

บทคัดย่อ

งานนี้ได้รับรางวัลชนะเลิศที่จะเข้าไปโรงเรียน
ซึ่งได้รับเกียรติจากเพื่อนมา เพื่อรับรางวัลจากโรงเรียน ซึ่งได้รับ
สั่งงานให้นำเล่มนี้ไปรับประทานอาหารเช้า จากนั้นจึงรีบ

อาบน้ำ แต่งตัว มาโรงเรียนตามปกติ งานนี้ได้รับประทานอาหารตาม
สั่งมา ครูบอกว่า "จะมีแจกให้โรงเรียน" จึงรีบเปลี่ยนหน้าท่อนอ่างล้าง
มือให้สะอาด ต่อจากนั้นจึงไปเข้าแถว

เมื่อเริ่มเรียนชั่วโมงแรก คือ สังคม ครูไปพบผู้แยก
เอกสารเรื่อง "สัตว์" แล้วจึงมอบ เว็บบล็อกที่ครูสั่งให้ทำแบบฝึกหัด
เลข ๕ ข้อ ต่อด้วยวิชาศิลปะธรรม งานนี้ ครูเขียนใบมาสอนเพราะไปรับ
แจก ครูสั่งให้เขียนเลขแทน เมื่อหมดชั่วโมงแล้ว จึงรีบไปเข้าแถวรับภาค
อาหารกลางวัน

หลังจากที่ฉันรับรางวัลประทานอาหารกลางวันแล้ว ฉันจึงรีบมา
เข้าแถวหน้าแล้วจึงรีบไปห้องดนตรีไทย ชั้น ๓ สักครู่ก็รีบมายัง
เพื่อไปเรียน "ฟลูต (Flute)" กับครูพี่หนุ่ย จนถึงเวลา ๑๒.๕๕ น. จึงรีบวิ่งมา
เข้าแถวที่หน้าห้อง เพื่อไปเรียนดนตรีไทยกับครูวิทย์ ฉันจึงรีบทำ
ละครเพราะต้องแสดงในวิชา Reading ซึ่งฉันได้ชั่วโมงต่อไป ซึ่งกลั
งของนั้นก็กลัวไปหน่อย

หลังจากพักแล้ว ครูเอ็งก็ให้ทำงานการให้ภาษาในชั่วโมง
ภาษาไทยครบตามหมาย ยังทำกันไม่เสร็จ

เมื่อเลิกเรียนแล้วฉันจึงทำผล แล้วรีบไปเรียนฟลูตต่อกับ
ครูพี่หนุ่ย และไปส่งน้องอื่นเรียนดนตรี รับประทานอาหารเย็นแล้วจึงกลับ
บ้าน อาบน้ำ ดูกวีคูณเสร็จแล้ว แล้วก็นอนหลับสบาย

วันที่ ๒๕ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๓

อ.ส. อภามล "วิภาศิริ"

ป. ๖ ก เลขที่ ๒๗

บุคคลสำคัญ

บุคคลสำคัญที่เกะกะดำรงคือ อาจารย์สีเทา รอดคล้าย

ปัจจุบัน อาจารย์สีเทา ๓๕ ปี เกิดเมื่อวันที่ ๑๐ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๐๒
ณ โรงพยาบาลหัวเฉียว กรุงเทพมหานคร อาจารย์อาศัยอยู่ที่ บ้านเลขที่ ๑๓๐/๔๕
ซอยอารีย์ ถนนจันทน์ ๒ ตำบล สามเสนใหม่ อำเภอจตุจักร กรุงเทพฯ
๑๐๕๐๐

สถานที่ศึกษาของอาจารย์ในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา ศึกษาที่ โรงเรียน
สาธิตอรรถกสิณวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ นวมินทร์ สอนระดับอุดมศึกษา -
อาจารย์ได้ศึกษาที่ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จนสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท

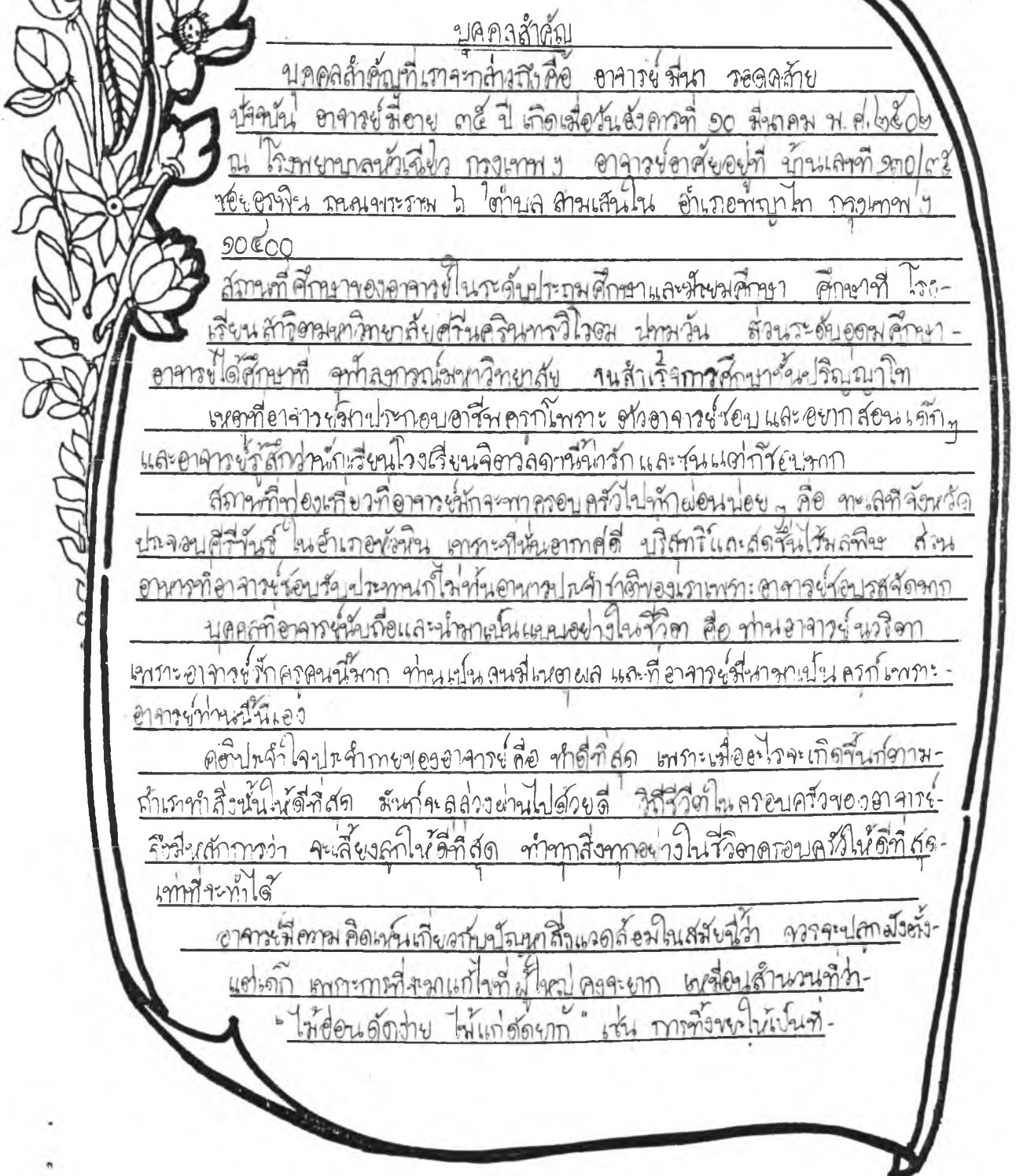
ขณะที่อาจารย์พักประจำหอพักที่หอพักที่หอพัก ๑๓ อาจารย์ชอบ และชอบที่สอนเด็ก ๆ
และอาจารย์รู้สึกว่าการเรียนโรงเรียนจิตรลดาที่รัก และสอนแต่ที่โรงเรียน

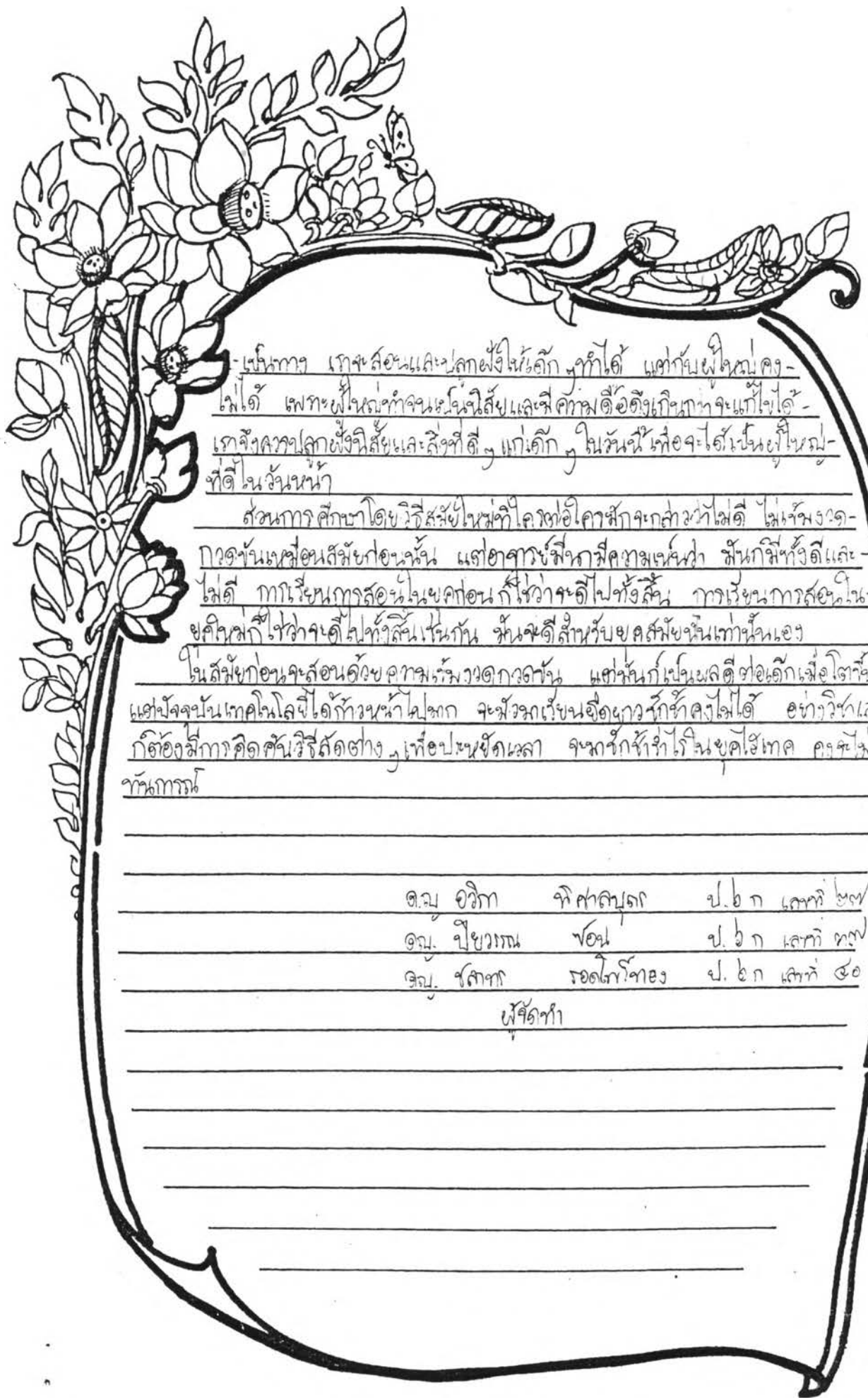
สถานที่ที่ของเกี่ยวกับอาจารย์มักจะมาครอบครองไปทำผอนนอย คือ ๓๖๕ ที่จังหวัด
ประจวบคีรีขันธ์ ในอำเภอหัวหิน เกาะสีชัง อากาศดี บรรยากาศดี และสดชื่นให้ผลิใจ ส่วน
อาหารที่อาจารย์ชอบรับประทานก็ไก่ย่างอบสมุนไพร อาจารย์ชอบรสจัดทุก

บุคคลที่อาจารย์นับถือและนำมาเป็นแบบอย่างในชีวิต คือ ท่านอาจารย์นวลใจ
ภรรยาอาจารย์รักใคร่คนนี้มาก ท่านเป็นคนดีคนดี และที่อาจารย์สีเทาจะเป็น ครูที่เกะกะ
อาจารย์ท่านนี้เอง

คติประจำใจประจำตัวของอาจารย์คือ ทำดีที่ สุด เกะกะเมื่ออะไรจะเกิดขึ้นก็ตาม
ถ้าเราทำสิ่งนั้นให้ดีที่ สุด มันจะลลวงผ่านไปด้วยดี ให้ชีวิตในครอบครัวของอาจารย์
จึงรู้สึกว่า จะเลี้ยงลูกให้ดีที่ สุด ทำทุกสิ่งทุกอย่างในชีวิตครอบครัวให้ดีที่ สุด
เท่าที่จะทำได้

อาจารย์สีเทา คือคนที่เกิดกับพ่อแม่ที่รักและดีมีเงินสักหน่อย จะรวยสักหน่อย
แต่เขาก็ เกะกะเท่าที่พ่อแม่ให้ที่ ใจไปคงจะยาก เกะกะแล้วมันหนักที่
"ให้สอนดัดง่าย ให้แก้ดัดยาก" เช่น การที่จะพาไปเล่นที่

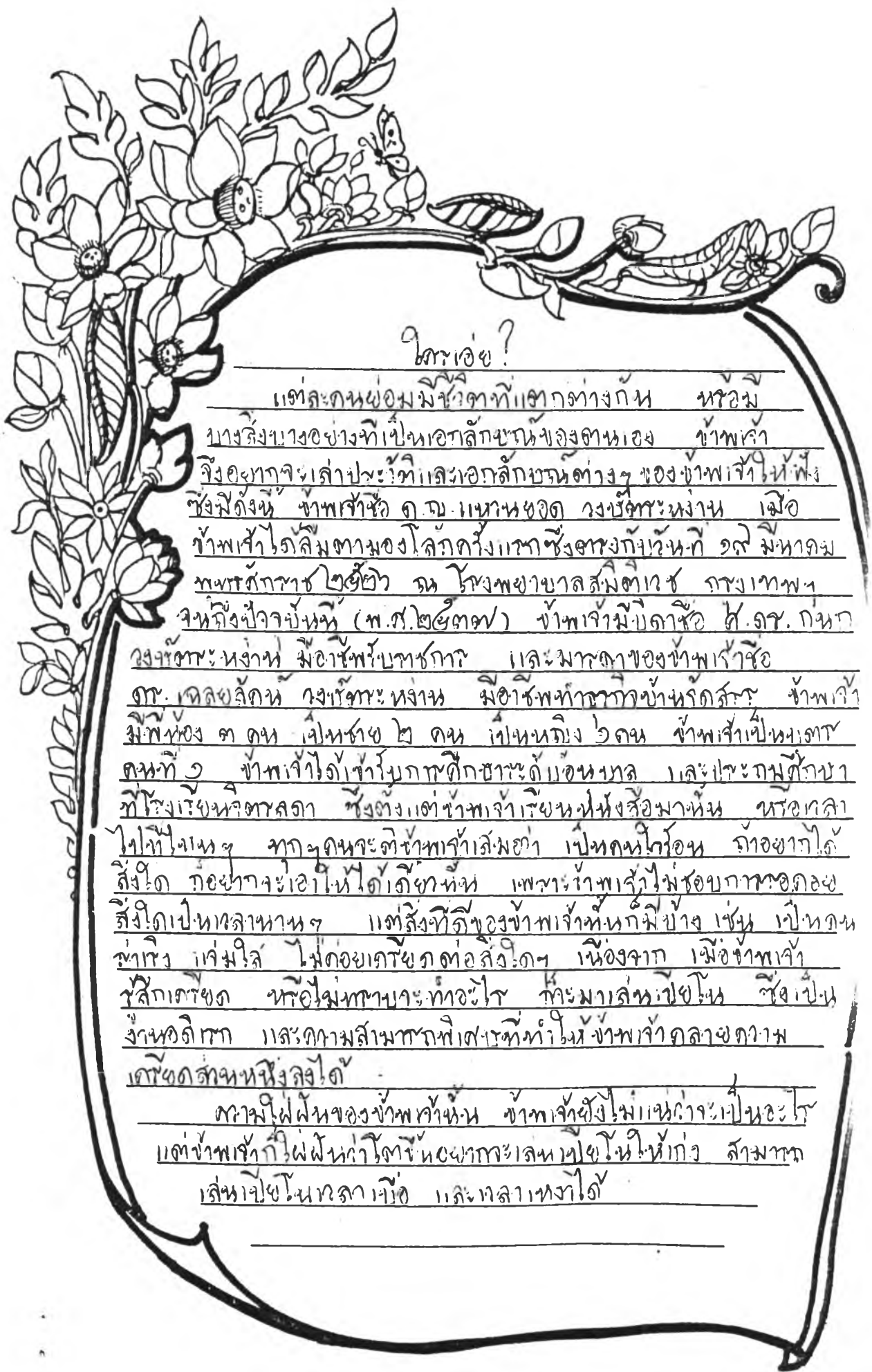
เพราะการ เกษะสอนและปลูกฝังให้เด็ก ๆ ทำได้ แต่กับผู้ใหญ่คง-
 ไปได้ เพราะผู้ใหญ่ทำจนชินชินนิสัยและสิ่งที่ทำดีก็อดใจที่จะแก้ไขได้-
 เกษะสอนปลูกฝังนิสัยและสิ่งที่ดี ๆ แก่เด็ก ๆ ในวันนี้ เพื่อจะได้เห็นผู้ใหญ่-
 ที่ดีในวันหน้า

ส่วนการศึกษาดูด้วยวิธีสมัยใหม่ก็เอาข้อดีเอาเสียจากส่วนที่ไม่ดี ไม่เข้มงวด-
 ภาวอันแต่สอนสมัยก่อนนั้น แต่อาจารย์ก็หาวิธีที่เหมาะสมว่า สอนก็ให้ทั้งดีและ-
 ไม่ดี การเรียนการสอนไม่เคยสอนก็ไปทำสิ่ง การเรียนการสอนใน-
 ยุคใหม่ก็ไปทำสิ่งไปทำสิ่งเหมือนกัน ทั้งจะดีสักวันกับยุคสมัยนั้นเท่านั้นเอง

ในสมัยก่อนจะสอนด้วยคหกรรมหรือการอ่าน แต่ทั้งก็เป็นผลดีต่อเด็กเมื่อโตขึ้น-
 แต่ปัจจุบันเทคโนโลยีได้ก้าวหน้าไปมาก จะมีความเรียนหรือความรู้ก็หาไม่ได้ อย่างวิชาเลข-
 ก็ต้องมีการคิดค้นวิธีสอนต่าง ๆ เพื่อประหยัดเวลา จนกระทั่งทำให้ในขณะนี้เกิด ความสำเร็จ-
 ทั้งการ

ด.ม	อวิภา	วิชาเลข	ป. ๖ ก	เลขที่ ๒๗
ด.ม	ปิยวรรณ	วิชา	ป. ๖ ก	เลขที่ ๓๗
ด.ม	สุภาภา	วิชาวิทยาศาสตร์	ป. ๖ ก	เลขที่ ๔๐

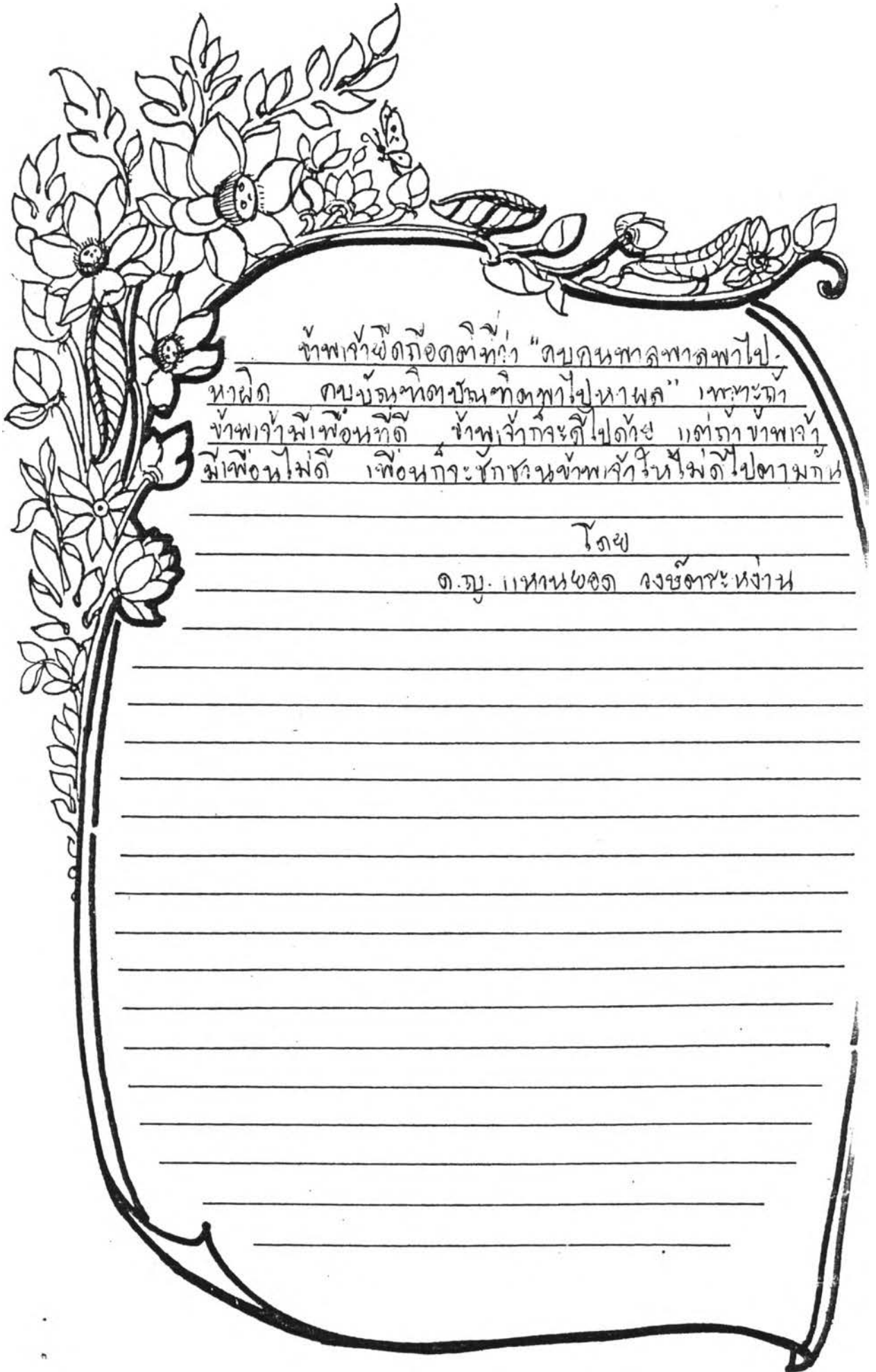
ผู้จัดทำ

ใครเอ่ย?

แต่ละคนย่อมมีชีวิตที่แตกต่างกัน หรือ
บางสิ่งบางอย่างที่เป็นเอกลักษณ์ของตนเอง ข้าพเจ้า
จึงอยากจูงสำปะรัตและเอกลักษณ์ต่างๆ ของข้าพเจ้าให้ฟัง
ซึ่งมีดังนี้ ข้าพเจ้าชื่อ อุ.ฉ. แทนชวด วงษ์กระหน่ำน เมื่อ
ข้าพเจ้าได้ลิ้มตามองโลกกว้างไกลซึ่งตรงกับวันที่ ๑๓ มีนาคม
พุทธศักราช ๒๕๕๖ ณ โรงเรียนบาลีสมิทธิราช กรุงเทพมหานคร
จนถึงปัจจุบันนี้ (พ.ศ. ๒๕๖๗) ข้าพเจ้ามีบิดาชื่อ ต.จร. กนก
วงษ์กระหน่ำน มีอาชีพรับราชการ และมารดาของข้าพเจ้าชื่อ
ดร. เฉลยลักษณ์ วงษ์กระหน่ำน มีอาชีพทำนากุ้งบ้านศรีดรุณี ข้าพเจ้า
มีพี่น้อง ๓ คน พี่ชาย ๒ คน พี่หญิง ๑ คน ข้าพเจ้าเป็นบุตร
คนที่ ๑ ข้าพเจ้าได้เข้าเรียนภาคศึกษาระดับมัธยมศึกษา และประถมศึกษา
ที่โรงเรียนศรีดรุณี ซึ่งตั้งแต่ข้าพเจ้าเรียนหนังสือมาจน หรือเคย
ไปที่ไหนๆ หากคุณพระศรีฯ ข้าพเจ้าได้มีอาชีพเป็นทนายแล้ว
สิ่งใด ที่อยากจะทำให้ได้อีกหนึ่ง เพราะข้าพเจ้าไม่ชอบการชดเชย
สิ่งใดเป็นเวลานานๆ แต่สิ่งที่ดีของข้าพเจ้าทั้งหมดมีบ้าง เช่น เป็นคน
ขี้แ้ว เก๋มโล่ ไม่ค่อยคุยกับต่อสิ่งใดๆ เนื่องจาก เมื่อข้าพเจ้า
รู้สึกเหนื่อย หรือไม่ทักมาจะทำอะไร ก็จะมาเล่นเปียโน ซึ่งเล่น
จนอดึกตก และความสามารถที่พิเศษทำให้ข้าพเจ้าถนัดความ
เล่นเปียโนหนึ่งสิ่งได้

ความใฝ่ฝันของข้าพเจ้านั้น ข้าพเจ้ายังไม่แน่ใจว่าจะเป็นอะไร
แต่ข้าพเจ้าก็ใฝ่ฝันว่าโตขึ้นอยากเล่นเปียโนให้เก่ง สามารถ
เล่นเปียโนคลาเวียร์ และคลาเวียร์ได้

ข้าพเจ้าซึ่งมีชื่อตัวว่า "ดบคนพาลพาไป
หาผิด ดบบัณฑิตพาไปหาผล" เพราะฉะนั้น
ข้าพเจ้ามีเพื่อนที่ดี ข้าพเจ้าก็จะดีไปด้วย แต่ถ้าข้าพเจ้า
มีเพื่อนไม่ดี เพื่อนก็จะชักชวนข้าพเจ้าไปในทางที่ไม่ดีไปตามกัน

โดย

ด.ญ. แทนชอจ วงษ์ธำระหงษ์

การเขียนบรรยายภาพเขียน

อัน โรงเรียนแห่งหนึ่ง โรงเรียนหนึ่งตั้งอยู่ที่โรงเรียนวิเศษนี้ -
 หมดสิ้นไปได้โดยสิ้นเชิง นานาพันธุ์ และเป็นที่โรงเรียนระดับประถมศึกษา
 โรงเรียนนี้มีครูหลายท่าน ครูบางท่านก็ใจดี ครูบางท่านก็เข้มงวด
 พวกเราชอบครูที่ใจดีมากกว่า อย่างเช่น ครูพิณวิฑูรย์ ครูพิณวิฑูรย์เป็นครูผู้ช่วย
 สอนแทนคุณครู ครูพิณวิฑูรย์สอนหนังสือ แต่ที่พวกเราชอบมากที่สุด
 คือท่านเป็นคนใจดี ใจและเมตตานักเรียนทุกคน ครูพิณวิฑูรย์มักพูดกับ
 พวกเราอย่างมีเหตุผล พวกเราจึงรักและเอ็นดูทั้งคำตักสอนของครูพิณวิฑูรย์
 ในตอนพักกลางวัน ครูพิณวิฑูรย์มักจะนั่งคุยกับพวกเราที่โต๊ะที่นั่ง
 บางครั้งก็เล่นกัน บางครั้งก็เล่าเรื่องตลกให้พวกเราฟัง ทุกครั้งที่ครู
 พิณวิฑูรย์เล่าเรื่องตลก ครูพิณวิฑูรย์จะสอดแทรกคติ และสอนให้พวกเราปฏิบัติ
 ตาม บางครั้งก็ให้พวกเราเล่นเกม ซึ่งเป็นเกมที่มีคำสั่งสั้นๆ ให้
 พวกเราไปหาหรือ ผลิต และอะไรก็ได้ พวกเราจึงรักครูพิณวิฑูรย์มาก
 ถ้าครูของโรงเรียนอื่น ๆ เป็นอย่างครูพิณวิฑูรย์ เด็กไทยก็คงจะเจริญ
 เติบโตขึ้นเป็นผู้ใหญ่ที่มีจิตใจดี และมีเหตุผลกับทุกคน ...

การเขียนความเรียงภาพต่อเนื่อง

เรื่อง ความผิดทางอาญาของคู่สมรส

เข้าเรียนที่ต่าง คู่สมรสไม่ได้อยู่ทำงาน เศรษฐกิจตกต่ำ

ทั้งภรรยาพัวพันกับเพื่อนที่ชั่วคนจนเดือดร้อนให้สามี แต่เมื่อเธอทำผิดในกรณี

นี้สามีก็พาเธอไปเรือนจำด้วย เธอไม่พอใจสามีที่ขี้บ่นบ่น

เธอจึงเดินทางไปที่ธนาคารเพื่อเบิกเงินจากตู้ A.T.M. ที่ตู้เครื่อง ATM

เธอเบิกเงินอยู่หนึ่ง ชั่วโมงก็เห็นมีตำรวจคนหนึ่งเข้ามา

พาเธอไปที่โรงพัก เธอไม่พอใจสามีที่พาเธอไปเรือนจำ

เห็นเธอสามีได้เข้าเรือนจำแล้วสามีก็พาเธอไปเรือนจำ

โรงพัก เธอไม่พอใจสามีที่พาเธอไปเรือนจำ

"ช่วยด้วย ช่วยด้วย" เธอได้ยินเสียงคนร้องไห้ดังๆ เธอรีบเข้าไปดู

ไม่พบคนร้องไห้แต่กลับพบสามีของเธอ เธอไม่พอใจสามีที่พาเธอไปเรือนจำ

ในคุก เธอเห็นสามีของเธอ เธอไม่พอใจสามีที่พาเธอไปเรือนจำ

คืน เธอกล่าวขอขมาตนต่อศาลด้วย และเธอก็ได้กลับบ้าน

แต่สามีของเธอ

กำลังจากเรือนจำ เธอจะไปบ้านเธอด้วย เธอไม่พอใจสามีที่พาเธอไปเรือนจำ

นางพัวพันกับเพื่อนที่ชั่วคนจนเดือดร้อนให้สามี แต่เมื่อเธอทำผิดในกรณี

นิทานคำคล้องจอง

เรื่อง ขาแค้นลาฟริก

เมื่อวัน ๕๐๕ ที่ถนนมา เราได้รับรางวัล

ซึ่งโชคที่เราได้ส่งไป ในรายการสามเ็ด ซึ่งเ็ด -

รางวัลที่ ๑ คือเ็ด ๖๖ ของเก็ดรที่อาฟริกา ๓

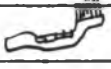

วัน เ็นวันที่เราได้รับรางวัล เราดีใจกันมากเหม็ดค-

เ็ด ๑๐๓ เ็นของเ็ดวันนั้นพอเ็ดเรา ๓

คนได้รับของมาจากเ็ดแม่ เ็นไปลาฟริกเ็ด ๑๐๓๑๑๑

เ็ด ๓ คนจ็ดกรเ็ดเ็นเ็นเ็ดเ็ดเ็ดเ็ด เ็นเ็ดเ็ดเ็ดเ็ด

เ็ด๑๑๑๑ ๓ วัน ของเ็ดเ็ดเ็ดเ็ดเ็ดเ็ดเ็ดเ็ดเ็ดเ็ดเ็ดเ็ด

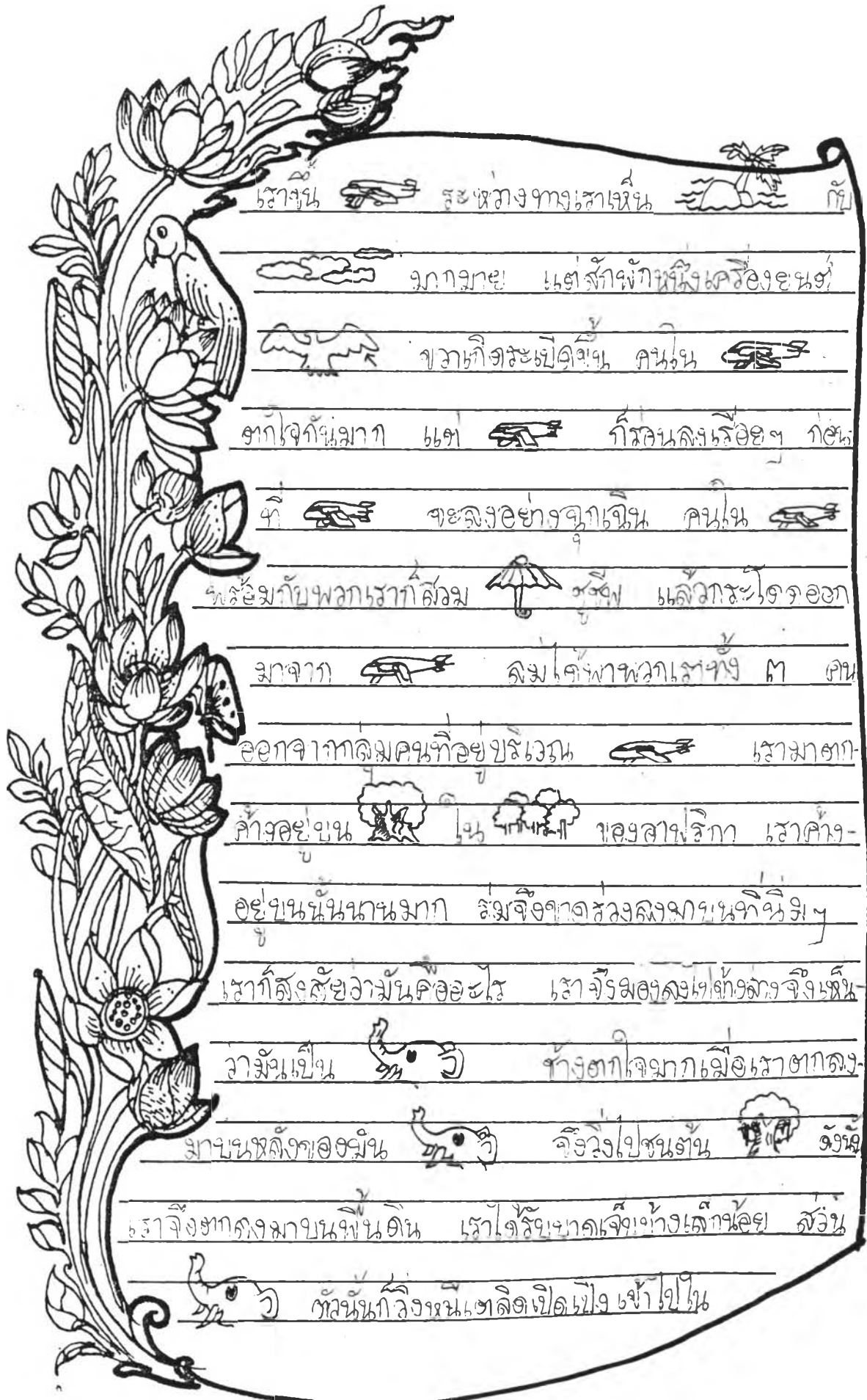
เ็ดเ็ด ๑ ๑ ๑

เ็ดเ็ดเ็ด เ็ดเ็ด ๕๐๕ ๑๑๑๑! เ็ดเ็ดเ็ด-

เ็ดเ็ดเ็ดเ็ดเ็ดเ็ดเ็ดเ็ดเ็ด เ็ดเ็ดเ็ดเ็ดเ็ดเ็ด

เ็ดเ็ดเ็ดเ็ดเ็ดเ็ดเ็ดเ็ดเ็ดเ็ดเ็ดเ็ดเ็ดเ็ดเ็ดเ็ด เ็ดเ็ดเ็ดเ็ดเ็ดเ็ดเ็ดเ็ดเ็ด

๑๑๑ เ็ดเ็ด เ็ดเ็ดเ็ดเ็ดเ็ดเ็ดเ็ดเ็ดเ็ดเ็ดเ็ดเ็ด

เราจน ระหว่างทางเราเห็น ก็

 ภาวภาย แต่สักพักหนึ่งเครื่องหยุด

 มาที่สระเบญจกัน คนใน

ต่างใจกันมาก แต่ ก็มีคนลงหรืออึ้ง ๆ ไปด้วย

ก็ จะลงอย่างถูกใจใน คนใน

พล้อมกับพลาเราก็สวม หนึ่ง แล้วกระโดดออก

มาจาก ลมใต้พาพลาเราทั้ง ๓ คน

ออกจากลมคนที่อยู่บริเวณ เราออกมา

ข้างสระบน   ของสาฟริก เราค้าง

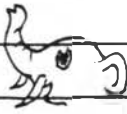
อยู่บนนั้นนานมาก ลมจืดจากล่องลมจากบนก็หิมิ ๆ

เราก็สงสัยว่ามันคืออะไร เราจึงมองลงไปที่ล่องน้ำจึงเห็น

ว่ามันเป็น ๖ ทั้งต่างใจมากเมื่อเราตกลง

มาบนหลังของมัน จึงวิ่งไปชนด้าน หนึ่ง

เราจึงตกลงมาบนพื้นดิน เราได้วิ่งมาดื่มน้ำที่ข้างเตี้ยเลย ล้วน

 ๖ ที่นั่นก็วิ่งหนีเตลิดเปิดโปงเข้าไปใน

เราจึงได้แต่ค้นหาทางกลับเท่านั้น

โดยที่ไม่มีใครคิดถึง

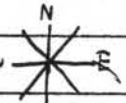
พวกเขาได้นำมาเลย แต่ไม่มี

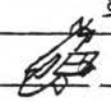
ที่เหลือนำมาเลย ออกจาก

บ้านำขึ้น ไปด้วย เราช่วยกันคิดว่า

อยู่ทางไหน

อยู่ด้วย

* → E แต่พวกเขาไม่มี

อยู่ด้านไหน พวกเขาจึงช่วยกันคิด และคนหนึ่งใน

กลุ่มนั้นซึ่งสงบได้คำแนะนำ จึงเกิดความคิดซึ่งได้

เรียนมาจากวิชาวิทยาศาสตร์ จึงได้

ดังนั้นพวกเขาจึงเดินทางต่อไป

เราจึงหยุดพักและ

หาหนทางที่ปลอดภัยกันมาทั้งวันแล้ว เขาก็

แต่เราไม่เก็บ

เมล็ดขี้จากคน เมื่อ ขึ้น เราจึงเดินทาง

ต่อไป เราเดินไปเรื่อย ๆ จนเราจึงได้พบกับ

ที่ลี้ภัยมากมายเองไม่เห็นกัน และ

ที่ลี้ภัยเพราะแรงลม เราก็ช่วยกันดัน ให้ข้าม-

เขา ขึ้นเขาน้ำที่เข เราจึงดันให้มันข้าม-

เขาพบกับ อีกด้านหนึ่งได้ จนเราจึงไปข้ามมา-

อีกด้านหนึ่ง แล้วพวกเราก็จึงแหก ที่กำลังอยู่-

ออกมาให้เราเห็น   ในอาฟริกา เราจึงรีบวิ่งเข้า-

ไป   กันที่ เมื่อเราไปถึง   แล้วเราก็จึง

รีบไปที่สนามบิน อย่างแรกที่เราทำเมื่อไปถึงคือ ไปดื่ม

 แล้วจึงเข้าไปของต่อ ที่สำนักงานกลับ

 เราขึ้น ๑๐๗ และถึง

๑๐๗ เข้าของวันรุ่งขึ้น

๑. ศ. ศอชพช นวมทรง ๗ ๖๗ เลขที่ ๑๗

๒. ศ. กิตติพงษ์ ทัศนภเศรษฐี ๗ ๖๗ เลขที่ ๒๐

๓. ศ. สักดิ์พัฒน์ ยุคล ๗ ๖๗ เลขที่ ๒๑

เรื่อง พลิกฟื้นของกบหมาย

ณ วันพฤหัสบดีที่ ๑๖ เดือนพฤษภาคมปี ๒๕๖๓

ของร้าน บ้านนี้ ไม่มีคนเข้าร้านมากเท่าใดนัก

เพราะคนส่วนใหญ่ไม่ชอบคนต้วมเตี้ยหน้า

ตา ขี้แพ้ มีอยู่ในร้านนี้มานานแล้ว บ่ายวันหนึ่ง

พี่ชายคนหนึ่ง ทำการสมัครเข้ามาทำงาน แล้วถาม

นายพลว่า "พี่มีครอบครัวแล้วหรือ" พี่ชายตอบ

นายพลว่า "อ้อ มีครับคุณ... อ้อ... พี่มีชื่อ กงหลิงริ จ้า ลอยมาสมัคร

ครับ พี่อยากได้พี่สักดี ๆ สักอันหนึ่งครับ" คุณกงหลิงริพูด นายพลก็

นำทางเขาไปไว้ที่หน้าร้าน พี่ชายก็รีบเดินไปหาพี่ชายที่

ร้านเขาว่า "พี่ต้องซื้ออันนี้ให้พี่แล้ว พี่ก็รีบเดินไปซื้อ

ตามที่พี่บอก พี่ชายก็รีบเดินไปซื้อ พี่ชายก็รีบเดินไปซื้อ

ของพี่ พี่ก็รีบเดินไปซื้อ พี่ชายก็รีบเดินไปซื้อ

พี่ก็รีบเดินไปซื้อ พี่ชายก็รีบเดินไปซื้อ

พี่ก็รีบเดินไปซื้อ พี่ชายก็รีบเดินไปซื้อ

พี่ก็รีบเดินไปซื้อ พี่ชายก็รีบเดินไปซื้อ

พี่ก็รีบเดินไปซื้อ พี่ชายก็รีบเดินไปซื้อ

พี่ก็รีบเดินไปซื้อ พี่ชายก็รีบเดินไปซื้อ

พี่ก็รีบเดินไปซื้อ พี่ชายก็รีบเดินไปซื้อ

พี่ก็รีบเดินไปซื้อ พี่ชายก็รีบเดินไปซื้อ

พี่ก็รีบเดินไปซื้อ พี่ชายก็รีบเดินไปซื้อ

พี่ก็รีบเดินไปซื้อ พี่ชายก็รีบเดินไปซื้อ

พี่ก็รีบเดินไปซื้อ พี่ชายก็รีบเดินไปซื้อ

พี่ก็รีบเดินไปซื้อ พี่ชายก็รีบเดินไปซื้อ

พี่ก็รีบเดินไปซื้อ พี่ชายก็รีบเดินไปซื้อ

พี่ก็รีบเดินไปซื้อ พี่ชายก็รีบเดินไปซื้อ

พี่ก็รีบเดินไปซื้อ พี่ชายก็รีบเดินไปซื้อ

พี่ก็รีบเดินไปซื้อ พี่ชายก็รีบเดินไปซื้อ

พี่ก็รีบเดินไปซื้อ พี่ชายก็รีบเดินไปซื้อ

พี่ก็รีบเดินไปซื้อ พี่ชายก็รีบเดินไปซื้อ

พี่ก็รีบเดินไปซื้อ พี่ชายก็รีบเดินไปซื้อ

พี่ก็รีบเดินไปซื้อ พี่ชายก็รีบเดินไปซื้อ

พี่ก็รีบเดินไปซื้อ พี่ชายก็รีบเดินไปซื้อ

พี่ก็รีบเดินไปซื้อ พี่ชายก็รีบเดินไปซื้อ

พี่ก็รีบเดินไปซื้อ พี่ชายก็รีบเดินไปซื้อ

พี่ก็รีบเดินไปซื้อ พี่ชายก็รีบเดินไปซื้อ

ณ ท่าอากาศยานเมืองสงขลา
ประเวศ อังกฤษ ณ ได้ยื่นเสียงผู้คน
มากมาย สันตทานัน แต่ฉันตั้งใจไม่ร้อง
พนักงานนำฉันลงจากเครื่อง ไปที่สายพาน ล้างสิ่ง-
กระเป๋าคัน อยู่บนสายพานที่หมุนไปหมุนมา หน้า-
งานนั้นรู้สึกเย็นหัวใจ แต่อยู่ในที่มืด พนักงานก็เก็บฉัน-
ไปที่คลังของหาย ฉันรออยู่จนประมาณ ๒ - ๓ วัน
ฉันจึงได้ยินเสียงผู้หนึ่ง ซึ่งทำให้ฉันดีใจมาก เสียงนั้นก็คือ "ม-
หาอำมาตย์คืนชีพ" คุณจ๊กอเมซอ เห็นผมนั่นแหละ เขามารับฉัน-
แล้ว จากนั้นเขาก็พาฉันนั่งรถยนต์ข้ามประเทศไปปารีส เขาพา
ฉันไปที่โรงแรมหรูแห่งหนึ่ง ฉันได้ยินเสียงดนตรีดังจากที่นั่น
เมื่อเขาพาฉันไปทำใจใหม่เพื่อแต่ใจฉันใหม่ สันตทานันท่าทางสง่างามออก-
ไปหน้าเวที เขาหน้าฉันไปลิ้มรสแล้วฉันก็รู้ ว่าฉันกำลังฝัน-
ไปในเขาอีกครั้ง ในห้องออรัลเคสส์ที่กว้างใหญ่ด้วยเสียงเพลง
ที่ไพเราะ ทำให้ฉันมีความสุขมากที่สุดในชีวิตที่ก้าวเป็นปกติ-
ของนั้น นั่นแหละจ๊กอเมซอ ได้รับเสียงที่ปลอบใจแล้วสร้างของขวัญ
ชมมากมาย ฉันต้องแต่งตัวให้สวยงาม นุ่งผ้าขาว ใช้อุปกรณ์-
ฟลอร์ออดองฉัน

๑ ด. ณ. ออกลุ วิธวิภาส วิภาส เลขที่ ๒๓
๑ ณ. อชานิตริ สันตทานัน เลขที่ ๕๐

นักประพันธ์ต้นแก้ว

เรื่อง ปู่เหมาในกรุงเทพฯ

ณร้านอาหาร

ณ บริเวณร้านอาหารกลางกรุงเทพฯ ร้านอาหารแห่งนี้ตั้งอยู่ริมถนนหน้าผากฝรั่ง ภายในร้านสามารถมองเห็นถนนได้อย่างชัดเจน ในขณะนั้นยังมีหญิงสาว ๓ คน เดินเข้ามาภายในร้าน

พี่: เฮ้อ! วันนี้รักดีจัง

มี, เร: จริงตัว

เร: พวกเขาสั่งอาหารทานกันดีกว่านะ

พี่: สั่งเลยฉันนึกวนตาลาแล้ว

มี: น้องๆ ฉันเดาว่าผิดกันนะ

เร: ฉันจะเอาหน้าไก่

พี่: ส่วนฉันเอาพะหนี่น้ำนะ

พนักงานบริการ: เดี๋ยวครับแล้วครับ เดี๋ยวจะรับแคร์ดของคุณด้วยครับ

พี่, มี, เร: น้ำเปล่าจ้ะ

พนักงานบริการ: รอสักครู่หนึ่งครับ

ในขณะที่ พี่, มี, เร กำลังรออาหารทั้ง ๓ ก็ได้สังเกตเห็นกันถึงปัญหาต่างๆ ในกรุงเทพฯ

มี: เคียนักกรุงเทพ มีโขนทำอะไร

พี่: ให้มีทั้งมโหรีดีดี นำหน้าเสียและอากาศเสีย

มี: พวกเราคิดว่าควรจะทำโขนอย่างไรดีล่ะ?

พี่: อ้อ! ให้ให้คนส่วนใหญ่นำ โขนประจำทางนะสิ

มี: เราจะบอกพวกเราได้ดีอย่างไรล่ะ?

พี่: ก็ให้สังคมมวลชนประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับเรื่องนี้สิ

มี: ส่วนโขนนำเสียล่ะ?

พี่: ก็ต้องพึ่งสังคมมวลชนอีกสิ

มี: โอ้...แล้ว

มี: โขนอากาศเสียพวกเรคิดว่าควรจะทำอย่างไร

มี: ส่วนที่คิดเสียจากโขนมโหรีดีดี ถ้าเราใช้ริ้วท่อนักยลลง คิว-
ท่อนักยลจะน้อยลงด้วย

พี่: ส่งไป...แล้วก็ได้สิ ถ้าเราจะแก้โขนท่าต่างๆ เราต้องให้
ความสำคัญคืน ต้องช่วยกันเพื่อความสงบสุขของเรา

มี: อาหารมาแล้ว เรามาทานกันดีกว่า

จัดทำและเรียบเรียง

ดร. นิดา มาลาสิทธิ์ ๑.๖ ๖ เลขที่ ๓๓๘

ดร. กุลภัทร ศรีสัมฤทธิ์ ๑.๖ ๖ เลขที่ ๓๓๘

เขียนให้ดิฉัน

โลกสภาพปัญหาการจราจรติดขัด หากถามว่าสาเหตุเกิด
มา ทำให้เกิดผลเสียหลายประการตามมา เช่น เกิด

มลภาวะทางอากาศ เนื่องจากการปล่อยไอพิษจากรถยนต์
ประเภทต่าง ๆ ผสมในทางทิศของสิ่งแวดล้อม เมื่อสูดอากาศ
เป็นพิษสะสมเข้าไปในร่างกายมากขึ้น ทำให้สุขภาพเสื่อมโทรม
ถึงขั้น การเดินทางเพื่อการติดต่อ การนัดหมาย ต้องใช้เวลา
ในการเดินทางมากกว่าเดิม หากไม่มีการใช้เวลาในการเดินทางไว้
ก่อน อาจทำให้เสียเวลา สิ้นเปลืองน้ำมัน เกิดอุบัติเหตุจราจร
ต่าง ๆ และการจราจรติดขัดทำให้สิ้นเปลืองน้ำมัน อันก่อให้เกิดมลพิษ
ทางเศรษฐกิจอีกด้วย

หากเราคิดว่า สาเหตุที่ทำให้การจราจรติดขัดเกิดจาก
คนที่ผู้ขับขี่ที่ขาดความระมัดระวังในการนำรถมาจอด
ทางจราจร หากเราจึงคิดว่า ถ้าหากคนขับรถอื่นก็สามารถแก้ไข
ปัญหาได้ โดยนำสิ่งที่เขาเคยคิดทำกับคนอื่นที่ดี คือ ให้คนศึกษา
อบรมผู้ขับขี่ขาดความระมัดระวังในการนำรถมาจอด
ในทางที่จราจรเสื่อมการจราจร และสิ่งไหนที่ควรทำคามผิด
อย่างตรงครัด จะได้สามารถลดมลพิษ แต่ปัญหา
การจราจรติดขัด ถ้าหากคนปฏิบัติได้เช่นนี้ นั่นหมายถึง
และสิ่งไหนในทางที่สมควรควรจะได้มีไว้ที่ผู้ขับขี่
มากกว่านี้

คุณ รัตนากร อดิทธิกุล

ปี ๖๓. วันที่ ๕๐

สื่อนภาษาไทยของโรงเรียนจิระจະดี

นับตั้งแต่วันที่เริ่มเรียนภาษาไทยมาหนึ่ง

วันนี้มีความเห็นว่าโรงเรียนจิระจະดี มีการสอนภาษาไทยที่ดี
ในเรื่องการทำให้เด็กนักเรียนเข้าใจง่าย เช่น มีการเปิดโอกาสให้
นักเรียนซักถามเมื่ออธิบายเสร็จ มีการแจกเอกสารเกี่ยวกับสิ่งที่
สำคัญในบทเรียนและมีการทำแบบฝึกหัดเพิ่มเติมในบางบท
มีการสอนที่สนุกสนานให้เพลิดเพลิน เช่น ให้เล่นเกมที่เกี่ยวข้องกับ
บทเรียน มีการแสดงประกอบบทเรียนในบางครั้ง เมื่อวันแรก
เริ่มเรียนภาษาไทยในบทที่ใหม่นั้น ครูผู้สอนจะมีวิธีการสอนที่ดี
คือ อาจารย์จะอธิบายเรื่องที่เกี่ยวข้องและอธิบายศัพท์ใหม่ ๆ
ให้เด็กนักเรียนเข้าใจความหมาย หลังจากนั้นเมื่อเด็กนักเรียนมีความ
เข้าใจในบทเรียนดีแล้ว อาจารย์จึงจะให้เด็กนักเรียนทำแบบฝึกหัด
ตามตัวชี้วัดแบบฝึกหัดได้อ่างไม่ผิดขนาด

แต่ทั้งนี้คิดว่าน่าจะ มีการปรับโครงสร้างของบางเรื่อง เช่น อาจารย์ผู้
สอนไม่ควรให้นักเรียนทำงานหลายบทในเวลาไม่ก็วันเพราะจะทำให้เด็กนักเรียน
สับสนบางเรื่องที่มีความคล้ายคลึงกัน และไม่ควรถูกเร่งรีบสอนมากเกินไป
เพราะจะทำให้เด็กนักเรียนไม่เข้าใจ และจะทำให้ทำแบบฝึกหัดไม่ถูกต้อง
มีกิจกรรมในภาษาไทยมากขึ้น ควรแจกเอกสารที่สำคัญและเนื้อหาเพิ่มเติม
ทุกบท

อ.ญ. ญาสา สันวสาร
ป. วิชา เลขที่ ๒๕

ความเรียงภาษาไทยก่อนการทดลอง

แบบทดสอบความสามารถทางการเขียนความเรียงภาษาไทย

ชื่อ จ.พ. เจริญ นามสกุล วิเชียร
กลุ่มทดลองกลุ่มที่ ๑

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนความเรียงภาษาไทยในหัวข้อ "สัตว์สวยงาม" มีความยาว
ประมาณ 15 บรรทัด ภายในเวลา 1 ชั่วโมง

เรื่อง สัตว์สวยงาม

ป่าไม้ในประเทศไทยมีชนิดและพันธุ์ ทั้งที่มีสีและรูปร่าง

สวยงามและหายาก ไม่เหมือนสัตว์อื่น จึง

ทำให้คนเฝ้าป่าและคนรักสัตว์ ไปชมสัตว์ป่า

ในเทือกเขาและป่าเขา ต่างอย่าง เมื่อมีอากาศ ป่าไม้จะเขียว

ฟ้า อากาศร้อนชื้น ป่าไม้จะเขียว ทั้งป่าไม้และสัตว์ป่า

ก็เขียว จากเหตุจึงต้องหวงห้ามการปลูกป่า และไม่ตัดต้นไม้

สัตว์ป่าและสัตว์น้ำ ป่าไม้จึงมีจำนวนมาก กับป่าไม้ที่ ดี

ป่าเขาและป่าเขา เพราะการปลูกป่า ไม่เป็นการดี สัตว์ป่าจะสูญพันธุ์

สัตว์ป่าและสัตว์น้ำ จึงไม่พบบ่อย สัตว์ป่าและสัตว์น้ำ

สัตว์ป่าและสัตว์น้ำ ป่าไม้จึงมีจำนวนมาก ทั้งสัตว์ป่าและสัตว์น้ำ

จึงพบบ่อย จากเหตุจึงต้องหวงห้ามการปลูกป่า และไม่ตัดต้นไม้

สัตว์ป่าและสัตว์น้ำ ป่าไม้จึงมีจำนวนมาก ทั้งสัตว์ป่าและสัตว์น้ำ

แบบทดสอบความสามารถทางการเขียนความเรียงภาษาไทย

ชื่อ ด.ญ. ภัฏฐาภรณ์ นามสกุล ยิ่งคุณนันท
กลุ่มทดลองกลุ่มที่ ๑

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนความเรียงภาษาไทยในหัวข้อ "สัตว์สวยงาม" มีความยาว
ประมาณ 15 บรรทัด ภายในเวลา 1 ชั่วโมง

เรื่อง สัตว์สวยงาม

ถ้าพูดถึงคำว่า "ป่า" ก็คงนึกถึงสถานที่ที่เต็มไปด้วยต้นไม้ สัตว์ป่าและกิจกรรมทำดี-
ต่างๆ สัตว์สวยงาม แต่จริงๆ แล้วป่าถูกทำลายไปมากจึงเกิดจากความโหดของมนุษย์ซึ่งต้องการ
เพียงแค่อำนาจเงินเงินทองเพื่อแลกกับกำไรซึ่งเปรียบได้กับบ้านของมนุษย์อันสวยงาม-
ที่พระเจ้าประทานมาให้แก่มนุษย์ ซึ่งปัจจุบันที่มนุษย์หันมองข้ามความสำคัญ และ ผล-
กระทบต่อตนเอง เมื่อไม่ฟังจึงไม่ฟังสัตว์เช่นกัน เพราะป่านอกจากจะเคยเป็นที่อยู่อาศัยของ
มนุษย์ตั้งแต่ดึกดำบรรพ์แล้ว สัตว์ก็ยังต้องการป่าเช่นกัน เพราะ ป่าเป็นที่อยู่อาศัย เป็น-
แหล่งอาหารของสัตว์ ซึ่งมีความสำคัญต่อมนุษย์เช่นกัน ซึ่งมนุษย์เราไม่สามารถจะขาด-
ทั้ง ๒ สิ่งนี้ได้ นอกจากเราจะอนุรักษ์ธรรมชาติไปไม่แล้วแล้ว ก็ควรที่จะพัฒนาจิตใ-
ตนเองด้วย จากความโลภ ความอยากได้ ในทรัพย์สินเงินทอง ซึ่งน่าจะเปลี่ยนจาก-
คำว่า "ทรัพย์สิน" มาเป็นคำว่า "ทรัพย์สินทางธรรมชาติ" ซึ่งเราต้องการอยู่ในขณะนี้ ถ้าเราฟัง-
ไม้ที่มีค่า และ สวยงามคงอยู่เราก็ไม่ต้องเสียงบประมาณซื้อให้คนที่อื่น ชาวชนบท
ของเรามีคุณค่ามากกว่าคนขายแต่กลับมองข้าม ไม่คิดว่าจะเป็นสัตว์ป่าคุ้มครอง หรือ
ป่าสงวนหรือไม่ ก็สามารถทำลายได้เพื่อเงินทอง แต่ก็ยังมีบุคคลที่ศึกษาเพื่อ-

แบบทดสอบความสามารถทางการเขียนความเรียงภาษาไทย

ชื่อ อ.ช. กิติทิพย์ นามสกุล จันทร์ศรี
กลุ่มทดลองกลุ่มที่ ๒

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนความเรียงภาษาไทยในหัวข้อ "สัตว์สวยงาม" มีความยาว
ประมาณ 15 บรรทัด ภายในเวลา 1 ชั่วโมง

เรื่อง สัตว์สวยงาม

ป่ามีความสำคัญกับมนุษย์เรามาก เพราะป่าไม้ให้ผลผลิตออกสู่ชุมชน
แก่เราทุกชนิดไม่ว่าไม้และสัตว์ป่าทำให้เราได้อาศัยได้กิน แต่ปัจจุบันนี้
มนุษย์ได้ทำลายป่าไม้และทำมาทำเป็นเครื่องเรือน กระจก หรือเครื่อง
หนังหนัง ทำไม้แปรรูปและตัดไม้ทุกชนิด แต่เราได้รับความเสียหาย
สาหัสมากจน ในตอนนี้ได้มีคนลอบตัดไม้ทำลายป่า และตัดป่าไม้
เพื่อทำสวน แต่ผมมีความคิดว่าจะตัดสวนหรือสวนป่ามากกว่า
เพื่อรักษาป่าไว้จะได้ยั้งคนไปอีกคน ไม่ตัดลงหรือไม่มีป่าเลย
สัตว์ป่าเป็นสิ่งที่สวยงามและล้ำค่า มันให้อาหารและหนังแก่เรา
ทำให้เรามีอาหารอุดมสมบูรณ์ ในปัจจุบันได้มีการลอบยิงสัตว์
ป่าในเขตป่าสงวน แต่ได้มีการรักษาพันธุ์สัตว์ป่าคงอยู่ไว้
แต่มีได้ ๓ ประเภท คือ สัตว์ป่าคุ้มครองที่ ๑ สัตว์ป่าคุ้มครอง
ที่ ๒ และสัตว์สงวน สัตว์พวกนี้บางชนิดใกล้สูญพันธุ์แล้ว และ
บางชนิดอาจยังไม่สูญพันธุ์เลย แต่ก็ยังมีคนไปลักลอบยิงสัตว์ป่าอีก

แบบทดสอบความสามารถทางการเขียนความเรียงภาษาไทย

ชื่อ จช ปิณฑิพรณ์ นามสกุล อัศลาเสริญี
กลุ่มทดลองกลุ่มที่ ๒

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนความเรียงภาษาไทยในหัวข้อ "สัตว์สวยงาม" มีความยาว
ประมาณ 15 บรรทัด ภายในเวลา 1 ชั่วโมง

เรื่อง สัตว์สวยงาม

ฉัน ช่างเลี้ยงสัตว์อย่างหนึ่ง ช่างเลี้ยงสัตว์อย่างหนึ่ง เป็นตัว
ขี้ขลาดขี้ขลาดขี้ขลาดขี้ขลาด ทำให้จำพวกสัตว์อย่างอื่นกลัวไปเสีย
และอาจทำให้สัตว์ตัวอื่นกลัวได้ เสมือนคนเขินอายพวกเราจะ
มีความระมัดระวังให้มากยิ่ง เมื่อจับไว้ในกรงเหล็ก และคอย
เก็บกักสัตว์ในกรงเป็นหนึ่งเป็นตาให้เจ้าหน้าที่ ในกรงก็จะจับพวกที่ลอบ
ยิงสัตว์ป่าโดยยิงไม่ได้จับอนุญาต และถ้าหากจะล่าเป็นกลุ่มก็งั้น
ควรที่จะยิงสัตว์ที่ยังไม่ใกล้จะสูญพันธุ์ และได้จับอนุญาตอย่างถูก
ต้องจากเจ้าหน้าที่

แบบทดสอบความสามารถทางการเขียนความเรียงภาษาไทย

ชื่อ ด.ศ. จินทวิไล

นามสกุล จินดา

กลุ่มทดลองกลุ่มที่ ๒

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนความเรียงภาษาไทยในหัวข้อ "สัตว์สวยงาม" มีความยาวประมาณ 15 บรรทัด ภายในเวลา 1 ชั่วโมง

เรื่อง สัตว์สวยงาม

ป่าไม้ในเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าห้วยขาแข้ง ถ้าคนไทยยัง
 คงตัดไม้ทำลายป่าอีกประมาณ ๓ ปี ป่าไม้ในเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าห้วยขาแข้ง
 จะหมดไปประเทศไทยก็จะแห้งแล้ง ฝนไม่ตกต้องตามฤดูกาลซึ่งจะเป็น
 สิ่งที่เราคงไม่อยากจะเห็นเกิดขึ้น ถึงแม้ว่าเราจะได้มีการรณรงค์ป่าไม้ไทย
 แต่เราก็ยังมีส่วนที่ยังคงตัดไม้อยู่ ซึ่งต้นไม้ที่หายากหายาก
 มหาศาลไม่ว่าจะหมีหรือหมาป่า, เสือ, ช้าง, นกเงือก, นกอินทรี, นกยูง,
 ไก่ฟ้า, นกเงือก, นกเงือก, นกเงือก, นกเงือก, นกเงือก, นกเงือก, นกเงือก,
 อีกทั้งประเทศไทยก็ยังมีสัตว์ป่าที่หายากอีกมากมาย และถ้ามีคนไปล่าสัตว์
 สัตว์ป่าอีกสัก ๑-๒ ปี สัตว์ป่าก็จะสูญพันธุ์ไปหมดเลย
 เมื่อพูดถึงสัตว์ป่าที่หายากก็คิดถึงสัตว์ป่าที่อยู่ในเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าห้วยขาแข้ง และเมื่อ
 ป่าไม้ถูกทำลายสัตว์ป่าก็ไม่มีที่อาศัย และถ้าประเทศไทยแห้งแล้งเมื่อไร
 สัตว์ป่าก็อาจจะสูญพันธุ์ แต่ถ้านักอนุรักษ์สัตว์ป่าไทยเป็นฝ่ายแพ้เสีย
 มากกว่า เพราะเมื่อสัตว์ป่าสูญพันธุ์แล้วคนก็ไม่มีอะไรทำแล้ว คนเราก็ไปรับงาน

แบบทดสอบความสามารถทางการเขียนความเรียงภาษาไทย

ชื่อ จ.ช. พินาลัส นามสกุล จิณฺดา
กลุ่มทดลองกลุ่มที่ ๒

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนความเรียงภาษาไทยในหัวข้อ "สัตว์สวยงาม" มีความยาว
ประมาณ 15 บรรทัด ภายในเวลา 1 ชั่วโมง

เรื่อง สัตว์สวยงาม

ไปสู่วัยผู้ใหญ่ ฉันฉันไปทำประโยชน์ให้คนอื่นบ้าง เช่น ฉันเลือกปลา
หนึ่งเส้นนำไปขาย ตลาดเช้า ฉันฉันไปทำอาหาร การกระทำ
ทำเหล่านี้เป็นการกระทำที่ไม่ดีนัก เผลอๆ อีกไม่มากนักแล้วเอง
ต้องสู้กับคนอื่น และฉันจะสู้ด้วยฉันไม่สู้แล้ว เผลอๆ สู้แล้วได้
ยาก และเสียใจแล้วประเทศไทยสู้กับคนอื่น

แบบทดสอบความสามารถทางการเขียนความเรียงภาษาไทย

ข้อ ๑. ๒. ๓. ๔. ๕. ๖. ๗. ๘. ๙. ๑๐.

นามสกุล วงษ์สาระหง่าน

กลุ่มทดลองกลุ่มที่ ๒๖

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนความเรียงภาษาไทยในหัวข้อ "สัตว์สวยงาม" มีความยาวประมาณ 15 บรรทัด ภายในเวลา 1 ชั่วโมง

เรื่อง สัตว์สวยงาม

ป่าไม้ที่สวยงามได้ลดน้อยลงลงมาก เพราะมีการทำลายป่าไม้
เขาไปปลูกบ้านเรือน เขาไปทำสิ่งของต่างๆขาย ทั้งๆที่ป่าไม้
ประโยชน์กับเรามาก ไม้ที่เรามีเรา และเป็นที่อยู่ของสัตว์ป่า
นานาชนิด ถ้าไม่มีป่าไม้ เหลือในโลกลนี้ หรือแม้กระทั่งไม่มี
ป่าไม้ในประเทศไทย เราก็ไม่สามารถดำเนินชีวิตไปอย่างสะดวก
สบายได้ เพราะเมื่อถึงฤดูฝน ถ้าไม่มีป่า น้ำก็จะท่วมบ้านเรือน
เสียหายกันเป็นกรณีใหญ่ ก็ต้องไปตัดไม้มาอีก เพื่อมาปลูกบ้าน
ใหม่ เมื่อถึงฤดูร้อนอากาศจะอบอ้าว ไม่มีลม และถ้าไม่มีป่า
ก็ไม่มีสัตว์ คนก็ไม่สามารถอยู่ได้ เพราะสัตว์เป็นอาหารหลัก
อย่างหนึ่งของคน ซึ่งถ้าคนขาดเนื้อสัตว์ จากผัก ผลไม้ ไข่ไม่
ขาดคนอาจจะสูญพันธุ์ได้ เพราะไม่มีอาหารที่จะรับประทานเลย
แท้จริงแล้วถ้าป่าไม้ได้หมดแล้ว ถ้าจะตัดไม้จากในสิ่ง
จำเป็นเท่านั้น และควรปลูกทดแทน เพราะถ้าไม่มีป่า ก็ไม่มี

แบบทดสอบความสามารถทางการเขียนความเรียงภาษาไทย

ข้อ ๑.๓. แนนช๑๑๑ นามสกุล วรช๑าร๑น๑าน

กลุ๑ทดสอบกลุ๑ที่ ๒

คำชี้แจง ใ้ให้นักเร๑นเขียนความเร๑ียงภาษาไทยในหัวข้อ "ส๑ท๑สว๑ปางาม" ๑ีความยาว
ประมาณ 15 บรรทัด ภายใ้เวลา 1 ชั่วโมง

เร๑อง ส๑ท๑สว๑ปางาม

ท๑ย๑อ๑ตั๑งของส๑ท๑ ถ้าส๑ท๑ส๑ท๑พัน๑ คน๑ใ้ไม่มีอาหาร และ
ทุกส๑งท๑ก๑อย่างอาจส๑ท๑ส๑ท๑พัน๑ได้ใ้ในท๑ส๑ด ถ้าเราขาดใ้ไม่ใ้เพียง
อย่างเด๑ียว

แบบทดสอบความสามารถทางการเขียนความเรียงภาษาไทย

ชื่อ จ.ศ. คมกัณ นามสกุล หน้าที่
กลุ่มทดลองกลุ่มที่ ๒

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนความเรียงภาษาไทยในหัวข้อ "สัตว์สวยงาม" มีความยาว
ประมาณ 15 บรรทัด ภายในเวลา 1 ชั่วโมง

เรื่อง สัตว์สวยงาม

ความคิดเห็นของผมเกี่ยวกับเรื่องสัตว์คือ ในชีวิตของคนเรา
คำว่า "สัตว์" หมายถึง สิ่งมีชีวิตที่สามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้มากมาย
เช่น นำมาเลี้ยงดูรักษา หรือนำมาใช้งานต่างๆ ตามความพอใจของคนเรา
ไม่ว่าจะเป็นการเขียนสีผนัง หรือเป็นการกระทำการอื่น ๆ ก็ตาม เราไม่ควรไป
ทำมัน ควรให้มันอยู่ตามที่อยู่อาศัยของมัน แต่คนบางพวกจะกระทำตรง
ข้าม เช่น ฆังมัน หรือจับสัตว์มีชีวิตๆ โดยไม่คำนึงถึงจิตใจมันเลย
แต่ไหน ถ้าทุกคนเป็นอย่างนี้ก็จะมีสัตว์ เหลืออยู่เลย แต่ถ้าความคิดของ
ทุกคนมีแต่ว่าควรจะอนุรักษ์สัตว์ไม่ควรมีรังแกมัน หรือทำให้มันทุกข์ใจ
ก็จะทำให้โลกของเราสดใสได้ขึ้นได้ขึ้นดีขึ้นมากที่กำลังซื้อเพลงอยู่
และก็จะทำให้สัตว์ที่เราจับอยู่ไม่ตกใจกลัวตายไป และ สิ่งที่เราควร
อนุรักษ์ก็คือ เรืองป่าให้ เราควรอนุรักษ์ให้ไม่ควรมีไปทำลายมัน และถ้า
เราไม่ไปทำลายป่าไม้ ก็จะทำให้มันมีเสียงของเขามันแต่ธรรมชาติที่สวยงาม
และเป็นที่อยู่ของสัตว์ทั้งหลาย ก็จะทำให้ป่าไม้ อยู่คู่โลกตลอดไป

แบบทดสอบความสามารถทางการเขียนความเรียงภาษาไทย

ข้อ ๑๔. คสมักัน

นามสกุล กช พัทธกิจ

กลุ่มทดลองกลุ่มที่ ๒

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนความเรียงภาษาไทยในหัวข้อ "สัตว์สวยงาม" มีความยาวประมาณ 15 บรรทัด ภายในเวลา 1 ชั่วโมง

เรื่อง สัตว์สวยงาม

- สัตว์ทำนองของสัตว์ที่เราไม่ควรมีไปทำร้ายสัตว์ หรือ ทำลายป่าไม้

โลกของเราก็จะเต็มไปด้วยธรรมชาติและ ความสงบร่มเย็นต่อไป-

ชีวภคชาน

ความเรียงภาษาไทยหลังการทดลอง

แบบทดสอบความสามารถทางการเขียนความเรียงภาษาไทย

ชื่อ ด.ญ.เจษฎ์ นามสกุล ใจงาม
กลุ่มทดลองกลุ่มที่ ๑

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนความเรียงภาษาไทยในหัวข้อ "สัตว์สวยป่างาม" มีความยาว
ประมาณ 15 บรรทัด ภายในเวลา 1 ชั่วโมง

เรื่อง สัตว์สวยป่างาม

เขียนเพื่ออภิปราชภัฏราชบุรี คิว.ลพบุรี ปากดง "สัตว์"

และ "ป่า" ๑๖๖๖๖๖๖๖

ฉันคิดว่าป่าไม้ไทยสวยได้ลงมือปลูกป่าอย่างจริงจัง จึงเป็นผล

หาจากสัตว์ป่าในป่าไทยสวยงามมากฉันได้ทำสวนป่า เพาะป่าปลูกไม้ดอกไม้

สวยงามจนสามารถทำไม้ดอกไม้ประดับได้และฉันได้ไปเดินเล่นที่สวน

ธรรมชาติและอนุรักษ์ป่าไม้เป็นทรัพยากรอันมีค่าไปทั่วประเทศไทย

โดยการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนและอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้

จะทำให้ประเทศไทยสวยงามและเขียวชอุ่ม และที่สำคัญ คือ ใจงาม

ผลการต่อเศรษฐกิจการเกษตรที่ช่วยเพิ่มผลผลิต

สนับสนุนการอนุรักษ์ป่าไม้และสัตว์ป่าที่มีถิ่นอาศัยอยู่ในป่า

ซึ่ง ลุงจ๋าและลุงจ๋าและลุงจ๋าจะวิ่งขึ้นหน้าไปจากป่าไม้ไทย

แล้วในสัตว์ป่าก็มีสัตว์ป่าที่สวยงาม ค้างคาว สุนัข สุนัข สุนัข

และในป่าก็มีสัตว์ป่าที่สวยงาม ค้างคาว สุนัข สุนัข สุนัข

แบบทดสอบความสามารถทางการเขียนความเรียงภาษาไทย

ชื่อ ด.ญ. ปัทมาวิสิทธิ์ นามสกุล สิงคเสนนท์
กลุ่มทดลองกลุ่มที่ ๑

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนความเรียงภาษาไทยในหัวข้อ "สัตว์สวยงาม" มีความยาว
ประมาณ 15 บรรทัด ภายในเวลา 1 ชั่วโมง

เรื่อง สัตว์สวยงาม

ธรรมชาติมันจะเกิดจากสิ่งหลาย ๆ สิ่ง หลาย ๆ อย่างรวมกันขึ้น ธรรมชาติที่มีทั้งแม่น้ำ
ภูเขา ฟ้า และสัตว์ ฯลฯ แต่สิ่งเหล่านี้เราจะรักษามันได้อย่างไร? เพราะ ทุกวันนี้
ธรรมชาติเหล่านี้ก็ขาดแคลนเห็นจำนวนมากขึ้น เพราะ มนุษย์เป็นผู้นำมา เช่น สัตว์
หากก็จับไป มาแสดงบ้าง หรือ ตัดไม้ทำลายป่าเพื่อขาย หรือ สร้างบ้านเรือน แต่
มนุษย์ก็เช่นกันก็ทำทุกอย่างของตัวเอง เพราะ ถ้าจากธรรมชาติเหล่านี้ก็ไม่สามารถที่จะเกิด
ปัจจัย ๔ ในการดำรงชีวิตได้ ดังนั้นเราจึงควรรักษาธรรมชาติให้สวยงาม ถ้าเราทำลาย
ธรรมชาติสิ่งใดสิ่งหนึ่งแล้วชีวิตหนึ่งชีวิตใดก็ไม่สามารถที่จะอยู่ได้ เช่น ถ้าตัดไม้ทำลายป่า
สัตว์ก็จะไร้ที่อยู่อาศัย ฝนก็จะไม่ตกลงตามฤดูกาล หรืออาจเกิดน้ำท่วมได้ แต่ถ้าจับ
ก็จะต้องตัดไม้เหล่านี้ ก็ควรจะปลูกทดแทนให้มันเดิม แต่ถ้าไม่ปลูกเพื่อทดแทน ก็จะทำให้
เกิดปัญหาต่างๆ ถ้ากล่าวถึงสัตว์นั้น สัตว์ก็มีอิทธิพลต่อการดำรงชีวิตของพวกมันเช่นกัน
สัตว์ต่างๆ ทั้งที่อยู่ในป่า และในน้ำเราก็ควรจะเอาใจใส่และไม่ทำลาย สัตว์บางชนิดที่
เป็นสัตว์สงวน เราก็ควรจะรักษาให้ดี ไม่ควรเก็บมาเลี้ยง ธรรมชาติต่างๆ ก็ต้องอาศัย
อยู่ร่วมกัน ทดสิ่งใดสิ่งหนึ่งไปไม่ได้ ความจริงแล้วประเทศไทยเขาเคยมีป่าไม้

แบบทดสอบความสามารถทางการเขียนความเรียงภาษาไทย

ชื่อ ดิ.ช. กิตติพงษ์ นามสกุล กิติเมศวร์ชัย
กลุ่มทดลองกลุ่มที่ ๒

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนความเรียงภาษาไทยในหัวข้อ "สัตว์สวยงาม" มีความยาว
ประมาณ 15 บรรทัด ภายในเวลา 1 ชั่วโมง

เรื่อง สัตว์สวยงาม

ทำเป็นเส้นต่อไป ในวันทำงานหน้าลูกหลานของเราหรือผู้ที่เกิดที่ใกล้
กันหลัง อาจจะไม่รู้จักสัตว์ป่าหรือป่าไม้โดยอาจรูปร่างเป็นอย่างไรหรือ-
สีอะไร ผมอยากให้เขาชาวไทยทุกคนร่วมมือใจกันรักษาสัตว์ป่าและ-
ป่าไม้ให้คงอยู่ต่อไปอีกนาน

แบบทดสอบความสามารถทางการเขียนความเรียงภาษาไทย

ชื่อ ๑.ช. นิกอัส

นามสกุล จินดา

กลุ่มทดลองกลุ่มที่ ๑

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนความเรียงภาษาไทยในหัวข้อ "สัตว์สวยงาม" มีความยาวประมาณ 15 บรรทัด ภายในเวลา 1 ชั่วโมง

เรื่อง สัตว์สวยงาม

ป่าไม้ที่เขียวชอุ่ม ซึ่งเป็นที่อยู่ของสัตว์ป่าทั้งหลาย ช่วย
 สร้างธรรมชาติที่สวยงามให้กับประเทศไทยของเรา แต่ปัจจุบันธรรมชาติ
 ที่สวยงามได้หายไปพร้อมกับมนุษย์ที่เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว และความต้องการ
 การพักผ่อนที่เพิ่มขึ้น เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ส่วนตน อีกไม่นาน
 ป่าไม้และธรรมชาติที่สวยงามในเมื่อจะหายไป ถ้าป่าไม้ไม่มี ประเทศ
 ก็จะแห้งแล้ง ถึงแม้ว่าจะได้มีการออกกฎหมาย คุ้มครอง และตั้ง
 พรรษาต้นไม้ที่หายากก็ตาม แต่ก็ยังคงมีพวกที่ลักลอบตัดต้นไม้
 อยู่ ซึ่งป่าไม้ที่ประโยชน์แก่ธรรมชาติ ไม่ควรจะหายไป, คนไม่
 ตักตวงตามฤดูกาล ไม้ยืนต้น แล้วนำไปขายก็มีพวกที่ลักลอบตัดต้นไม้
 อยู่ รุณรอนของธรรมชาติจะไม่ไหวในธรรมชาติที่มนุษย์ทำลาย
 ไปโดยสิ้นเชิงธรรมชาติ เมื่อมนุษย์ประเทศก็จะแห้งแล้ง คนไม่ตักตวง
 ตามฤดูกาล พืชพันธุ์ต่าง ๆ ในป่าจะสูญพันธุ์หรือไม่? ดังนั้นพวกเรา
 จึงต้องช่วยกันไม่ตัดต้นไม้ หรือ ตัดต้นไม้แล้วปลูกทดแทน เพื่อ

แบบทดสอบความสามารถทางการเขียนความเรียงภาษาไทย

ข้อ ๑. จ. แขนงเอก

นามสกุล วงษ์สุทธาทรง่าง

กลุ่มทดลองกลุ่มที่ ๒๗

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนความเรียงภาษาไทยในหัวข้อ "สัตว์สวยงาม" มีความยาวประมาณ 15 บรรทัด ภายในเวลา 1 ชั่วโมง

เรื่อง สัตว์สวยงาม

เมื่อพูดถึงคำว่า "ป่า" ทุกคนก็จะคิดว่ามันคือ สถานที่ที่อุดมสมบูรณ์
ไปด้วยต้นไม้หลากพันธุ์นับล้านต้นที่เขียวสดองดงาม ประกอบด้วย
แม่น้ำลำธารที่ใส สามารถมองเห็นปลาแหวกว่ายในท้องน้ำ
ต่างไปจากไหนเมืองเขาเขาได้ขยับสัมผัสอย่างลึกลับ กพบว่าสถานที่
แห่งนี้หากยังมีแต่ต้นไม้ เ็นพื้นที่โล่งแจ้ง เต็มไปด้วยความแห้งแล้ง
เพราะมีคนบางพวกที่คอยจ้องจะตัดป่าไม้ไปขาย ไปทำเครื่อง-
ประดับต่างต่าง โดยมีได้คิดถึงผลประโยชน์ส่วนตัวอย่างใด
ซึ่งจะเป็นผลกระทบต่อสัตว์ป่าต่างๆ อีกด้วย
"สัตว์" เป็นสิ่งที่มีความสวยงาม มีคามรัก ถ้าป่าไม้หมด-
สิ้นไป เหล่าสัตว์ป่าทั้งหลายก็อาจรู้สึกเป็นทุกข์ เพราะมันขาด
ที่อยู่อาศัย อาหาร และสิ่งสำคัญต่างๆ ต่อการดำรงชีวิต ซึ่งถ้า
สัตว์ป่าปราศจากสิ่งเหล่านี้แล้ว มันอาจจะสูญพันธ์ไปจากโลกได้
ได้อย่างง่าย

แบบทดสอบความสามารถทางการเขียนความเรียงภาษาไทย

ชื่อ อ.ญ. แหวงอรุณ นามสกุล วงษ์จักร์หงษ์งาม
กลุ่มทดลองกลุ่มที่ ๒

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนความเรียงภาษาไทยในหัวข้อ "สัตว์สวยงาม" มีความยาว
ประมาณ 15 บรรทัด ภายในเวลา 1 ชั่วโมง

เรื่อง สัตว์สวยงาม

พวกเราทุกคนน่าจะเห็นสิงโตทะเลเหล่านี้ และแก้ไขได้
แล้วเพื่อให้ป่ามัลดีเยส อตมสมบูรณ์ มีทั้งนกที่อันสดใส และสัตว์
ป่ามัลดีเยส จึงจะทำให้คำว่า "สัตว์สวยงาม" นั้นเป็นความจริง

แบบทดสอบความสามารถทางการเขียนความเรียงภาษาไทย

ข้อ ๓๔ คมสัน นามสกุล ณ พัทลุง
กลุ่มทดลองกลุ่มที่ ๒

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนความเรียงภาษาไทยในหัวข้อ "สัตว์สวยงาม" มีความยาวประมาณ 15 บรรทัด ภายในเวลา 1 ชั่วโมง

เรื่อง สัตว์สวยงาม

"สัตว์" คือสิ่งมีชีวิตที่เรารู้จักกันดีและสามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้หลายอย่าง เช่น นำมาใช้เป็นพาหนะ หรือนำไปรับประทาน แต่สัตว์ในป่าจวนจวนจะหายไปหมดแล้ว เพราะคนส่วนใหญ่มักจะล่าสัตว์เพียงเพื่อนำเอาเนื้อหรือหนังของมัน เช่น ช้าง เป็ดจันทน์ จึงทำให้สัตว์พวกนี้กำลังจะสูญพันธุ์ไป เช่น แรด กระซู่ กะโอง เป็ดจันทน์ และพวกที่ล่าสัตว์ไปนั้นเขาเคยคิดหรือไม่ว่าการล่าสัตว์ไปเพื่อของเพื่อความสุขของคนนั้นจะทำให้สัตว์ที่เหลืออยู่ และจะทำให้ผู้คนที่ไม่ได้เกี่ยวข้องกันเรื่องนี้อดตายไปด้วย เพราะไม่มีสัตว์จะขายประทาน จึงประทานแต่น้ำกับผักไปมันๆ และสิ่งที่ดีของคนรักสัตว์คือ "ป่าไม้" ไม่มีสัตว์ก็ไม่มีที่ให้อาศัยและไม่มีคนรักสัตว์แล้วแต่ป่าไม้ก็ไม่มีแล้ว เพราะคนที่มีอำนาจจะตัดต้นไม้ก็เอามาขายแล้วหมดแล้ว ไปไม่คิดถึงประโยชน์ของคนป่าไม้จึงเป็นสิ่งที่น่ากลัวและน่าเศร้ามาก

แบบทดสอบความสามารถทางการเขียนความเรียงภาษาไทย

ชื่อ อ.ศ. คมสัน

นามสกุล ภ พัทธกิจ

กลุ่มทดสอบกลุ่มที่ ๒

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนความเรียงภาษาไทยในหัวข้อ "สัตว์สวยงาม" มีความยาวประมาณ 15 บรรทัด ภายในเวลา 1 ชั่วโมง

เรื่อง สัตว์สวยงาม

สัตว์ที่น่าและน่าใจเป็นนกที่เรารู้จักได้คือลูกหลาน
ของเราได้สัมผัสกับธรรมชาติที่งดงามให้ใจกลายไป สิวซ์เป็น-
เห็นและน่ารักที่ให้ลูกหลานชื่นชม.

ประวัติผู้เขียน

นายสาธิต ตันวงษ์วัฒน์ เกิดเมื่อวันที่ 26 ตุลาคม พ.ศ.2508 ที่
โรงพยาบาลหัวเฉียว กรุงเทพมหานคร สำเร็จการศึกษาปริญญาตรีครุศาสตรบัณฑิต
เกียรตินิยมอันดับ 2 สาขาประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ปีการศึกษา 2530 และเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาประถมศึกษา
ภาควิชาประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อ พ.ศ. 2534
ปัจจุบันดำรงตำแหน่งหัวหน้าหมวดภาษาไทย และสอนวิชาภาษาไทยที่โรงเรียนจิตรลดา
แขวงสวนจิตรลดา เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร